



PASIONSKA  
BAŠTINA



*jubilarnе  
švečanosti*

12.-24. ožujka 2016.



PASIONSKA  
BAŠTINA



*jubilarne  
svečanosti*

12.-24. ožujka 2016.



PASIONSKA BAŠTINA 2016.  
12.-24. ožujka

*utemeljitelji udruge Pasionka baština:*

†akademik Nikola Batušić, †akademik Jerko Bezić, akademski slikar Josip Botteri-Dini, †mr. Antun Celio-Cega, mr. Jozo Čikeš, †Zvonko Festini, prof., dr. Darko Lukić, vlč. Vlado Magić, g. Mladen Martić, prof. dr. Stjepan Pepeljnjak, †prof. dr. Petar Selem, akademik Ante Stamać, †mo. Ljubo Stipišić, Davor Šišmanović, prof.

*umjetnički direktor Pasionke baštine:*  
mr. sc. Jozo Čikeš

#### KATALOG

*nakladnik:* Pasionka baština, Zagreb  
Barutanski breg 20  
tel.: 01 24 21 537  
mob.: 091 52 65 364  
e-mail: jozo.cikes@zg.t-com.hr  
www.croatianhistory.net/etf/pasion  
www.pasionka-bastina.com

*za nakladnika:* Jozo Čikeš  
*urednica:* Dijana Hrebak  
*korektura:* Kristina Čikeš

*grafičko oblikovanje:* Gordana Karabogdan  
*tisak:* INTER NOS, Zagreb  
*naklada:* 200

*motiv na ovitku:* Š. Vulas, *Ranjeni križ*, 1990.

*U publikaciji su korišteni motivi slike Procesija, 1990., akad. slikara Josipa Botterija-Dini*



*pokroviteljstvo:*  
Gradska skupština Grada Zagreba

*Potpورا:*

Ministarstvo kulture Republike Hrvatske  
Gradska skupština Grada Zagreba  
Gradski ured za obrazovanje, kulturu i šport Grada Zagreba  
Hrvatsko društvo skladatelja  
Turistička zajednica grada Zagreba

*zahvaljujemo na suradnji:*

Muzej Mimara  
Koncertna dvorana Vatroslav Lisinski  
Društvo hrvatskih književnika  
Zagrebačka katedrala  
Akademska crkva sv. Katarine  
Bazilika Srca Isusova, Palmotićeve  
Crkva sv. Blaža  
Crkva sv. Petra  
Crkva sv. Antuna Padovanskog  
Hrvatski glazbeni zavod  
Knjižnice grada Zagreba, Gradska knjižnica  
Knjižnica Marija Jurić Zagorka  
Galerija MORH-a "Zvonimir"  
Studio Moderne galerije Josip Račić

*Jednako zahvaljujemo i svima koji su činom, savjetom ili kojom drugom dobrohotnošću pridonijeli održavanju ovih Svečanosti.*

MUZEJ  
MIMARA



Zagreb  
HRVATSKA



Glas autora!

# Proslav

Evo nakupilo se već četvrt stoljeća tradicije pasionskih svečanosti – manifestacije *Pasionska baština*. Riječ je o tradiciji propitivanja i očuvanja višestoljetne tradicije, o tradiciji obnove te tradicije i prezentacije pasionskih događanja iz svih hrvatskih krajeva u svim hrvatskim krajevima. Svake godine uoči Uskrsa *Pasionska baština* podsjeća nas na ishodište – na Isusovu Muku kao nepresušno dvotisućljetno nadahnuće za sve vrste stvaralaštva: za glazbu, slikarstvo, kiparstvo, književnost ... Stvara narod i stvaraju umjetnici, autori. Nasljedovatelj Autora.


Počelo je u Zagrebu 1991., kada su iza nas već bili agresorski balvani koji su navješćivali veliki rat, još jedan u nizu križnih putova i muke hrvatskoga naroda. Nastavljalo se i dalje u Zagrebu do kraja Domovinskoga rata, a onda dalje u vremenu – do danas, a dalje i u prostoru – u drugim dijelovima Hrvatske i izvan nje. Domaćini su *Pasionskoj baštini* do sada bili: Ivanić Grad, Resnik, Katuni-Kreševo, Šestanovac-Žeževica, Samobor, Sinj, Dubrovnik, Čilipi, Split, Petrinja, Lovrečka Varoš, Vrbovec, Vid, Imotski, Preko, Zaprešić, Banja Luka ... U Zagrebu pak nema poznatije crkve (počevši od Zagrebačke prvostolnice, sveučilišne crkve svete Katarine i bazilike Srca Isusova...) i nema poznatije dvorane (počevši od koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog), gdje nije održan barem jedan pasionski koncert – bilo da je riječ o korizmenim pučkim napjevima bilo o umjetničkoj, autorskoj klasičnoj glazbi. Nema u Zagrebu gotovo ni jednog respektabilnijeg izložbenog prostora u kojemu nisu održavane slikarske i kiparske izložbe s pasionskom tematikom, a malo je pjevačkih zborova i uspješnih reproduktivnih glazbenih umjetnika koji nisu nastupali ili koji nisu barem poželjeli nastupiti na pasionskim svečanostima.



Što to ima u pasionskim svečanostima, kakav je to magnet? Pasionke su kulturne vrijednosti u temeljima europske civilizacije, osobito u mediteranskom i srednjoeuropskom prostoru kojih je Hrvatska dio. Sva temeljna djela europske kulture i umjetnosti, podjednako pisane riječi, glazbe, slikarstva i kiparstva izravno su ili neizravno oslonjena o pasijske teme. Stoga svaki posjetitelj, slušatelj i gledatelj na *Pasionskoj baštini* može osjetiti uranjanje u stoljeća i prožimanje prošlosti i današnjih naših dana.

I dok su europski narodi tu svoju baštinu njegovali i razvijali, hrvatskom je narodu ona gotovo pola stoljeća, u doba komunizma, zatirana, nijekana i omalovažavana. No, ta je kultura preživjela usprkos zatiranju i usprkos tomu što su naraštaji i naraštaji mladih bili prikraćeni za spoznaje o vlastitoj baštini. Osnivanje i održavanje *Pasionske baštine* 1991. značili su povratak kući. Povremeno nam se moglo činiti da je ono što se pred nama događa jednostavno i samorazumljivo, ali uloženo je neizmerno mnogo truda i, kad se pogleda unatrag, itekako ima razloga za zadovoljstvo učinjenim. Pristupilo se prikupljanju i oživljavanju zagubljene i rasute baštine, obnavljani su običaji, pučko se glazbeno stvaralaštvo rascvalo i postalo izvorom novog umjetničkog stvaralaštva ... Studenti umjetničkih akademija – likovnih i muzičkih sa svojim profesorima stvorili ili interpretirali su brojna nova umjetnička djela, književnici svih naraštaja natjecali se u pisanju novih književnih djela s pasionskom tematikom, dramski nam umjetnici dočaravali Muku i sve naše muke. Ogromno bogatstvo koje je živjelo u narodu, u hrvatskim selima – od malih otočnih zajednica, do zabačenih sela u Lici, Dalmatinskoj zagori, u Slavoniji, Istri, Podravini, Banovini, Zagorju ... posvuda – iznova je otkriveno, predstavljeno široj hrvatskoj javnosti, obnovljeno i obogaćeno novim djelima. Danas je toliko toga da, parafrazirajući psalmista, možemo slobodno izreći: *Uljem nam glavu mažeš, čaša je naša prelijeva.*





Pokretač cijeloga tog niza manifestacija i predsjednik udruge *Pasijska baština* mr.sc. Jozo Čikeš već samim osnivanjem manifestacije obogatio je kulturni život Zagreba brojnim kulturnim događajima i upisao Zagreb u europsku kartu tog segmenta kulture. Uz gospodina Čikeša mnoštvo je i drugih intelektualaca koji su radosno surađivali i sudjelovali u pripremama i realizaciji pasionskih svečanosti - akademici, sveučilišni profesori, skladatelji, dirigenti, slikari, kipari, književnici, brojni uglednici: Nikola Batušić, Ante Stamać, Jerko Bezić, Josip Bratulić, Igor Fisković, Stjepan Pepeljnjak, Ljubo Stipišić, Joško Čaleta, Dino Milinović, Vladimir Magić, Božidar Petrač, Jakša Primorac, Mladen Pejaković, Antun Celio Cega, Zvonko Festini, Josip Botteri Dini, Zvonko Martić, Milica Klaić (Pečuh), Stanko Špoljarić, Jasenka Ostojić, Joža Haluza Bojan Pogrmilović, Ivo Nižić, Anđelko Igrec, Tomislav Uhlík, Igor Kuljerić, Mladen Tarbuk, Bruno Vlahek, Željko Vegh i brojni drugi.

Što reći o veoma plodnoj suradnji Nacionalnog ansambla Lado i Pasijske baštine, koja je iznjedrila sate i sate vrhunskih umjetičkih dostignuća na pasionske teme, te brojnih KUD-ova koji su svoje umjetničke nastupe obogatili sadržajima Muke i Uskrsnuća Kristova, a o spremnosti na suradnju običnih pučana da se i ne govori. Stizali su na nastupe izravno iz svojih vinograda, iz maslinika, s njive, s ribarske brodice ... - stoljeća im na suncem opaljenim licima, šibanim vjetrovima i životom, ruku kvrgavih poput žila svetoga stabla masline, bogati nasljednici baštine poput rodnih loza na trsovima, krhki poput travke na vjetru ... I cijelu godinu, u hodu od korizme do korizme, brižno njegujući tu svoju baštinu, pripremahu se za nastupe, da ponosno pokažu ono što znaju, što su im namrli njihovi djedovi i pradjedovi. Da potvrde vjeru svojih otaca i pokažu vjernost Bogu, narodu, zemlji. Udruženi u bratovštine, stoljećima hodeći u procesijama za Kristovim križem, stazama naših otoka, između trdom građenih suhozidova, noseći svoje torce, svijeće, plačući i jaučući s Gospom, podsjećajući na Kristovu ljubav za čovjeka i iskazujući svoju za Krista.

Premda brojke ne mogu iskazati sve niti dočarati pravi doživljaj onoga što se odvijalo na Pasijskim svečanostima u ovih 25 godina, vrijedi napomenuti da je u njima sudjelovalo oko sedam tisuća izvođača i da ih je gledalo i slušalo preko 90000 tisuća posjetitelja. No, nije to sve.

*Pasijska baština* organizirala je do sada 10 međunarodnih bijenalnih simpozija o temi *Muka kao nepresušno nadahnuće kulture*. Mjesta održavanja tih znanstvenih skupova bili su: Hvar-Korčula, Zadar-Preko, Vrbnik-Krk, Vukovar, Tivat, Sarajevo, Vitez, Buško Blato, Sombor i Pazin. Sudjelovalo je nekoliko stotina predavača, objelodanjeno 10 zbornika, s ukupno oko 5000 stranica tekstova. Na simpoziju u Hvaru i Korčuli 1998. veoma je značajno predavanje održao predsjednik Papinskog vijeća za kulturu kardinal Paul Poupard. Iste je godine, punih 15 godina prije no što je Hrvatska postala punopravnom članicom Europske Unije, udruga *Pasijska baština* primljena u Europsku (Europsku pasionsku asocijaciju). To je samo bila potvrda vrijednosti i važnosti hrvatskoga povijesnog prinosa europskoj pasionskoj tradiciji i pripadnosti zapadno-europskom kulturnom i civilizacijskom krugu.

Smiljana Šunde

## NAGRADE

Na natječajima Pasionske baštine za novo hrvatsko pasionsko stvaralaštvo do sada su nagrađeni:

### Likovnost

1998. I. Šime Vulas: *Križ s krunom*, 1996.  
II. Eugen Kokot: *Šimun Cirenac pomaže Kristu nositi križ*, 1996.  
III. Ratko Petrić: *Uvijek ista priča*, 1998.  
III. Igor Grubić: *Trojstvo*, 1997.
2001. I. Matko Vekić: *Posljednja večera*  
II. Ana Guberina: *Uskrsli Krist*  
III. Dora Kovačević: *Katedrala*
2005. I. Neno Mikulić: *Jesus Christ TK 79*  
II. Josip Mijić: *Posljednja večera*  
III. Nikola Vučković: *Križni put*
2008. I. Robert Budor  
II. Ana Bilas  
III. Anđelko Odak
2012. I. Zlatko Čular: *Treći dan*  
II. Tomislav Buntak: *Uskrsnuće*  
III. Zvonimir Vila: *Križni put*
2015. I: Željko Mucko: *Imago pietatis*  
II. Branka Dubovac : *Friži*  
III. Leila Michieli Vojvoda: *Otisak križnog puta*

### Glazba

1999. nije dodijeljena nijedna nagrada
2003. Anđelko Igrec: *Pashalne slike*
2006. I. Igor Kuljerić: *Hrvatska misa*  
II. Ljubo Stipišić: *Uskrsnuće*, oratorij  
III. Mladen Tarbuk: *Sarina molitva*
2009. I. Marko Ritoša: *Oče San - o ča*  
II. Josip Magdić: *Golgota*  
III. Zoran Novačić: *Stabat mater*
2014. I. Vlado Sunko: *Missa* (Classic-Pop-Folk)  
II. Josip Magdić: *Ježushev križni put*, oratorij  
II. Bruno Vlahek: *Stabat Mater*, motet

### Književnost

1997. Danijel Načinović: *Križ na groti* (poema)
2000. I. Božica Jelusić: *Rane i ruže* (poema)  
II. Ivan Bakmaz: *Blizanci po križu* (roman)  
III. Gojko Sušac: *Uzašašće štita* (zbirka pjesama)
2004. I. Sreten Srećko Nikolić: *Vukovarska kalvarija* (roman)  
II. Tomislav Milohanić: *Da se oganj ne ugasi / Per crucem ad lucem* (zbirka pjesama)  
III. Ivica Jembrih: *Doživljena vječnost* (zbirka kratkih eseja)
2007. I. Drago Šaravanja: *Na drugoj strani vremena*, roman  
II. Nevenka Nekić: *Čudo u Središtu svijeta (Demon i Sveta Krv)*, roman
2010. I. Drago Čondić: *Golgota, Golgota*, poema  
II. Roman Karlović: *Razgovori u Jeruzalemu*, poema  
II. Tomislav Marijan Bilosnić: *Križni put*
2013. I. Tomislav Žigmanov: *Bunjevački put*  
II. Božica Brkan: *Obrublivanje Veronikina rupca ili Muka 2013*  
III. Ljiljana Matković: *Kroz Korizmu*

str.  
16**Svečano otvorenje:**

Muzej Mimara ► **HOSANA SINU DAVIDOVU**, retrospektivna izložba  
Rooseveltov trg 5  
u 12:00 sati  
povodom 25. jubilarne obljetnice Pasionske baštine  
postav i odabir: Bruno Šeper, Stanko Špoljarić

**Glazbeni program:**

Mješoviti pjevački zbor *Cappella Odak*  
*dirigenta*: Jasenka Ostojić

str.  
20

Crkva sv. Petra ► **Tomislav Uhlak: STABAT MATER**,  
Vlaška 93  
u 20:00 sati  
oratorij za soliste, mješoviti zbor i orgulje, *praizvedba*

*izvode*: Mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA"  
*solisti*: Vedrana Zrnić, *sopran*  
Jana Pogrmilović, *alt*  
Filip Filipović, *tenor*  
Martin Feller, *bas*  
*orgulje*: Ana Pavlina  
*dirigent*: Bojan Pogrmilović

str.  
28

Hrvatski glazbeni zavod ► **Bruno Vlahek: STABAT MATER**  
Gundulićeva 6  
u 20:00 sati  
opus 37, oratorij za sopran, bariton, mješoviti zbor i 2 klavira

*izvode*: Bruno Vlahek, *klavir*  
Dubravka Vukalović, *klavir*  
Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu  
*solisti*: Gorana Biondić Ruško, *sopran*  
Matija Meić, *bariton*  
*dirigenta*: Jasenka Ostojić

str.  
36

Knjižnica Marija Jurić Zagorka ► **Nada Jačmenica: TERNOVA KRUNA**,  
Krvavi most 2  
u 18:00 sati  
izložba, tehnika cvjetni kolaž

*sudjeluju*: Gordana Kamenečki Puclin  
prof. Marija Lamot

str.  
38

Bazilika Srca Isusova ► **UPUTI SE TUŽNA MATI**,  
Palmoćeva 33  
u 20:00 sati  
pasionске tradicije Imotske krajine

*izvode*: crkveni pjevački zbor *Gospa od Anđela* – Imotski  
glumci pasionske igre *Muka Gospodina našega Isusa Krista* župe Sv. Franje – Imotski,  
*pučki pivači*: župe Sv. Ilije Proroka, Studenci i Bratovštine  
Sv. Stjepana Prvomučnika, Gorica-Sovići  
*kantači župa*: Sv. Luke, Podbablje (Grubine),  
Presvetog Trojstva, Slivno,  
Gospa od Karmela, Zagvozd,  
Svih Svetih, Zmijavci  
*animacija i odabir*: Anđelko Nikolić, Joško Čaleta

15.3.  
UTORAK

Knjižnice grada Zagreba ►  
aula Gradske knjižnice  
Starčevićev trg 6  
u 12:00 sati

**SLIKE RAZAPETOG KRISTA  
IZ ZBRIKE RIJETKIH KNJIGA I  
RUKOPISA**, izložba knjiga

*autor izložbe i postav*: Željko Vegh

Crkva sv. Katarine ►  
Katarinin trg bb  
u 20:00 sati

**VIA CRUCIS**, koncert

Johann S. Bach: JESUS BLEIBET MEINE FREUDE  
Wolfgang A. Mozart: AVE VERUM CORPUS  
Tommaso Albinoni: ADAGIO  
Zoran Novačić: VIA CRUCIS  
za sopran, alt, bariton i gudače

*izvode*: Gudački komorni orkestar Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu  
solisti – studenti Muzičke akademije Zagreb:  
Aleksandra Bilanović, *sopran*  
Natalija Kralj, *alt*  
Florian Tavić, *bariton*

*pjevače uvježbao*: prof. Zoran Novačić  
*umjetnički voditelj*: prof. Jože Haluza

Crkva sv. Petra ►  
Vlaška 93  
u 20:00 sati

**KAJKAVSKI KORIZMENI KIPEC**,  
crkvene i pučke pjesme Jaskanskog prigorja i polja, Zagrebačkog  
polja i Hrvatskog zagorja

*izvode*: KUD *Kupljenovo* – Kupljenovo (Zaprešić)  
*voditelj*: Ivica Ivanković

KUD *Lipa* – Slavetić (Jastrebarsko)  
VA *Gouriena* – Desinec (Jastrebarsko)

KUD *Bratinečko srce* – Bratina (Jastrebarsko)  
*voditelj-orguljaš*: Mario Kambić

IPS *Tetice* – Demerje,  
*voditeljica*: Jasenka Miholić Rukavina

Jasna Horvat,  
predsjednica *Udruga Ivana Perkovca*, Šenkovec

*odabir i animacija*: Ivica Ivanković i Mario Kambić

16.3.  
SRJEDA

Crkva sv. Blaža ►  
Prilaz Gjure Deželica 64  
u 20:00 sati

Ivo Nižić: **ZADNJA POSTAJA**, oratorij

*izvode*: Mješoviti pjevački zbor *Condura Croatica* – Zadar  
Članovi zbora sv. Cecilije župe Preko  
Foklorna udruga *Luzor-Preko*  
*dirigent*: Ivo Nižić  
*režija*: Milena Dundov

14.3.  
PONEĐELJAK

str.  
58

Crkva sv. Antuna Padovanskog ► **Marijan Glavnik: KRIŽNI PUT**, izložba  
Ul. Sveti Duh 31  
**u 19:30 sati**  
*postav: Maja Juras*

str.  
59

**u 20:00 sati** ► **O JEZIČE SPIVAJ VIRNO,**  
pasijska baština Tkona i Pridrage

17. 3.  
ČETVRTAK

izvode: crkveni pučki pivači župa:  
Sv. Tome Apostola, Tkon, (otok Pašman) i  
Sv. Martina Biskupa, Pridraga (Ravni Kotari)

*odabir i animacija:* Joško Čaleta

str.  
64

Crkva sv. Petra ► **ISUSOVE RUKJE RASKRILJENE SU,**  
Vlaška 93  
**u 20:00 sati**  
korizmene i uskrnsne popijevke zapadne Slavonije

18. 3.  
PETAK

*izvode:* KUD Dika, Slatina  
Ženski pjevački sastav Matke, Virovitica,  
Lipovačke dike, KUD Sve lipo, Srednji Lipovac,  
crkveni zbor župne crkve Pohodjenje Blažene Djevice Marije, Voćin  
Jelka Čikvar, Stari Gradac

*tekstove kazuje:* Rosanda Tometić

*odabir i animacija:* Miroslava Hadžihusejnović Valašek

str.  
72

Galerija MORH Zvonimir ► **ECCE HOMO**, izložba  
Bauerova 33  
**u 12:00 sati**

*odabir i postav:* Stanko Špoljarić

str.  
73

Bazilika Srca Isusova ► **KONCERT POSVEĆEN**  
Palmotićeve 33  
**u 20:00 sati**

**MO. LJUBI STIPIŠIĆU**

Josip Hatze: SMILUJ SE (*Psalam 50*)  
Jakov Gotovac: TERRA TREMUIT  
Boris Papandopulo: KRALJESTVO MOJE (*iz Muke*)  
KRIŽNI PUT (*iz Muke*)  
ZAVRŠNI ZBOR (*iz Muke*)  
Ljubo Stipišić: NA GORI U GALILEJI (*iz Uskrsnuća*)  
OČE NAŠ  
NAMISTO MOLITVE  
GREMO MI PUNTARI  
DALMATINO POVIŠĆU PRITRUJENA  
Pučko pjevanje iz Solina: IZ DUBINE VAPIJEM TEBI  
DAJEM VAM NOVU ZAPOVID

*izvodi:* Gradski zbor Brodosplit  
*dirigent:* Vlado Sunko

19. 3.  
SUBOTA

Zagrebačka katedrala ► **Ljubo Stipišić: KALVARIJA,**  
Kaptol 31  
**u 20:00 sati**

oratorij za sole, muški, ženski i mješoviti zbor

str.  
78

*izvodi:* Ansambl narodnih plesova i pjesama LADO  
*umjetnički voditelj:* Ivan Ivančan, ml.  
*dirigent:* Joško Čaleta

20. 3.  
NEDJELJA

Crkva sv. Katarine ► **SVJETSKE PASIJSKE SKLADBE**  
Katarinin trg bb  
**u 20:00 sati**

str.  
83

J. S. Bach: *WEINEN, KLAGEN, SORGEN, ZAGEN*, BWV 12, kantata za sole,  
zbor i orkestar  
F. J. Haydn: *MISSA BREVIS SANCTI JOANNIS DE DEO* u B-duru, Hob.XXII:7, za  
sopran, zbor, gudače i orgulje  
W. A. Mozart: *AVE VERUM CORPUS*, KV 618, za zbor, gudače i orgulje

*izvode:* Komorni zbor Muzičke akademije  
Sveučilišta u Zagrebu  
Barokni ansambl Muzičke akademije  
Sveučilišta u Zagrebu

*solisti:* Ana Jembrek, *sopran*  
Nikolina Virgej Pintar, *mezzosopran*  
Josip Čajko, *tenor*  
Luka Ortar, *bas*

*dirigenti:* Pavao Mašić  
Jasenka Ostojić

21. 3.  
PONEDJELJAK

Bazilika Srca Isusova ► **SVITLA NOĆ – Narode moj ljubljani,**  
Palmotićeve 33  
**u 20:00 sati**

korizmeni koncert klapa grada Zagreba

str.  
94

*izvode klape:* Sagena, Faganel, Poj, Petrada, Nostalgija, Kampanel,  
Barun, Slavić, Grdelin, Jelsa,  
Vokalni ansambl Angeluš i *solo:* Pavo Begovac  
*organizacija:* Vedran Bonačić, Davor Capković, Mislav Čaljkusić

22. 3.  
UTORAK

Koncertna dvorana ► **Andelko Igrec: PASHALNE SLIKE,**  
Vatroslav Lisinski  
Trnjanska bb  
**u 20:00 sati**

oratorij za mezzosopran i tenor solo, mješoviti zbor,  
dječji zbor i orkestar

str.  
104

*izvode:* Zagrebačka filharmonija,  
Akademijski zbor *Ivan Goran Kovačić*,  
Djevojački zbor *Zvezdice*,  
*solisti:* Dubravka Šeparović Mušović, *mezzosopran*  
Dejan Vrbančić, *tenor*  
*dirigent:* Vladimir Kranjčević

Društvo hrvatskih ►  
književnika  
Trg bana J. Jelačića 7  
u 12:00 sati

### LIRIKA VELIKOG PETKA

– NOVIJE HRVATSKO PASIONSKO PJESNIŠTVO  
– izbor iz stvaralaštva pjesnika nagrađenih  
na trienalnim književnim natjecanjima Pasijske baštine  
(Daniel Načinović, Denis Peričić, Božica Jelušić, Gojko  
Sušac, Tomislav Milohanić, Drago Čondrić, Tomislav Marijan  
Bilosnić, Tomislav Žigmanov i Božica Brkan)

*sudjeluju:* Božidar Petrač, predsjednik Društva  
hrvatskih književnika  
Dunja Sepčić i Joško Ševo,  
dramski umjetnici

.....  
*Glazbeni program:*

Lucija Petrač, *flauta*  
Pavao Mašić, *klavir*

Crkva sv. Katarine ►  
Katarinin trg bb  
u 20:00 sati

### PASIONSKE SKLADBE

(J. S. Bach, G. B. Pergolesi, J. Haydn, F. Liszt,  
S. Jadassohn, A. Dvořák, K. Kolb)

*izvode:* Željka Martić, *sopran*  
Neda Martić, *mezzosopran*  
Mirta Kudrna, *orgulje*

.....  
**Paula Fabinger-Orešković:**  
**STAŠE POLAG KRIŽA SUZNA**  
**(Gospin plač)**

*izvode:* Djevojački vokalni sastav *Zlatne note*,  
Mali dječji zbor *Bim-bam-bom*,  
Lucija Petrač, *flauta*,  
*solistica:* Antonija Dunjko, *sopran*  
*dirigentica:* Paula Fabinger-Orešković

Studio Moderne galerije ►  
Josip Račić  
Margaretska 3  
u 17:00 sati

### KRIŽNI PUT I IZBJEGLICE,

izložba studenata ALU, Zagreb

*odabir i postav:* izv. prof. art Tomislav Buntak



Svečano otvorenje:

# HOSANA SINU DAVIDOVU

retrospektivna izložba  
povodom 25. jubilarne obljetnice Pasionske baštine

odabir: Stanko Špoljarić

postav: Stanko Špoljarić, Bruno Šeper



akad. slikar Josip Botteri-Dini, *Procesija*, 1990.

Na brojnim izložbama, samostalnim i grupnim, u okviru manifestacije Pasionske baštine izlagao je veliki broj istaknutih hrvatskih umjetnika, s djelima koja su obilježila dosege naše moderne i suvremene sakralne umjetnosti na temu Pasije. Obljetnica je prilika za sabiranje i prosudbu najzanimljivijeg i najkarakterističnijeg prikazanog na izložbama pozvanih umjetnika, i onih koji su izlagali na smotrama žiriranih skupnih izložbi. Spomenuta izložba kao svojevrsna retrospektiva uključuje nagrađene kipare i slikare na natječajnim izložbama pasionskih motiva, te autore s izložbi do troje umjetnika. Time je dobiven reprezentativan izbor otvoren različitim vidovima likovnih izričaja, umjetnika bližih li-

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

kovnoj tradiciji i onih sklonih razložnoj mjeri likovnog eksperimenta. Konačno u svim godinama održavanja Pasionske baštine pri pozivima umjetnicima vodilo se računa o kreativnoj plodnosti načina u visokoj vrijednosnoj razini pojedinih poetika, a i stručni žiri u odabiru sudionika poštivao je otvorenost ka inovativnom, ali je izborom njegovao i postulate klasične estetike.

Izložba uz prezentaciju do sada dosegnutog ima više namjena. Da bude poticaj visokim kriterijima budućeg stvaralaštva inspiriranog biblijskim motivima, ali i da potakne realizaciju izložbe dojmive raznolikosti hrvatske sakralne umjetnosti dvadesetog stoljeća, i naših dana, pregled koji istinski nedostaje kako s umjetničke tako i vjerničke strane, kao sastavnice hrvatskog kulturnog identiteta.

Na ovogodišnjoj izložbi na temu Pasije sudjeluje tridesetak umjetnika između kojih Seder, Vulas, Botteri, Kokot, Meglič, Skračić, L. Micheli Vojvoda, Mucko, Blažanović, P. Ujević, Čular...

prof. Stanko Špoljarić

\* \* \*

### Glazbeni program:

Franz Xsaver Biebl: AVE MARIA

Ola Gjeilo: UBI CARITAS

Tomislav Uhlík: POZDRAVLJENO BUDI iz MISE PASTORALE

izvodi: Mješoviti pjevački zbor *Cappella Odak*

solisti: Anabela Barić, sopran

Pavao Puljić, tenor,

Fabijan Komljenović, bariton

dirigentska: Jasenka Ostojić



**Cappella Odak**, mješoviti pjevački zbor iz Zagreba, prošle je godine obilježio petu godinu postojanja. Nastao jedinstvenim spojem pjevača dvaju ansambala, ženskog zbora Cappella Zinka i nekadašnjih pjevača Zagrebačkih dječaka, Cappella Odak predstavlja rezultat umjetničkog i pedagoškog rada dirigentice Jasenke Ostojić.

Zbor njeguje prvenstveno *a capella* zbarsko pjevanje, ali i širinu repertoara, čiji se spektar proteže od renesansnih majstora pa sve do najsvremenijih zbarskih skladbi, koje su nerijetko ostvarenja upravo hrvatskih skladatelja.

Nazvan prema skladatelju Krsti Odaku (1888 – 1965), zbor se za grebačkoj javnosti predstavio 2011. godine, praizvedbom kantate *Tuere me et libera* T. Uhljka, u sklopu ciklusa Pasijske baštine na kojem i dalje redovito sudjeluje. Prvi veći te ujedno i orkestralni zbarski projekt Cappelle Odak bila je izvedba Haydnove *Paukenmesse* iste godine u Portorožu (Slovenija), zajedno s Hrvatskom komornom filharmonijom, pod ravnanjem mo. M. Tarbuka. U 2012. godini, uslijedilo je i nekoliko samostalnih cjelovečernih koncerata: nakon samostalnog koncerta u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu te gostovanja u Samoboru, Osijeku i Našicama, posebno je bio zapažen cjelovečernji koncert u Hrvatskom glazbenom zavodu koji je emitirala Hrvatska radiotelevizija.

Unatoč činjenici da se radi o relativno mladom sastavu, pjevačke snage Cappelle Odak u svega su nekoliko godina od osnutka zbora imale prilike ostvariti značajne glazbene suradnje. Osim sudjelovanja u izvedbi *8. simfonije* Gustava Mahlera (1860 – 1911) pod dirigentskom palicom V. Gergijeva, s više od tisuću drugih izvođača u Ljubljani i Zagrebu (2012), Cappella Odak je 2013. godine izvodila i tri velika rekvijema: Mozartov (1756 – 1791) *Requiem* u d-molu, u sklopu hrvatsko-japanskog memorijalnog zbora i orkestra (u Zagrebu i Varaždinu), Fauréov (1845 – 1924) *Requiem* zajedno s američkim gostujućim zborom Durango Choral Society (u Zagrebu) te Brahmsov (1833 – 1897) *Requiem* op. 45 na *15<sup>th</sup> Varna International Music Academy* (u Beču). Još je jedna zapažena izvedba Fauréovog *Requiem*a uslijedila 2014. godine, u suradnji sa Samoborskim gudačima, a zbor je iste godine sudjelovao i u glazbeno-pedagoškom projektu *Pismo prijatelju* koji se, pod pokroviteljstvom British Councila, održao u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog.

Osim uspješnih glazbenih suradnji, Cappella Odak je u proteklih nekoliko godina ostvarila i zapažene nastupe na međunarodnim natjecanjima. Na 5. Međunarodnom natjecanju pjevačkih zborova u Ohridu (Makedonija) zbor je 2012. godine osvojio Prvu nagradu u kategoriji zborova mladih, a dvije je godine kasnije osvojio Nagradu za najbolje izvedenu skladbu hrvatskog autora, na Međunarodnom natjecanju *Zlatna vila* u Prijedoru (Bosna i Hercegovina) te imao čast sudjelovati na prestižnom zbarskom festivalu *62 Concorso Polifonico Internazionale*

*Guido d' Arezzo 2014.* u Arezzu (Italija), koje je dijelom 6 najprestižnijih europskih zbarskih natjecanja (*European Grand Prix for Choral Singing*). Godine 2015. Zbor ponovo dobiva pozivnicu za prestižno natjecanje u Arezzu i ovoga puta osvaja dvije treće i novčane nagrade, u kategoriji Mješoviti zborovi i Mali sastavi (prva nagrada nije dodijeljena), što je ujedno i kruna dosadašnjih uspjeha zbora Cappella Odak.

Cappella Odak je koncertnu sezonu 2014/15. započela cjelovečernjim koncertom u Preporodnoj dvorani na 1. Festivalu suvremene zbarske glazbe u Zagrebu. U ožujku prošle godine otvorila je 24. svečanosti Pasijske baštine u Muzeju Mimara u Zagrebu, Dane kršćanske kulture u Katedrali sv. Jakova u Šibeniku, te je nastupila na 27. Međunarodnom zbarskom festivalu u Saviglianu (Italija), na poziv *Associazione Corale Milanollo di Savigliano*. Obljetničku 2015. godinu završila je svečanim koncertom *Cappella Odak... u pet godina* u Maloj Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Vrhunac koncerta bila je praizvedba ciklusa *5 minijatura na haiku*, obljetnički poklon Cappelli skladatelja Tomislava Uhljka, Ive Josipovića, Mladena Tarbuka, Ivana Josipa Skendera i Dalibora Bukvića.

# Tomislav Uhlik: STABAT MATER, *prazvedba,*

Oratorij za soliste, mješoviti zbor i orgulje

- I. Stabat Mater
- II. Cuius animam gementem
- III. O, quam tristis
- IV. Quae moerebat
- V. Quis est homo
- VI. Vidit suum
- VII. Eia, Mater
- VIII. Fac ut ardeat
- IX. Sancta Mater
- X. Fac ut portem
- XI. Inflammatus et accensus
- XII. Quando corpus

*izvode:* Mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA",

*solisti:* Vedrana Zrnić, *sopran*

Jana Pogrmilović, *alt*

Filip Filipović, *tenor*

Martin Feller, *bas*

*orgulje:* Ana Pavlina

*dirigent:* Bojan Pogrmilović

**Stabat Mater** (ili Stabat Mater dolorosa) katolički je himan iz 13. stoljeća, najčešće pripisivana franjevcu Jaccoponeu da Todiju i papi Inocentu III. Naslov je uzet iz prvih stihova himna. Snažna poema koja govori o patnjama Majke Marije inspirirala je brojne skladatelje (Palestrina, Pergolesi, Alessandro Scarlatti, Vivaldi, Haydn, Rossini, Dvořák itd.). U prijevodu ga fragmentarno (najčešće njegov prvi dio) nalazimo i u hrvatskom pučkom crkvenom pjevanju. Ova skladba nastala je na poticaj dirigenta ovog zbora, a Autor ju je posvetio 25-toj obljetnici festivala "Pasionska baština" i 40. obljetnici zbora KUD-a "INA"

**Tomislav Uhlik** (Zagreb, 24. listopada 1956.)

Skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog.

Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu završio je studije teorijskih glazbenih predmeta i dirigiranja. Istaknuti je hrvatski skladatelj srednje generacije čiji opus broji preko stotinu djela za razne ansamble, od amaterskih zborova, tamburaških i harmonikaških orkestara preko komornih sastava sve do simfonijskog i simfonijskog puhačkog orkestra. Posebno su mu zapažena djela skladana u folklornom stilu od kojih su neka, u izvedbi ansambla Lado u kojem je kao glazbeni voditelj započeo profesionalnu karijeru, obišla svijet. Dobitnik je Vjesnikove nagrade Josip Slavenski za 1998. godinu kao i drugih značajnih priznanja.

Kao dirigent djelovao je pretežito u Zagrebačkom gradskom kazalištu *Komedija* u kojem je premijerno izveo nekoliko opereta i mjuzikla poput *Kneginja čardaša* i *Grofica Marice* te *Kralj je gol* i *Tko pjeva zlo ne misli*. Gostovao je u HNK u Zagrebu i Osijeku, vodio mješoviti pjevački zbor "Lira" a povremeno ravnao i Simfonijskim i Revijskim orkestrom HRT-a te Orkestrom Oružanih snaga RH.

Redoviti je profesor na Odsjeku za glazbenu kulturu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu na kojoj je stalno zaposlen od 2002.





**40. GOD. KUD** Mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA" osnovan je 1976. godine. Nastupa u Hrvatskoj i inozemstvu (Italija, Češka, Slovenija, Kanada, Poljska, Austrija, Mađarska, Francuska), samostalno i u suradnji s profesionalnim ansablama (Zagrebačka filharmonija, Hrvatski komorni orkestar, Gudački komorni orkestar iz Českog Krumlova, sastav Flamenco Company svjetski poznatog španjolskog gitarista i skladatelja Paca Peñe, festivalski komorni orkestar manifestacije "Pasijska baština" u Zagrebu i dr.).

Repertoar zбора čine duhovne skladbe te zbornske obrade hrvatskog i svjetskog folklor, a često se izvode i obrade zabavno-glazbenih evergreena. Posebno atraktivan je božićni program. Od dolaska sadašnjeg dirigenta Bojana Pogrmilovića 1988. zbor je izveo preko 230 naslova, od čega četrdesetak višestavačnih djela.

Godine 1997. i 1998. zbor je osvojio prve nagrade na natjecanju zborova u Zagrebu, a 2000. godine nagradu za najbolju interpretaciju na festivalu duhovne glazbe "CRO Patria" u Splitu. 2003. godine zbor je dobio nagradu za najbolju interpretaciju zadane skladbe na Festivalu zborova grada Zagreba. Na međunarodnom natjecanju božićnih i adventskih pjesama "Petr Eben" u Pragu 2004. godine dobio je srebrnu plaketu, kao i na međunarodnom natjecanju u Ohridu 2013. godine.

Zbor je snimio više nosača zvuka: kasetu "Misa a la chilena" te CD-e "Voda zavra", "Folklor u zbornskoj glazbi", "Radost svijetu" s božićnim programom, CD na čijem se repertoaru nalaze dva velika djela Johna Ruttera (*Requiem* i *Gloria*), zatim Pučki oratorij "Postaje križne puka našega" Ljube Stipišića Delmate te CD "Folklor u zbornskoj glazbi 2". CD "Voda zavra" je 1999. godine bio nominiran za prestižnu hrvatsku diskografsku nagradu "Porin". Ove godine zbor obilježava 40. obljetnicu postojanja.

**Vedrana Zrnić** diplomirala je na Ekonomskom fakultetu i Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. U srednjoj glazbenoj školi završila je pjevanje kod mr. art. Bojana Pogrmilovića a na Muzičkoj akademiji diplomirala u klasi prof. Vlatke Oršanić.

Kao članica i solistica zbora KUD-a "INA" održala je mnogobrojne nastupe u Hrvatskoj, većini europskih zemalja i Kanadi. Članica je renomirane i višestruko nagrađivane Klape Cesarice. S oba ansambla danas surađuje i kao vokalni pedagog. Producentica je Zbora Hrvatske radiotelevizije.

Cjelovečernje koncerte u suradnji s baritonom Bojanom Pogrmilovićem i pijanisticom Lanom Bradić održala je u zemlji i inozemstvu. Solistički je surađivala s Hrvatskim komornim orkestrom i Zagrebačkom filharmonijom ("Requiem" i "Gloria" Johna Ruttera), s orkestrom Muzičke akademije i dirigentom Mladenom Tarbukom (R. Wagner "Wesendonck Lieder", W. A. Mozart "Čarobna frula", uloga Druge Dame - projekt nagrađen Rektorovom nagradom). U organizaciji Koncertne direkcije i Orgulja Heferer nastupila je kao mezzosopran u prvoj scensko-glazbenoj produkciji djela "Stabat Mater" G. B. Pergolesija u Hrvatskoj (sopran Nikolina Pinko, harmonium Mario Penzar, režija Mathias Behrends). Ostvarila je suradnju sa svjetski renomiranim lutnjistom Yasunori Imamura (Japan) na Međunarodnom festivalu rane glazbe u Zagrebu 2014.g.

Usavršavala se na seminarima profesora Marvina Keenze, Gerharda Zellera, Vlatke Oršanić, Norme Enns, Anka Reindersa, Nelli Manuilenko, Helene Lazarske i Scotta McCoya.

Od 2010. do 2015. godine radila je u Zboru Hrvatske radiotelevizije kao stalni honorarni suradnik.

**Jana Pogrmilović** rođena je 07.02.1994. godine u Zagrebu gdje je završila osnovnu glazbenu školu za glasovir i pjevanje te srednju glazbenu školu za pjevanje u klasi svoga oca. Već 18 godina članica je Folklornog ansambla "Mladost" u Samoboru u kojem radi kao asistentica za ples i pjevanje i s kojim nastupa kao solistica. Od 2008. godine članica je i solistica zbora "INA" iz Zagreba. U travnju 2011. godine tumačila je ulogu Janice u mjuziklu "Janica i Jean" u produkciji Amaterskog kazališta "Feniks"; za taj mjuzikl radila je i koreografiju. U studenome 2011. godine tumačila je ulogu Katje u koncertnoj izvedbi mjuzikla "Zabočka priča" autora Dražena Varge. Od 2010. do 2013. sudjeluje u projektima teatra "Cornerstone" u kojima tumači glavne uloge u mjuziklima "Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat" (Narrator) i "Two

from Galilee" (Mary). Od 2012. umjetnička je voditeljica ženskog vokalnog sastava "Koralde" iz Zagreba. Bila je asistentica red. prof. MUZA Cynthie Hansell-Bakić na ljetnom seminaru za mjuzikl "Diamonds of Broadway". Tumačila je jednu od glavnih uloga u mjuziklu "Legenda Ružice Grada"(uloga Trudnice) u produkciji ZGK "Komedijska". U svibnju 2014. bila je pobjednica kategorije za mjuzikl na Međunarodnom natjecanju solo pjevača "Lav Mirski" u Osijeku. Usavršavala se na seminarima profesora Gerharda Zeller, Norme Enns, Martine Zadro, Helene Lazarske, Scotta McCoya, Nelli Manuilenko, Marvina Keenzea i Lise Poepil. U svibnju 2015. godine izvela je ciklus koncerata crnačke duhovne glazbe u suradnji s Bojanom Pogrmilovićem i talijanskim pijanistom Ubertom Pieronijem. Od listopada 2015. djeluje kao vokalni pedagog u KUD-u "Kraluš" iz Stupnika. Radi kao asistentica Bojanu Pogrmiloviću na seminarima za folklorno pjevanje u zemlji i inozemstvu.

**Filip Filipović** rođen je 4. kolovoza 1997. u Zagrebu. Već u ranoj dobi pokazao je veliko zanimanje za pjevanje, a svoje prve nastupe ostvario je u članjenjem u HU Ivančice 2004. godine. Redovito nastupa na kajkavskim recitalima i humanitarnim koncertima, a 2008. godine nastupa na "Zelenom prstenu" Zagrebačke županije u KD "Vatroslav Lisinski" predstavljajući svoj grad Sveti Ivan Zelina. Spletom okolnosti 2007. godine upisuje klavir u glazbenoj školi "Vatroslav Lisinski" u razredu prof. Gordane Cepike. Upravnu i birotehničku školu upisuje 2012. godine a godinu kasnije započinje svoje pjevačko obrazovanje upisavši prvi pripremni razred u klasi prof. Bojana Pogrmilovića. 2014. godine sudjeluje na međunarodnom pjevačkom natjecanju "Lav Mirski" u Osijeku i osvaja 2. nagradu, dok na istom natjecanju godinu dana kasnije osvaja 1. nagradu.

Iste godine osvaja 1. nagradu na Međunarodnom natjecanju "Vera Kovač Vitkai" u Novom Sadu. Sudjeluje na pjevačkim seminarima Matjaža Robavsca a od 2012. član je i solist mješovitog pjevačkog zbora KUD-a "INA" iz Zagreba.

**Martin Feller** rođen je 11. srpnja 1987. u Zagrebu gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Uz općeobrazovnu, pohađao je i osnovnu glazbenu školu s glavnim predmetom gitarom. Godine 2009. upisao je srednju glazbenu školu, smjer solo pjevanje u klasi mr. art. Bojana Pogrmilovića, a 2014. godine je maturirao. Istovremeno je započeo studij agronomije gdje je 2012. godine stekao titulu stručnog prvostupnika inženjera agroekologije. Upisom diplomskog studija mikrobne biotehnologije u poljoprivredi nastavlja svoje obrazovanje u toj struci, a sada je pri samom kraju. 2013. godine, još kao srednjoškolac, igrao je ulogu vrtlara Antonija u projektu Muzičke akademije, operi "Figarov pir" W. A. Mozarta u suradnji s kazalištem Mala scena. 2014. godine sudjelovao je u opereti "Momci na brod" Ivana pl. Zajca u istoj suradnji. Iste godine upisuje studij pjevanja na Muzičkoj akademiji sveučilišta u Zagrebu u klasi doc. Martine Gojčete Silić, a naredne akademske godine prelazi u klasu doc. Giorgia Suriana. Član je i solist mješovitog pjevačkog zbora KUD-a "INA" iz Zagreba, klape "Po" iz Samobora te stalni vanjski suradnik zbora HRT-a i ansambla "Lado".



**Ana Pavlina** rođena je u Zagrebu 2. 9. 1985. Klavir je počela učiti s 11 godina u osnovnoj glazbenoj školi u Zaboku u klasi prof. Slavice Viličić. Po završetku osnovne 2011. upisuje Srednju glazbenu školu Vatroslava Lisinskog u Zagrebu u klasi prof. Gordane Cepike koju završava s odličnim uspjehom. Opću gimnaziju pohađala je u Oroslavju i završila također s odličnim uspjehom. U srednjoj glazbenoj školi sudjelovala je na školskim natjecanjima gdje dva puta osvaja 1. nagradu te dobiva nagradu "Mira Sakač". Na regionalnom natjecanju 2003. osvaja 2. nagradu. Usavršavala se na majstorskim tečajevima svjetski renomiranih pijanista i pedagoga kao što su: Z. Bašić, V. Krpan, I. Švarc-Grenda, M. Kandelaki, L. Baranyay, S. Gadjičev, A. Valdma, E. Indjić te O. Činkoburova. Nastupala je na svim javnim priredbama i koncertima škole te povodom dana škole u Hrvatskom glazbenom zavodu. Osim u Zagrebu nastupala je u Dubrovniku, Samoboru, Osijeku, Zaboku, Velikoj Gorici, Lipiku, Korčuli i Daruvaru.

Krajem svibnja 2005. osvaja 1. nagradu u D kategoriji na međunarodnom pijanističkom natjecanju "VIETRI sul MARE - COSTA AMALFITANA". Iste godine upisuje studij glasovira na Muzičkoj akademiji u Zagrebu gdje je u klasi profesora doc. Lovre Pogorelića završila 4 godine. Nakon završenog preddiplomskog studija po Bolonjskom procesu upisuje magisterij izvođačkog smjera. Tijekom studija nastupa na preko 50-ak koncerata i priredbi u Hrvatskoj i inozemstvu te se bavi pedagoškim radom kroz zamjene u G. Š. Vatroslava Lisinskog i u G. Š. Ivan Zajc. Radila je na glazbenim školama u Mariji Bistrici, Pregradi i Zaboku. Održala je uspješan nastup uz Pärnu linnaorkestar i maestra Jüri Alpertena na kojem je izvela Klavirski koncert u g-molu C. Saint-Saënsa u Estoniji 2008. godine. Godine 2009. sudjeluje na regionalnom natjecanju te osvaja III. nagradu. Aktivno je sudjelovala na seminarima u okviru EPTA ljetne glazbene škole u Dubrovniku te zimske glazbene škole Udruge glazbenih pedagoga Clavis u Zagrebu (A. Valdma, L. Baranyay, M. Ambokadze, I. Osipova, E. Indjić). Osim u Hrvatskoj, sudjelovala je i na seminarima u Estoniji, Njemačkoj i Sloveniji gdje upoznaje profesora Arba Valdmu. S obzirom da je profesor bio vrlo zadovoljan Aninim radom i napretkom te vidio potencijal, pokazao je zanimanje da ju primi u svoju klasu.

2010. odlazi studirati na *Hochschule für Musik und Tanz Köln* kao gost-student u klasu profesora Arba Valdme. Krajem 2010. svirala je za RTV Slovenija-radio Koper u emisiji mladih talenata.

Trenutno radi kao profesorica klavira na Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog u Zagrebu i stalni je suradnik na glasoviru mješovitog pjevačkog zbora KUD-a "INA".

**Bojan Pogrmilović** – dirigent, solo pjevač i vokalni pedagog. Diplomirao je solo pjevanje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Deset godina bio je glazbeni voditelj Ansambla narodnih plesova i pjesama Hrvatske "Lado", a sada predaje solo pjevanje na Glazbenoj školi Vatroslava Lisinskog. Kao voditelj dalmatinskih klapa "Mareta", "Cesarice" i "Gajeta" osvojio je brojne nagrade na Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu i međunarodnom festivalu zborova u Veroni, a njegovi učenici solo pjevanja osvajali su nagrade na domaćim i međunarodnim natjecanjima. Član je žirija domaćih i međunarodnih natjecanja zborova i često član žirija Festivala dalmatinskih klapa u Omišu. Od 2008. godine umjetnički je direktor Natjecanja zborova u Azzanu Decimu (Italija) i umjetnički direktor Festivala klapa "Školjka" u Pakoštanima. Od 1988. vodi mješoviti pjevački zbor KUD-a "INA", koji je pod njegovim ravnanjem dosegao sadašnju visoku razinu. Vodi i klapu "Barun" iz Svete Nedelje te klapu "Poj" iz Samobora. Voditelj je pjevanja dvaju folklornih ansambala (FA "Mladost", Samobor i OSS "Buševac"). Dvije godine dirigirao je mješovitim pjevačkim zborom iz Verone sastavljenim od članova 15 zborova Udruženja zborova Grada (AGC Verona). Osam godina vodio je Vokalni ansambl "Samoborke" s kojim je osvojio zlatnu plaketu i naziv pobjednika Folklorne kategorije na natjecanju zborova "Praga cantat". Ravnao je i gudačkim orkestrom iz Češkog Krumlova, Hrvatskim komornim orkestrom te Zagrebačkom filharmonijom. Kao solist i sa svim svojim ansamblima realizirao je tridesetak nosača zvuka. Jedan je od šestoro Hrvata uvrštenih u ediciju "Who is who in choral music".

Nastupe Zbora podržavaju:



**INA**

# Bruno Vlahek: STABAT MATER

opus 37, oratorij za sopran, bariton, mješoviti zbor i 2 klavira

- I. *Stabat mater dolorosa*
- II. *O quam tristis – Quæ morebat*
- III. *Quis est homo*
- IV. *Eia mater, fons amoris*
- V. *Interludij – Sancta mater, istud agas*
- VI. *Tui nati vulnerati*
- VII. *ac me tecum*
- VIII. *Fac ut portem Christi mortem*
- IX. *Flammis ne urar*
- X. *Quando corpus morietur*

izvode: Bruno Vlahek, klavir  
Dubravka Vukalović, klavir  
Komorni zbor Muzičke akademije  
Sveučilišta u Zagrebu

solisti: Gorana Biondić Ruško, sopran  
Matija Meić, bariton

dirigentsica: Jasenka Ostojić

\* \* \*

Franz Schubert: **Fantazija za klavir četveroručno u f-molu, D.940**

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						


*Stabat mater* zauzima posebno mjesto u mojem dosadašnjem skladateljskom opusu. Dugi niz godina radala se i sazrijevala ideja da uglazbim tekst ove srednjovjekovne sekvence koja je inspirirala tolike velike skladatelje poput Pergolesija, Rossinija, Dvořaka i Poulenca pa sve do Pendereckog i Arva Pärta. Tekst je to o jednom sasvim ljudskom pogledu na Kristovu muku i patnju, punom boli i tuge, suosjećanja, ali i sigurnosti u konačno izbavljenje po vjeri. Kroz prizmu Marije, Kristove majke čije osjećaje pokušavamo dijeliti dok prati svog Sina u njegovim posljednjim trenucima, i mi sudjelujemo u snažnom doživljaju Kristove muke. Štoviše, na taj se način zblizavamo s njegovom ljudskom stranom koja nam je bliska i koju najbolje razumijemo. Za razliku od primjerice tematski srodnog *Requiem*a koji zalazi u duboku vjersku dogmatiku, *Stabat mater* predstavlja jedan sasvim osobni, iskreni ljudski odnos prema Isusovoj pasiji. Tijekom gotovo dvije godine rada na njemu, ovo sam opsežno djelo završio 2013. godine, a u njemu sam ujedinio nekoliko svojih velikih glazbenih sklonosti. Prvenstveno se tu radi o interesu ka sakralnoj zbornskoj glazbi i većim vokalno-instrumentalnim formama koje sam ujedinio sa zvukom dva klavira koji jako volim, a koji svojom bogatom paletom zvukovnosti i ritmičnosti daje specifičnu boju djelu. Tu su i dvoje solista – sopran i bariton koji imaju svoje zahtjevne solističke stavke, a povremeno se javljaju i uz zbor. U muzičkom smislu, kompozicija je građena na temama i motivima koji se javljaju u više navrata te su prožeti cijelim djelom. To su primjerice uvodni motiv uzlazne i silazne ljestvice, zatim dramatski instrumentalni motiv drugog stavka, baritonska arija *Quis est homo* koja transformirana donosi finale čitavog djela u svojevrsnoj najavi Uskrsa, kao i mnogi drugi. Nadam se da će fascinacija i uživanje u povijesnu i religijsku mističnost te osobno suvremeno viđenje tradicije koje sam pokušao unijeti u ovo djelo dotaknuti i interpretirati kao i slušateljstvo.

Bruno Vlahek



**Bruno Vlahek** (Zagreb, 1986.) diplomirao je klavir kod Vladimira Krpana kao jedan od najmlađih studenata u povijesti zagrebačke Muzičke akademije, te magistrirao na Konzervatoriju u Lausannei kod Jeana-Françoisa Antonioliija i na Hochschule für Musik u Kölnu kod Vasilija Lobanova, gdje je također studirao kompoziciju i improvizaciju. Od 2010.-13. usavršavao se pod mentorstvom legendarnog ruskog pijanista Dmitrija Bashkirova na Visokoj školi za glazbu kraljice Sofije u Madridu gdje je primio i nagradu za najboljeg studenta generacije iz ruku španjolske kraljice Sofije. Pobjednik je međunarodnih pijanističkih natjecanja Alexander Scriabin u Parizu 2010. i Ricard Viñes u Lleidi 2008., laureat EPTA-inog natjecanja Svetislav Stančić u Zagrebu 2007., kao i 6. međunarodnog pijanističkog natjecanja u Šangaju 2012. Nositelj je naslova Mladi glazbenik godine Zagrebačke filharmonije, dobitnik švicarske nagrade Paderewski, nagrade Yamahine zaklade u Madridu, memorijalne nagrade Pnina Salzman u Izraelu 2011, te nagrade Artists on Globe 2014. Održao je recitale i nastupao s vodećim orkestrima diljem Europe, u Aziji, Africi, Južnoj Americi, Rusiji i Izraelu, na glazbenim festivalima (Dubrovnik, Bolzano, Moskva, Palma de Mallorca, Dar-es-Salaam, Verbier...) i u prestižnim dvoranama kao što su Palau de la Música Catalana u Barceloni, Akademija Franz Liszt u Budimpešti, Auditorio Nacional u Madridu, Gasteig u Münchenu, Mozarteum Salzburg, Tel Aviv Museum of Art, Shanghai Concert Hall, Seoul Arts Centre i dr. U 2008. g. snimio je uz Orchestre Chambre de Lausanne Saint-Saëns'ov Drugi klavirski koncert za Radio Romanske Švicarske. Autorom je skladateljskog opusa od više od 40 orkestralnih, komornih, solističkih i zbornih djela raznih žanrova. Kompozicije su mu izvedene u europskim glazbenim središtima (Amsterdam, Beč, Berlin, Lisabon, London, Moskva, Prag, Riga, St. Petersburg...), Sjevernoj i Južnoj Americi, Kini, Južnoj Koreji, te na Svjetskim danima nove glazbe 2010. u Sydneyu (Australija). Dobitnik je 1. nagrade na XXXIII. međunarodnom natjecanju za skladbe za orgulje "Cristóbal Halffter" u Španjolskoj 2012. Notni zapisi njegovih skladbi izdani su dosad u Velikoj Britaniji i SAD-u.

**Dubravka Vukalović** (Varaždin, 1984.) prvo glazbeno obrazovanje stječe na Glazbenoj školi u Varaždinu u klasi Olimpije Vojvode, a ubrzo nastavlja svoj glazbeni razvoj na glasovitoj Centralnoj specijalnoj školi pri Moskovskom državnom konzervatoriju "Petar Iljič Čajkovski" u klasi Alexandra Mndoyantsa. Po završenom školovanju u Moskvi, kao iznimni talent, izravno je upisala treću godinu studija na Konzervatoriju u Lausannei (Švicarska) u klasi Daga Achatza i Jeana-Françoisa Antonioliija. Na istoj je instituciji, kao stipendistica fonda "Max D. Jost", završila i trogodišnji poslijediplomski studij u klasi poznatog brazilskog pijanista i dirigenta Ricarda Castra. Uz redovite studije, usavršavala se i na seminarima pod mentorstvom istaknutih pijanista i pedagoga kao što su Rudolf Kehr, Anatolij Katz, Jean-Bernard Pommier, Ralf Gothóni i Evgeny Mogilevsky. Debitirala je u dobi od 14 godina nastupivši kao solistica uz Zagrebačku filharmoniju pod ravnanjem Pavla Dešpalja, a 2000. g. je osvojila i prvu nagradu na pijanističkom natjecanju "Zlatko Grgošević" u Zagrebu. Od tada je održala niz solističkih i komornih koncerata u Hrvatskoj, Belgiji, Bosni i Hercegovini, Brazilu, Kini, Italiji, Monaku, Nizozemskoj, Njemačkoj, Rusiji, Srbiji, Španjolskoj, Švicarskoj i Velikoj Britaniji. U 2009. godini je nastupila na međunarodnom festivalu suvremene glazbe "Archipel" u Ženevi u duu s glasovitim francuskim violistom Christopheom Desjardinsom te surađivala s francusko-švicarskim ansamblom "Namascae" uz maestra Eduarda Leandra. Iste godine, ostavariila je i zapažen nastup kao solistica u Ravelovom Klavirskom koncertu uz Simfonijski orkestar Bahia u Brazilu. Snimke njenih nastupa zabilježene su za televizijske kuće u Hrvatskoj, Rusiji, Nizozemskoj i Španjolskoj te za Radio Suisse Romande (Espace 2).



**Gorana Biondić Ruško** rođena je u Slavonskom Brodu 1984.g. Diplomirala je pjevanje 2008.g. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Snježane Bujanović- Stanislav. Stalno se usavršava kod nac. prvaka Vitomira Marofa.

Kao koncertna pjevačica razvila je bogatu karijeru te je između ostalog surađivala sa Zagrebačkom filharmonijom. Dobitnica je brojnih nagrada od kojih se ističe nagrada Hrvatskog društva skladatelja na Tribini Darko Lukić te nagrada HNK "MARIJANA RADEV" za sezonu 2012/2013.

Kao jedna od najtalentiranijih predstavnica svoje generacije bilježi nastupe u svim opernim kućama u zemlji. Debitirala je 2005. g. u HNK Rijeka kao Despina u Mozartovoj operi "Cosi fan tutte", a 2011. g. nastupa u opereti J. Offenbacha "Pariški život" kao Pauline.

U HNK Zagreb ostvarila je svoje uspješne uloge u operama: "Razgovori karmelićanki" F. Poulenca (Constance), "Sestra Angelica" (Genovieffa) i "Gianni Schicchi" (Nella) G. Puccinija, "Falstaf" (Nanneta) G. Verdija, "Parsifal" (Blumenmädchen) R. Wagnera, "Hamlet" (Ofelija) A.Thomasa, "Ljubavni napitak" (Adina) G.Donizettia, "Don Giovanni" (Zerlina)W.A.Mozarta, "Postolar od Delfta" (Sreća) B.Bersa. U kazališnom igrokazu P.Lunda "Vještica Hillary ide u operu" nastupa kao Maria Bellacanta, Helene u djelu "Hin und Zurück" P. Hindemitha, "Hänsel und Gretel" (Gretel) E.Humperdinck.

Također, nastupila je 2007.g. u Operi HNK Split kao Musetta u Puccinijevoj operi "La Boheme". U osječkoj opernoj kući debitira kao Kraljica noći 2010.g. u "Čarobnoj fruli" W.A. Mozarta. Na 59.otvorenju Splitskog ljeta pjevala je u operi " Povratak mornara" u ulozi Jele.

**Matija Meić** je rođen u Zagrebu 1986. Nakon završetka Srednje glazbene škole Blagoje Bersa u klasi prof. Viktorije Badrov, upisuje Muzičku akademiju u Zagrebu u klasi prof. Giorgia Suriana. Potom seli u Beč I nastavlja svoje studije na Universität für Musik und Darstellende Kunst Wien u klasi prof. Claudie Visce.

Tijekom školovanja osvaja dva prva mjesta na Državnim natjecanjima HDGPP-a u Dubrovniku 2007. i 2009. g., prvu i specijalnu nagradu na Međunarodnom pevačkom takmičenju "Bruna Špiler" u Herceg Novom 2010., prvu i četiri interpretacijske nagrade na Iuventus Canti Competition u Slovačkoj, nagradu "Mladi pjevač godine 2013." ciklusa Molto Cantabile u Zagrebu, te pobjeđuje na "Beaumarchais Concours" u Beču 2013. godine nakon kojeg nastupa sa solistima Bečke Staatsoper na koncertima u Mozarthausu i Mahler sali u Staatsoperi. 2014. g. osvaja drugo mjesto i posebnu nagradu za izvedbu finske solo pjesme na natjecanju "Mirjam Helin" u Helsinkiju. Od svog debija 2010. do danas Matija je u HNK-u u Zagrebu pjevao slijedeće uloge: Levi u Nikola Šubić Zrinski (I. pl. Zajc), Schaunard u La Boheme (G. Puccini), Belcore u L'elisir d'amore (G. Donizetti), Piet u Postolar iz Delfta (B. Bersa), te Figaro u Il barbiere di Siviglia (G. Rossini).

U produkciji Muzičke akademije u Zagrebu 2011. godine ostvaruje ulogu Escamilla u Carmen G. Bizeta koju je izvodio u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski i HNK-u u Rijeka

2013. pjeva Guglielma u Cosi fan tutte W.A. Mozarta na Dubrovačkim ljetnim igrama, te odlazi na studij u Beč gdje na Universität für Musik und Darstellende Kunst pjeva Don Giovannija u istoimenoj operi W.A. Mozarta u Schlosstheater Schönbrunn.

Na koncertnom podiju Matija je surađivao sa Zagrebačkom Filharmonijom (Mozartov Requiem, te Krunidbena misa), Dubrovačkim Simfonijskim Orkestrom (Beethovenova Deveta Simfonija), Beogradskom Filharmonijom, te Kvintetom Bečke Filharmonije. U koncertnim izvedbama opera na otvaranjima Glazbenih večeri sv. Donata pjevao je Escamilla u Carmen i Marquisa u Traviati (G. Verdi). 2014. godine Matija je sudjelovao na prvom koncertu Junge Schubertiade Wien u Beču.



Komorni zbor Muzičke akademije Zagreb, Pasionska bastina 2015.

**Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu** je u prošlom desetljeću nastupao u brojnim prigodama, od Dana sveučilišta do Muzičkog biennala. Kao izborni kolegij postoji tek nekoliko godina, okupljajući studente svih odsjeka Muzičke akademije. Osnovan je s idejom njegovanja specifičnog zbroškog repertoara, od *a cappella* programa pa do najraznovrsnijih suradnji s brojnim solistima i ansamblima. Tijekom svojih šest koncertnih sezona održao je niz cjelovečernih koncerata u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, Hrvatskom glazbenom zavodu, Muzeju za umjetnost i obrt, Crkvi sv. Franje Asiškog, Crkvi sv. Katarine i u Muzeju Mimara u Zagrebu, te u Franjevačkoj crkvi u Samoboru, na Svečanostima Pasionske baštine i na Samoborskoj glazbenoj jeseni. Uz Komorni zbor nastupali su renomirani umjetnici: Catherine Mackintosh, violina, (Velika Britanija), Pavao Mašić, orgulje, Tamara Coha Mandić, flauta, Diana Grubišić Čiković, harfa, Pavle Zajcev, violončelo, te ansambl: Komorni ansambl UMZE (Mađarska), Samoborski gudači, Jazz ansambl, biNg bang – ansambl udaraljki i Komorni gudački orkestar Muzičke akademije.

2016. godinu Komorni zbor je započeo nastupom na svečanom koncertu *Vivat Academia* u dvorani Blagoja Berse Muzičke akademije, kojeg je izravno prenosila Hrvatska radiotelevizija. Posebnu pozornost zbor posvećuje hrvatskom zbroškom repertoaru, te bilježi praižvedbe skladatelja J. Magdića, T. Uhljaka, I. J. Skendera, A. Knešaureka, M. Bertića i B. Vlaheka.

Komorni zbor Muzičke akademije dobitnik je Posebne Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu u akademskoj 2011/12. godini. Osnivač i umjetnički voditelj Komornog zbora Muzičke akademije je izv. prof. Jasenka Ostojić.

Članovi Komornog zbora Muzičke akademije:

*Soprani:* Valentina Antolčić, Josipa Dužić, Mia Gazdović, Karla Ledić, Kristina Medenjак, Maja Šajatović, Iva Šalić, Lucija Vočanec

*Alti:* Karla Biondić, Ana Blažević, Barbara Bogojević, Andrea Grdenić, Ines Grubišić, Paula Ilčić, Matea Jelinić, Bianca Kostić, Tanja Manenica, Silvija Sarapa, Ana Tomšić

*Tenori:* Tomislav Brebrić, Tin Gal, Martin Gelić, Franko Klisović, Dorijan Leopold, Tin Eugen Pavše Mandić, Tin Ujević

*Basi:* Marko Halavanić, Fabijan Komljenović, Andrej Križanec, Tomislav Ružak, Florian Tavić, Damir Vlašić

**Jasenka Ostojić** (vidi str. 92)

# Nada Jačmenica: TERNOVA KRUNA,

tehnika cvjetni kolaž, izložba

*Sudjeluju:*

*interpretacija teksta*

*(na kajkavskom dijalektu) Ternove krune: Gordana Kamenečki Puclin  
o izložbi govori: prof. Marija Lamot*

**Nada Jačmenica**, autorica izložbe i teksta (na kajkavskom dijalektu) *Ternova kruna*, liječnica je koja živi u svom rodnom Svetom Križu Začretju. Kao fizijatrica već tridesetak godina radi u Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju u Krapinskim Toplicama. U kontekstu društvenih aktivnosti dugogodišnja je dopredsjednica Zagorske lige protiv raka i tajnica Podružnice Krapinsko – zagorske Hrvatskoga liječničkoga zbora. Članica je Hrvatskoga katoličkoga liječničkog društva. Osniivačica je i dopredsjednica Udruge za očuvanje baštine i promicanje kulture življenja "Djedovina" te članica sekcije Rukotvorina KUD-a Sveti Križ Začretje. Učlanjena je u Hrvatskozagorsko književno društvo i Udruhu hrvatskih zavičajnih književnika.

U osmoškolskim danima započinje s pisanjem poezije. Tijekom vremena interes se proširuje na kajkavski idiom i različite književne vrste, a to su: kratka priča, esej, putopis i dramska forma. Unazad nekoliko godina posvećuje se haiku poeziji.

Godinama sudjeluje na različitim književnim natjecanjima u čijim Zbornicima su joj radovi objavljeni te često javno izvedeni. Dobitnica je više književnih nagrada. Do sada je izdala kajkavsku komediju "Pervi put na muoru" te dvoautorsku kajkavsku humorističku zbirku "Pozabljeni smiehi".

Unazad tridesetak godina njeguje likovni izričaj u

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

tehnici cvjetnog kolaža. Do sada je ostvarila tridesetak izložbi, a ova, na temu križa, pod naslovom "Ternova kruna" u Knjižnici Marije Jurić Zagorka u Zagrebu, petnaesto joj je samostalno likovno predstavljanje.



Nada Jačmenica: Cvjetni križ

\* \* \*



# UPUTI SE TUŽNA MATI,

korizmene i pasionske tradicije Imotske krajine

izvode: crkveni pjevački zbor *Gospe od Anđela* – Imotski,  
glumci pasionske igre *Muka Gospodina našega Isusa Krista*  
župe Sv. Franje – Imotski

pučki pivači: župe Sv. Ilije Proroka, Studenci i Bratovštine  
Sv. Stjepana Prvomučnika, Gorica-Sovići

kantači župa: Sv. Luke, Podbablje (Grubine),  
Presvetog Trojstva, Slivno,  
Gospe od Karmela, Zagvozd,  
Svih Svetih, Zmijavci

animacija i odabir: Anđelko Nikolić, Joško Čaleta

## Program :

Ulazak kantača u procesiji Velikog petka (procesiju predvode križevi)

*Krist postade poslušan do smrti* crkveni pjevački zbor *Gospe od Anđela i Bratovština*

*Muka gorka Gospodina* crkveni pjevački zbor *Gospe od Anđela*

*Kantanje u procesiji u Grubinama* kantači župe Sv. Luke, Podbablje (Grubine)

*Kantanje u Sovićima – Gorici* Bratovština Sv. Stjepana Prvomučnika

*Isus prinosi kruh i vino na Posljednjoj večeri (scena iz imotskog prikazanja Muke Kristove)* glumci pasionske igre *Muka...*

*Kantanje na Veliki petak u Slivnu* kantači župe Presvetog Trojstva, Slivno

*Na Maslinskoj tužnoj gori* crkveni pjevački zbor *Gospe od Anđela*

*Oslobodi me, Gospodine* crkveni pjevački zbor *Gospe od Anđela i Bratovština*

*Dan od gnjeva (iz obreda za mrtve)* pučki pivači župe Sv. Ilije Proroka, Studenci

*Isus susreće Majku na Križnom putu (scena iz imotskog prikazanja Muke Kristove)* glumci pasionske igre *Muka*

*Kantanje na povratku procesije u crkvu u Zagvozd* kantači župe Gospe od Karmela, Zagvozd

*Kod svoje zadnje večere* crkveni pjevački zbor *Gospe od Anđela*

*Ispovidite se* crkveni pjevački zbor *Gospe od Anđela*

*Ljubljenje križeva i kantanje u župi Zmijavci* kantači župe Svih Svetih, Zmijavci

*Smiluj se meni Bože – Puče moj (zbor)* crkveni pjevački zbor *Gospe od Anđela*

*Sine Božji budi hvaljen, po sve vike vikov! Amen* Završni stih sviju imotskih procesija, kantaju svi kantači



2003. godine u okviru *Svečanosti Pasijske baštine* održan je koncert pasijske baštine Imotske krajine pod istim nazivom (*Uputi se tužna mati*). Danas, 13 godina nakon, ponavljamo ovaj tematski koncert istog naslova i dopunjenog sadržaja. Na ovaj smo način željeli istaknuti ovaj poseban glazbeni događaj koji u jubilarnom 25. izdanju *Pasijske baštine* uistinu zaslužuje svoje mjesto.

Konceptualno, koncert zadržava osnovnu formu: suprotstavljanje urbanih i ruralnih korizmenih tradicija Imotske krajine – zbora *Gospe od Anđela* naspram *kantanja*. Na drugu stranu, u odnosu na prvi koncert sudionici dolaze iz različitih lokaliteta (*kantači* - Grubine, Zmijavci, Slivno) dok su pridodana pjevanja rubnih područja brdskih Studenaca i *stare Imote* (Gorica-Sovići). Izuzetan moment i ovoga puta će predstavljati scene prikazanja pasijske igre *Muka Gospodina našega Isusa Krista* koja se već dvadesetak godina u sve grandioznijim izdanjima na Cvijetnicu održava u Imotskom uz učešće velikog broja imotskih glumaca-amatera i pridruženog puka.

Isto tako, koristimo ovu priliku da koncertom najavimo veliki jubilej koji sljedeće godine slavi Imotska krajina – 300. godišnjica oslobođenja od turske okupacije. Prestanak turske dominacije, formiranje nove granice između Venecije i Otomanskog carstva, povratak franjevaca i niz drugih događaja s kraja 17. i početka 18. stoljeća, zauvijek su obilježili prostor Imotske krajine te značajno utjecali na njen budući razvoj. Vrijeme je to kada makarski biskup Nikola Bijanković na novooslobođenim prostorima propagira održavanje procesija. Tako Vjeko Vrčić piše o imotskoj večernjoj procesiji s Presvetim koju je upravo Bijanković ustanovio u doba epidemije kuge koja je morila narod. Flagelanti (bičevaoci), javni pokornici odjeveni u crninu koji su bosu nosili teško kamenje u šupljim križevima neki su od prepoznatljivih relikata tog doba [šuplji križ je i danas dijelom obreda nošenja križa (lik *Šimuna Cirenca*) u Vrgoračkoj krajini, dolini Neretve i u nekim mjestima poluotoka Pelješca], a svjedoče o kontinuiranoj obrednoj praksi u kojoj je pjevanje sastavnim dijelom. Vrčić nadalje navodi, da se u Imotskom pjevaju pokorničke pjesme: "...velike skupine muškaraca, razdijeljene u dva kora pjevaju *Puče moj i Smiluj se meni, Bože*"; spominje i jutarnju procesiju koja se u prošlom (komunističkom) povijesnom razdoblju ugasila.

Drugi prepoznatljivi element koji upravo glazba svojim karakterom naglašava bit će vrlo lako uočiti tijekom koncertnog događanja. Dualistički je to odnos grada Imotskog koji nakon oslobođenja prima doseljenike iz primorja i ostatka Venecijanske republike, te se razvija u malo ali značajno urbano središte svoje regije, i ruralnog ostatka Imotske krajine nastanjenog dinarskim stanovništvom, upravo naglašen u izvedbenoj glazbenoj praksi. Uz urbani način života, gradska imotska sredina gaji dalmatinsko urbano višeglasje svojstveno priobalju i otocima. Pjevanje

koje na osnovama europske urbane kulture grada stanovnici Imotskog uz sve svoje posebnosti ima naglašenu mediteransku tonalnu provinciju koja podsjeća na pjevanja u primorskim gradićima (Omiš, Makarska, Split) s kojima je stanovništvo Imotskog u stalnoj, prisnoj komunikaciji. Tome pridonose i vrlo aktivni franjevci prosvjetitelji koji stečena glazbena znanja rado prenose i usavršavaju s imotskim pukom. Dinarsko seosko stanovništvo koje naseljava pripoljske i brdske župe Imotske krajine, preuzima običaj zavjetnih procesionalnih ophoda na Veliki petak (izvanliturgijske procesije u spomen Isusove muke i uskrsnuća) ali je pjevanje u njihovim procesijama i danas vrlo različito od susjednog urbanog glazbenog pandana. Glazbeni fenomen pjevanja *Gospina plača*, glazbovanje u korizmenom periodu u većini sela imotske (i vrgoračke) krajine koji svoju kulminaciju doživljava kroz procesije Velikog Petka, u većini sela Imotske krajine naziva se *kantanje*. Ovaj glazbeni fenomen zaslužuje posebnu pažnju hrvatske javnosti, a dio teksta koji slijedi namijenjen je i odgovornima koji bi se trebali pobrinuti da u godini velikog imotskog jubileja *kantanje* nađe svoje mjesto u registru nematerijalnih kulturnih dobara RH.

### O kantanju

Tekstualni predložak *kantanja* jedan je od *Gospinih plačeva* (Toma Babić, Petar Knežević, Matija Divković) koji su se pjevali na ovom području kao i na području susjedne Hercegovine i Bosne. Širenje ovih tekstova među pučanstvom može se povezati s podatkom da je 1658. godine upućena molba papi "...da se dozvoli onima u Bosni samo hrvatski pjevati: Slava, poslanica, jevandjelje, verovanje, Oče naš, te Muka gospodnja, a da nisu dužni toga prije latinski moliti, kako je to običaj u ovoj pokrajini..." (*Acta Bosnae potissimum ecclesiastica*, u Doliner, 1980: 995)

U glazbeno-formalnom pogledu, melodija napjeva bazira se na ograničenim tonskim nizovima, uglavnom kromatskim, s intervalima čije veličine ne odgovaraju današnjim ustaljenim intervalima. Radi se o vokalnoj formi polifone strukture, u slogu u kojem dominira interval velike sekunde. Napjevi završavaju unisono ili na velikoj sekundi percipiranoj kao konsonantnom intervalu. Svi napjevi silabičkog su oblika što naglašavaju i sami *kantači* pri opisivanju razlika između *pivanja* i *kantanja*. Najuvriježenije *kantanje* je ono u skupinama od po dva (Runovići, Zmijavci, Poljica, Podbablje, Zagvozd), iako postoje i drugačije kombinacije od tri (Slivno) ili četiri i više (Vinjani) *kantača* uvijek doneseno u silabičkoj formi dviju ravnopravnih dionica. Većina *kantača* zna stihove napamet (npr. *Babuša* ima 376 dvostihova) ili im je dovoljno samo pogledati početak stiha da bi ga se prisjetili. *Kantanje* je ograničeno na



područja pojedinih župa jer je korizma bila vrijeme kad se rijetko pu-  
tovalo i posjećivalo. Isto tako za vrijeme same procesije na Veliki petak  
nije običaj posjećivati susjedne župe kako je to običaj za vrijeme ostalih  
crkvenih godova.

Iako je za uho stranca *kantanje* slično dominantnom tradicijskom  
pjevanju – *gangi*, u opisima *kantanja* sudionici naglašavaju temeljne  
razlike između dva posve za njih različita glazbena žanra (svjetovno vs.  
duhovno, silabičko vs. melizmatičko, broj izvođača, slaganje izvođačkog  
sastava).

"Kad vi gledate razliku između *gange* i *kantanja*  
zavisu od uha "ko će šta primit, ali mi koji živimo o'de  
mi to već znademo." ili "...*pivanje* je *pivanje*. Ali *kan-  
tanje* je molitva. Ovo ti je "ko plakanje za Isusom."

U isto vrijeme naglašavaju izjednačenu ulogu izvođača za vrijeme  
izvedbe:

"U *gangi* jedan *piva* a drugi *gusli*, *prati*, ili mogu  
i četvorica *guslit* a jedan *pivat*. A ovdje oba *kantaju*."

Dobri gangaši su obično i dobri kantači ali to nije pravilo. U isto vri-  
jeme: "Ima ih što dobro *pivaju* a neznaju *kantat*. I obrnuto." Iako je, po  
svemu sudeći, *kantanje* inferiorniji žanr od *ganganja*, najbolji *kantači*  
se pamte i njihova se sposobnost u lokalnoj zajednici izuzetno poštuje.

Kantači smatraju da je *kantanje* "kućna tradicija", nešto što se ge-  
neracijama provlači kroz pojedine obitelji pa su stoga česti slučajevi,  
da članovi iste obitelji (otac i sin, dva brata, rođaci) *kantaju* u paru.  
Ako se grla "ne mogu slagat" *kantanje* nije dobro. To je i razlog da se  
*kantači* sparuju prema boji glasa. U razgovoru s *kantačima* više puta je  
istaknuto da je boja glasa jedini razlog koji sparuje pojedine *kantače*.  
Razloge za ove tvrdnje nalaze u činjenici da se kod pjevanja s osobom  
čije glasovne karakteristike ne odgovaraju *kantaču* glas umara i brzo  
*sorije* (sruši), *izduši*, *nestane*. Isto tako vidna je razlika između *kantanja*  
starijih iskusnijih i mlađih *kantača* početnika: stariji *kantaju* sigurnije, u  
svoje *kantanje* nose više emocija i melodijskih ukrasa, glas im je ušti-  
maniji i bogatiji (zadebljaniji).

Dok se kroz korizmu neformalno izmjenjuju i uvježbavaju parovi  
*kantača*, *kantanje* (izvedba) *Gospina plača* u procesiji Velikoga Petka  
je formalno organizirano brojnim nepisanim pravilima. *Kantanje* pred-  
stavlja ceremonijalni početak i završetak procesije. *Kantači* razvijaju  
vlastite sustave *kantanja* i određuju koji se dijelovi *Gospina plača kan-  
taju* na pojedinim dijelovima puta. Pazi se da se "*iskanta* cili *Plač*" i da  
se završni stihovi *kantaju* na povratku procesije u crkvi pred oltarom.  
Kutleša nam donosi dragocjene podatke o vremenu polaska procesije

(*na sedam jutrom*), vremenu trajanja procesije (*tri ure i to većinom rđa-  
va puta*), susretu s zmijavačkim križem, ljubljenu križeva i o obredu u  
crkvi..." (Kutleša 1993: 277).

Završni *kantački obred* pred oltarom u crkvi predstavlja trenutak  
kada nakon *iskantanog Plača* svaki od parova *kanta* zadnji stih: "Sine  
Božji budi hvaljen, po sve vike vikov! Amen.". Nakon emotivnog ispi-  
vavanja *kantači* se izuju, ljube križ i daruju ga novčanim prinosom što  
za svakog *kantača* predstavlja emotivni vrhunac cijelog događaja. Ulo-  
ga koju su s ponosom pronosili tokom čitavog korizmenog razdoblja u  
momentu ispjevanja posljednjih stihova *Gospina plača* kulminativno  
završava.

Iako moderno crkveno pjevanje u mnogim imotskim seoskim župa-  
ma danas ima sve više pobornika, popularnost *kantanja* ne opada. Nje-  
gova se prisutnost može kronološki pratiti uključivanjem više različitih  
medija u njegovo prezentiranje. Činjenica je da je svijest o *kantanju* i  
tradijskim vrednotama naglo porasla društvenim promjenama počet-  
kom devedesetih. Sve navedeno navodi nas na zaključak, da se arhaični  
glazbeni žanrovi poput *kantanja* moraju prilagođavati novovremenskim  
uvjetima određenim medijskim i izvedbenim načinima prostornog ko-  
municiranja. U takvom okruženju *kantanje*, koje je usprkos promjenama  
u načinu življenja i percipiranja novih glazbenih formi i stilova ostalo  
"primitivno", "divlje", "grubo" i arhaično, onakvo kakvog ga stanovniš-  
tvo ovog kraja već stoljećima poznaje, ostaje konstantom koja će i u  
budućim vremenima biti integralni dio glazbene tradicije i glazbenog  
identiteta Imotske krajine.

dr. sc. Joško Čaleta,  
Institut za etnologiju i folkloristiku, Zagreb

# SLIKE RAZAPETOG KRISTA IZ ZBRIKE RIJETKIH KNJIGA I RUKOPISA, izložba knjiga

autor izložbe i postav: Željko Vegh

Izložba "Slike razapetog Krista" jedanaesta je izložba knjiga iz fonda Gradske knjižnice, pretežno iz Zbirke rijetkih knjiga i rukopisa i Zaštićenog fonda, u programima Pasijske baštine, postavljene u auli Gradske knjižnice. Do sada su postavljene izložbe: "Hrvatski molitvenici" (2004.), "Put križa i svjetla" (2005.), "Muka Gospodinova u djelima hrvatskih propovjednika" (2008.), "Muka Kristova u hrvatskim lekcionarima, misalima i brevijarima" (2009.), "Biblija u Gradskoj knjižnici" (2010.), "Sveta Hrvatska" (2011.), "Hrana nebeska" (2012.), "Nauk karstjanski" (2013.), "Putni tovaruš" (2014.) i "Povijest Kristova" (2015.). Izložbama hrvatskih knjiga iz Zbirke rijetkih knjiga i rukopisa Gradska knjižnica je pokušala naglasiti važnost te zbirke, kojoj je u razdoblju komunizma smišljeno umanjivana vrijednost.

Na izložbi "Slike razapetog Krista" izloženi su odabrani primjerci misalâ, brevijarâ, evanđelistara, molitvenika, Biblije, oni primjerci koji imaju listove s crtežima – drvorezima, bakrorezima i bakropisima – razapetog Krista, a izloženi su i plakati s crtežima razapetog Krista. Svrha je izložbe potaknuti proučavanje ikonografije razapetog Krista, posebno u hrvatskim svetim knjigama – misalima, molitvenicima, brevijarima, evanđelistarima. Uočljiva su dva osnovna načina prikazivanja razapetog Krista: prvi je crtanje usamljenog Krista na svetomu Križu, drugi je način crtanje Krista na Križu, podno kojega je Njegova Majka i svete žene, ili sv. Ivan. Krist je prikazan kao čovjek boli i trpljenja, ali i kao pobjednik na križu, križu koji je znak Kristove i Božje slave, slave vidljive u zrakama svijetla iznad Razapetog.

Željko Vegh

\* \* \*

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						



Motiv iz knjige: Missale Romanum savorico idiomate. Romae, TypisImperialis SacCongr. de Propaq. Fide 1631.

# VIA CRUCIS, koncert

Johann Sebastian Bach: JESUS BLEIBET MEINE FREUDE  
Wolfgang Amadeus Mozart: AVE VERUM CORPUS  
Tommaso Albinoni: ADAGIO

Zoran Novačić: VIA CRUCIS za sopran, alt, bariton i gudače

- I. Pilat osuđuje Isusa na smrt
- II. Isus prima na se križ
- III. Isus pada prvi put pod križem
- IV. Isusov susret s majkom Marijom
- V. Šimun Cirenac pomaže Isusu nositi križ
- VI. Veronika pruža Isusu rubac
- VII. Isus pada drugi put pod križem
- VIII. Isusov susret s jeruzalemskim ženama
- IX. Isus pada treći put pod križem
- X. Isusa svlače
- XI. Isusa pribijaju na križ
- XII. Isus umire na križu
- XIII. Isusa skidaju s križa
- XIV. Isusa polažu u grob

izvode: Gudački komorni orkestar Muzičke akademije  
Sveučilišta u Zagrebu,  
solisti – studenti Muzičke akademije Zagreb:  
Aleksandra Bilanović, *sopran*  
Natalija Kralj, *alt*  
Florian Tavić, *bariton*

pjevače uvježbao: prof. Zoran Novačić  
umjetnički voditelj: prof. Jože Haluza

O djelima i kompozitorima:

J. S. Bach: *Jesus bleibet meine Freude*

**Johann Sebastian Bach**, sin Johanna Ambrosiusa Bacha, violinista i gradskog glazbenika, rođio se 21. ožujka 1685. u Eisenachu. Prve poduke prima od oca i u desetoj godini je već veoma vješt violinist. S osamnaest postaje i izvrstan orguljaš. Njegov skladateljski opus uglavnom je vezan za mjesta njegova zaposlenja, a posljednje takvo bilo je u Leipzigu, u crkvi sv. Tome gdje je ostao sve do svoje smrti 28. srpnja 1750.

Skladba na večerašnjem programu dio je Kantate BWV 147; "Herz und Mund und Tat und Leben".

W. A. Mozart: *Ave verum corpus*

**Wolfgang Amadeus Mozart** rođio se u Salzburgu 27. siječnja 1756. Njegov otac Leopold, vrsni glazbenik, zarana otkriva izuzetnu nadarenost svog sina, te se posvećuje glazbenom odgoju malog Wolfganga s puno ljubavi. Već s pet godina stvara svoje prve skladbe, a sa šest odlazi sa svojom sestrom i ocem na prve turneje, izazivajući sveopće divljenje u svim značajnim središtima europske kulture. Kasnije njegova popularnost opada te se Mozart vraća u Salzburg gdje stvara pretežito crkvena djela. 1781. odlazi u Beč i djeluje kao slobodni umjetnik, da bi 1787. postao skladatelj na dvoru cara Josipa II. Umire 5. prosinca 1791.

Skladba "Ave verum corpus" (KV. 618) nastala je 17.6.1791. na zamolbu Antona Stolla, zborovođe iz Badena. Originalna verzija pisana je za gudače, mješoviti zbor i orgulje, a mi ćemo večeras slušati verziju za gudače.

T. Albinoni: *Adagio*

**Tommaso Albinoni** je talijanski barokni skladatelj (8.6.1671.-17.1.1751.). "Adagio", skladba koja se nalazi na večerašnjem programu djelomično je apokrifna, jer ju je kako se pretpostavlja, na dva Albinonijeva tematska fragmenta i jedan određeni bas-ton napisao muzikolog Remo Giuzotto. No, sve to ne umanjuje vrijednost ove lijepo i uvijek rado slušane kompozicije čiju je obradu za gudače načinio Pavle Dešpalj.

Zoran Novačić : VIA CRUCIS, za sopran, alt, bariton i gudače

"VIA CRUCIS" (2011) je skladan na biblijske tekstove odabrane iz knjige fra Bonaventura Duda "Isusov križni put i sedam riječi na križu".

Tragajući za prikladnim tekstom za ovo djelo, put me je doveo do naših franjevaca koji su me zatim uputili patru Dudi. Zahvaljujući njemu našao sam upravo ono što sam i tražio; iskreni i intimni doživljaj Isusove patnje izražen kroz pomno odabrane i melodične retke iz Starog i Novog Zavjeta.

prof. Zoran Novačić



**Zoran Novačić** (Krapina, 1964.), dirigent i skladatelj, diplomirao je dirigiranje na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi Pavla Dešpalja kod kojeg pohađa i jednogodišnju specijalizaciju. Kao stipendist Fonda Lovro i Lilly Matačić usavršava se u Münchenu i Beču kod Berislava Klobučara. Djelovao je kao korepetitor i pomoćni dirigent u Operi HNK u Zagrebu te kao asistent i zborovođa Zbora HRT. Kao dirigent surađivao je s domaćim i inozemnim orkestrima, a redovito nastupa kao pratitelj vokalnih solista na glasoviru i orguljama. Dobitnik je Diplome Milka Trnina. Docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Član je Hrvatskog društva samostalnih umjetnika, Hrvatskog društva skladatelja i Hrvatskog društva glazbenih umjetnika.

Započinje sa skladanjem sredinom devedesetih, a opus mu bilježi niz skladbi.

Od komornih skladbi napisao je, između ostalog, *Divertimento* za gudački kvartet (1999.), *Zrinjski-varijacije* za flautu, obou i glasovir (2004.), *Rosni cvetec* za puhački kvintet (2004.) te *Svetomartinski trio* za glasovir, violinu i violončelo (2004.). Komična opera *Tajna krapinskega ključa* (2000.) je nakon praizvedbe doživjela niz uspješnih izvedbi u Zagrebačkom kazalištu "Komedija".

Od vokalno instrumentalnih skladbi ističu se *Kajkavska misa* za sole, zbor i orkestar (2001.) i glazbeno-scensko prikazanje *Kajkavski rekvijem* za sole, zbor i orkestar (2002.). Potpisuje veći broj ciklusa sakralnih pjesama te solo pjesama na stihove I. Oreba: *Jutro u Vela Luci* (2003.), na stihove Dobriše Cesarića: *Voćka poslije kiše* (2004.), *Tišina*, (2005.) i *Vjetru* (2005.) te na stihove A.B. Šimića "Svjetlost zvijezda" (2011.). Oratorij *Stabat mater* (2006.) za dva sola i gudače praizveden je na Pasijskoj baštini 2009. i nagrađen od Skupštine Grada Zagreba. Prvi stavak *Veliki prasak, Uskrsa stvorenja - "Simfonije svemira"* (2009.) za veliki orkestar preradio je za dva glasovira, a *Koncert za violinu i orkestar "Voda"* (2010.) imati će praizvedbu u 2016 g. Za Pasijsku baštinu 2011. napisao je *Via crucis za gudački orkestar i soliste*. 2012. godine nastaju *Tri crkvene skladbe* za mješoviti zbor, a godinu poslije *Simfonija sv. Franjo Asiški i Cantico di frate sole* za veliki orkestar, zbor i soliste.

2014. godine dovršava *Leptire* za obou, klarinet i fagot. Najnovije djelo "*Galaktički koncerti*" obuhvaća: "Orion" Koncert za fagot, gudače i harfu, "Plejade" Koncert za obou, gudače i udaraljke i "Liru" Koncert za harfu i gudače. Sva tri solistička koncerta biti će tiskana od strane HUOKU-a.



**Gudački komorni orkestar** Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu u okviru nastave djeluje od jeseni 2006. godine, a osnovan je na inicijativu prof. Jože Haluza. Svrha takvog ansambla je omogućiti studentima-gudačima stjecanje prvih iskustava i vještina zajedničkog muziciranja u većem ansamblu, uz vježbu maksimalne komunikacije među dionicama, kao i punog kreativnog zalaganja, s obzirom da ansambl djeluje samostalno, bez dirigenta.

Kroz ovakve se projekte studenti postupno uvode u profesionalni način rada koji ih očekuje kao buduće glazbenike.

Do sada je održano niz uspješnih koncerata u dvorani Akademije (F-5) sa različitim programima, te nastupi u sklopu Glazbenog ciklusa Mladi glazbenici u Matici hrvatskoj u Zagrebu, na Memorijalu J. Š. Slavenskog u Čakovcu, dva koncerta u dvorani HGZ-a, dva koncerta u programima Pasijske baštine i koncert u Peterskirche u Beču 13. studenog 2009. pod vodstvom čuvene barokne violinistice i pedagoga Catherine Mackintosh.

**Jože Haluza** je nakon završene srednje glazbene škole u Varaždinu kod profesora Đure Horvata, studirao violinu u klasi profesora Ivana Pinkave i Ivana Weilanda. Nakon diplome djeluje u *Zagrebačkoj filharmoniji*, (od 1973. do 1982.) isprva kao član dionice I violina, a kasnije postaje zamjenik koncertnog majstora. Zatim je 16 godina bio član ansambla *Zagrebački solisti (1982.-1998.)*, a od 1998. do 2003. djeluje kao koncertni majstor orkestra *Gradskog kazališta Komedijska*. Kontinuirano se bavi komornom glazbom kao član mnogih ansambala poput Trija Ars Longa, Gudačkog kvarteta Pro Arte, Zagrebačkog gudačkog trija, Gudačkog kvarteta Rucner i Ansambla 3+. Jedan je od osnivača Varaždinskog komornog orkestra u kojemu je gotovo 20 godina bio koncertni majstor. Često je nastupao i kao solist sa Zagrebačkim solistima, Varaždinskim komornim orkestrom, Društvenim orkestrom HGZ-a i Simfonijskim orkestrom HRT-a izvodeći koncertna djela Antonija Vivaldija, Giovannija Battiste Pergolesija, Johanna Sebastiana Bacha, Georga Philippa Telemanna, Arcangela Corellija, Wolfganga Amadeusa Mozarta, Franza Schuberta, Ralpa Vaughana Williama, Dalibora Bukvića, Tomislava Uhljaka, Frane Paraća, Mladena Tarbuka i Anđelka Klobučara. Uz aktivnu glazbenu djelatnost bavi se i pedagoškim radom, najprije kao nastavnik violine u Krškom u Sloveniji, početkom devedesetih kao profesor komorne glazbe u školi Funkcionalne muzičke pedagogije *Elly Bašić*, a od 1996. do danas predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kao red.prof. art. predmete Komorna muzika i Gudački komorni orkestar.

\* \* \*

# KAJKAVSKI KORIZMENI KIPEC,

crkvene i pučke pjesme Jaskanskog prigorja i polja, Zagrebačkog polja i Hrvatskog zagorja

izvode: KUD *Kupljenovo* – Kupljenovo (Zaprešić)  
voditelj: Ivica Ivanković

KUD *Lipa* – Slavetić (Jastrebarsko);  
VA *Gouriena* – Desinec (Jastrebarsko);  
KUD *Bratinečko srce* – Bratina (Jastrebarsko);  
voditelj-orguljaš: Mario Kambić

IPS *Tetice* – Demerje,  
voditeljica: Jasenka Miholić Rukavina

Jasna Horvat, predsjednica *Udruge Ivana Perkovca*, Šenkovec

odabir i animacija: Ivica Ivanković i Mario Kambić

**Kajkavski korizmeni kipec...** leta Gospodnjega 2016., kak već put do sad, z verum i ufanjem predočili buju i svojemi bogomdanim glasima ze srca spopievali dragi ljudi i kršćeniki z Kupljenova poleg Zaprešića, z Demerja pri Zagrebu i ze Slavetića, Desinca i Bratine z jaskanskoga kraja. Sem skupaj pomogel bu orguljaš Mario Kambić z Donjega Desinca.

Svoje spisane rieči i misli sprečitali buju pučki "stihoklepci" Demerčica Jasenka Miholić Rukavina i Kupljenec Ivica Ivanković, a ze svojom kajkavskom ikavicom (zaštićenim nematerijalnim kulturnim dobrom RH!) pridružila nam se bu of put vučiteljka Jasna Horvat – predsjednica *Udruge Ivana Perkovca za očuvanje kajkavske ikavice i promicanje zavijačne kulturne baštine* ze Šenkovca.

Ti korizmenski kipec i vriedni su saki za se, ali i si skup, vidi mi se gli tak kak i uni kipec i teri viesiju na zidu f cirkvi ili f hižam. Verujem da vriediju kak i kipec teroga pre hiži i družini ostaviju gospon velečasni gda v božično vrieme blagoslivljaju vu ime Božje... ili kaj kipec kakovoga su negda znali zviedzari nesti h situ ili rešetu gda su povesma i dare zbirali...

Ufam se da bu taj naš skupni spopievani i zgovoreni ovolietni kajkavski korizmeni kipec vriedil bar kuliko i sveti naslikani kipec i kakove i denes "romari i romarice" deci z Bistrice na dar doneseju za spomen

ili obranu od zla i kaštige... ili kaj kipeci kakove družina naviek zna deti dragomu stvorenju h lies gda ga, kaj mrliča, pratiju na "unaj sviet"... , a se to skup na vekovečnu slavu i falu Bogu prezmožnomu kaj je Sinka svojega za naše spasenje dal!

Popievali bumu, čitali i govorili sebi za diku nebesku i sem skup na dar.

Bog nas poživi!

Ivica Ivanković, prof.

*P r o g r a m :*

1. Moj Isuse, raskriljujem k Tebi ruke  
*Uvodne rieči... / Ivica Ivanković*
2. Prosti, moj Bože (Slavetić)
3. O Isuse, daj da pjevam (Slavetić)

*K Vuzmu... 1. čitanje / Jasenka Miholić Rukavina*

4. Stala majka pod raspelom (Demerje)
5. Zdravo tijelo Isusovo (Demerje)

*Ivekova mučna misel... / Ivica Ivanković*

6. O Isuse premili (Bratina)
7. Sedem sveti žalosti (Bratina, Kupljenovo, Demerje, Slavetić)

*Drinak drivo... / Jasna Horvat*

8. Na Maslinskoj tužnoj gori  
(Mario Kambić / Ivica i Marija Ivanković, Ema Suša)
9. Na dvoru Pilatovu (VA GOURIENA)
10. Gospin plač (VA GOURIENA)

*Ivekova misel o križu... / Ivica Ivanković*

11. Dole, dole sunašce (Kupljenovo)
12. Križ nam stoji vu polju (Kupljenovo)

*K Vuzmu... 2. čitanje / Jasenka Miholić Rukavina*

13. Tiha noć se evo spušća

**Ivica Ivanković**, prof. rođ. 1968. u Zagrebu. Etnolog i folklorist; od rane mladosti bavi se istraživanjem narodne baštine te bilježenjem glazbenoga i plesnoga nasljeđa Hrvata, posebice kajkavaca. Kao pedagog, koreograf, voditelj ili stručni suradnik pomaže rad mnogih izvornih i reproduktivnih folklornih skupina u Hrvatskoj i u inozemstvu.

Voditelj je izvorne folklorne skupine *KUD-a Kupljenovo* te idejni začetnik i prvi stručni rukovoditelj *Smotre muških pjevačkih skupina Hrvatske*. Član je *Hrvatskoga etnološkog društva* te dugogodišnji suradnik *Pasionske baštine*.

Od godine 1990. do 1993. bio je aktivan plesač/pjevač *Ansambla LADO* s kojim i danas uspješno autorski surađuje.

Od travnja 1998. stalni je suradnik nekadašnje Redakcije narodne glazbe Glazbenoga programa Hrvatskoga radija, a danas i novinar, autor, voditelj i urednik radijskih emisija u Odjelu glazbenih sadržaja HRT-a. Etno-poeziju na zavičajnom kajkavskom (zagorsko-prigorskom) narječju piše od godine 2005.

*Demerčice i Kupljenci..., Pasionska baština 2014., crkva Svete Barbare, Vrapče / foto: mons. mr. Antun Sente ml.*





# Ivo Nižić:

## ZADNJA POSTAJA,

pasionski oratorij

*izvode:* Mješoviti pjevački zbor Condura Croatica – Zadar  
Članovi zbora sv. Cecilije župe Preko  
Foklorna udruga Luzor-Preko

*solisti:* Mateo Marnika  
Jelena Rušev Mogilevskij  
Marija Buturić

*tekst interpretiraju:* Josip Batistić  
Martina Pedišić  
Jakov Kačan

*napisao i skladao:* Ivo Nižić  
*režija:* Milena Dundov  
*scenograf:* Robert Košta  
*majstor svjetla:* Ivo Nižić (ml.)

*dirigent:* Ivo Nižić

Drama ovog pasionskog skazanja odvija se na otoku koji pluta morskom pustinjom, stazama tmina, noseći u sebi sudbinu zavičaja, domovine, kozmosa.

Naš je otok inače svojom veličinom, obilježjem, brdima i crkvama sličan otoku Patmosu na kojemu je pisana Apokalipsa, knjiga sadašnjosti i vječnosti. Jeka te knjige odzvanja po školjima i morima.

Velebni križ dominira prostorom ovog skazanja (umjetnička kreacija Roberta Košte) u kojeg su re-ljefno utisnute slike *sedan crikvic na školju* – crikva Gospe od sniga, Sv. Lovrinca, Gospe Luzarice, Sv. Petra, Sv. Fume, Sv. Lovre *pod Velin brigun* i Vele Gospe. Svaka crikva nosi na Zadnju postaju breme svoje smrti: smrt oca, dva brata, dvije sestre, mučenička smrt redovnika glagoljaša i mladog bogoslova opisana metaforom velebnih stabala otočke baštine, smrt žena

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

lavandiera i smrt Isukrstova u koju su ukopane sve smrti otočke.

Svih sedam smrti odjek su bezdana, agonije i potresne žalosti otočana.

Ima li druge obale?

Preobrazba započinje kad otočani na pučini ugledaju svjetlo – lumin koji izgara pred Tajnom Svetišta i otkriju duhovna prostranstva, biblijske i starinske staze svojih praotaca, i more, svoje more, kozmičko more, Crveno.

U trenutku kad se u Noći Prijelaza smrt čovjekova dotakne Kristove smrti, objavi se Otajstvo Božje zao-djenuto u sjaj, obriše suzu stvorenju s obraza i primi ga u novo postojanje. To se u drami dogodi čovjeku, zrnu pšeničnom i mrtvom tijelu leptira na pijesku morske obale.

Otok se zatim žurno zaputi iz morske pustinje do mjesta u kojemu je noć najbliža svitanju.

I nastupi čas tajanstvenog buđenja moje zemlje, kad sunce u svitanju rasplamsa otočka brda i more postane crveno, svako stvorenje taknuto suncem izgubi svoju mračnost, a rađanje zore po brdima otočkim poprimi božanske obrise.

Tad svi otočani, koji se krstiše morem, vodama slanin, zapjevaše hvalospjev:

"Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova. Amen! Amen! Aleluja!"

Ivo Nižić

**Ivo Nižić** rođen je u Preku na otoku Ugljanu 15. rujna 1942. Nakon završene gimnazije i Teološkog fakulteta u Zagrebu, započinje studij glazbene umjetnosti, nakon čega stječe dvije glazbene diplome: na Odsjeku za glazbu Pedagoške akademije u Zagrebu i na Institutu za crkvenu glazbu Sveučilišta u Zagrebu; time stječe zvanje profesora crkvene glazbe. Nakon višegodišnjeg rada u osnovnoškolskom i dijelom u srednjoškolskom obrazovanju, piše habilitacijski rad iz muzikologije (mentor: Jerko Bezić). Obraniвши rad s pohvalama, postaje profesor na Sveučilištu u Zadru i nositelj kolegija Glazbena kultura i Metodika nastave glazbene kulture.

Ivo Nižić priznati je glazbeni pedagog, skladatelj i dirigent. Za svoj rad dobio je mnoge nagrade, priznanja i pohvale.

Osnovao je Akademski zbor Sveučilišta u Zadru i Mješoviti pjevački zbor Condura Croatica - Zadar. Već 30 godina orguljaš je i zborovođa u crkvi sv. Mihovila u Zadru.

U siječnju 2009. godine bivši članovi Akademskog zbora Sveučilišta u Zadru osnovali su novi zbor s imenom **"CONDURA CROATICA"**. Zbor je slijednik prvog Akademskog zbora iz 1992. god. koji je u teškim vremenima domovinskog rata pronosio glas o Zadru nastupajući po Hrvatskoj i Europi.

"Condura Croatica" nastavlja tradiciju AK zbora izvodeći glazbu vokalne literature hrvatske i svjetske baštine od ranog srednjeg vijeka do suvremene glazbe. Pored navedenog Zbor izvodi specifične glazbene forme koje su nastale u Zadru i razvijale se od 12. do 14. st. pod nazivom "CRKVENA SKAZANJA" odnosno "PASIONSKI ORATORIJ".

Najpoznatiji oratoriji koje Zbor izvodi su KRIŽINA, ZADNJA POSTAJA, PLAČ GOSPOJE i SVIT ZA SPASOM VAPIJE ... Ta su dijela nadahnuta glazbenom glagoljaškom baštinom otočkog i kopnenog dijela Zadarske nadbiskupije. Autor tih djela je umjetnički voditelj Zbora i dirigent Ivo Nižić. Sve navedene scenske oratorije režirala je dramska umjetnica Milena Dundov.

Zbor Condura Croatica je godine 2013. na Danima duhovne glazbe CRO PATRIA u Splitu, u kategoriji novih zbornskih skladbi s pjesmom Samo srcem autora Ive Nižića, osvojio Zlatnu katedralu, prvo mjesto po glasovanju publike. Sa istom skladbom na međunarodnom natjecanju zborova u Zadru (2014.) osvojio je nagradu za najbolju izvedbu zbornskih skladbi hrvatskih skladatelja.

*Prošle godine (2015) Zbor je osvojio dvije nagrade: zlato na međunarodnom natjecanju zborova Aurora cantat u Karlovcu i broncu na međunarodnom natjecanju Cro Patria u Splitu.*

## Pjevački zbor sv. Cecilije župe Preko

Tradicija zbornskog pjevanja u Preku seže u prvo desetljeće 20. st. Promicatelji tog pjevanja bili su Franjevci trećoredci glagoljaši s obližnjeg samostana na Školjiću, profesori na gimnaziji, kapelani u župi i voditelji zbornskog pjevanja u Preku. Iz tog razdoblja osobito se ističu; prof. fra Dobroslav Sorić, vrsni organizator, pedagog, skladatelj i zborovođa, te dr. fra Karlo Prendivoj dirigent školskog tamburaškog orkestra i zborovođa u Preku.

Zbor sv. Cecilije osim višeglasnog zbornskog repertoara njeguje i tradicijsko pučko glagoljaško pjevanje. Tradicijsko "starinsko pivanje" dio je glazbenog identiteta Preka koje je od "pamtivika bilo rvosko". U novije vrijeme osobito se ističe dugogodišnje djelovanje dirigentice Zbora prof. Milene Brižić.



Zadnja postaja, Pasiomska bastina 2011. (foto: V. Metelko)

# Marijan Glavnik: KRIŽNI PUT

postav: Maja Juras

**Marijan Glavnik** rođen je 1950. god. u Virju, gdje je pohađao Osnovnu školu, a Školu primijenjene umjetnosti i Akademiju likovnih umjetnosti završio je u Zagrebu. Prvu godinu studira u klasi profesora Želimira Janeša, a ostale u klasi profesora Ivana Sabolića, kod kojega polazi i Majstorsku radionicu. Državnu službu napušta 1984. godine i odlučuje se za poziv samostalnog umjetnika. Iste godine otvara u Sisku javni, stvaralačko – izložbeni atelier, koji je postao mjesto umjetničkih izlaganja i sastajanja poklonika umjetnosti. Sudjeluje na brojnim samostalnim i skupnim izložbama, a uz umjetničko stvaralaštvo, bavi se i osmišljavanjem uporabnih predmeta i uređivanjem interijera. Autor je Križnog puta za crkvu Sv. Josipa Radnika u Sisku-Galdovo i Sv. Mihaela u Crncu kraj Siska, te u samostanu Sv. Frane u Splitu, gdje je osmislio cijeli interijer, te izradio svetohranište, oltarnu palu i zidni retable. Za samostan Sestara Dominikanki u Virju, izrađuje vitraje, oltar i oltarni reljef. Za sjemenišnu blagovaonicu samostana Svetoga Duha u Zagrebu izrađuje reljef Posljednje večere. U župnoj crkvi sv. Antuna Opata u Odri kraj Siska, izradio je svetohranište, zidno raspelo, te oslikao prozore. Javne skulpture postavljene su mu u Đurđevcu (Pijetao, 1976.), Petrinji (Spomenik palim petrinjskim braniteljima, 1997.), sisačkom Brzaju (Poljubac, 1987.) i groblju Viktorovac (Središnji križ braniteljima, 2001.), u Petrinji (Spomen obilježje poginulim braniteljima HEP-a, 2002.), u Heidenheimu u Njemačkoj (Sisačka šiklja, 2005.) u Topolovcu (Spomenik poginulim braniteljima, 2007.), na Cresu ispred samostana Sv. Frane (skulptura fra Placida Cortesea, 2007.), u Sisku-Galdovo (skulptura Sv. Josipa Radnika, 2008.), te u Molvama ispred samostana franjevac konventualaca (skulptura Uznesenja Blažene Djevice Marije, 2011. i dva reljefa – spomen ploče graditeljima župne crkve, 2013., te arhitektu Franji Kleinu, 2014.); spomenik Palim braniteljima Komareva, 2012.

Autor je spomen-ploče braći Brankovićima u Getsemanskom vrtu u Jeruzalemu, 2014.

2008. godine objavljena je monografija "Marijan Glavnik", autora Borisa Vrge.

\* \* \*

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						



M. Glavnik, 'Isus prima na se križ'

.....  
u 20:00 sati

## O JEZIČE SPIVAJ VIRNO,

pasionska baština Tkona i Pridrage

izvode: crkveni pučki pivači župa:

Sv. Tome Apostola, Tkon, (otok Pašman) i

Sv. Martina Biskupa, Pridraga (Ravni Kotari)

odabir i animacija: Joško Čaleta

*P r o g r a m :*

<i>Litanije Gospine</i> (ulazna procesija)	Tkon
<i>Blagoslovljen budi Bog Izraelov (Pjesan Zaharijina)</i> (ulazna procesija)	Pridraga
Korizmena (glagoljaška) misa - dijelovi	
<i>Gospodi pomiluj</i>	Tkon
<i>Virujen u Boga (Apostolsko virovanje)</i>	Pridraga
<i>Aganče Božiji</i>	Tkon
<i>Budi pohvaljeno</i>	Pridraga
Korizmeni obredi – <i>Put križa</i> (procesija)	
<i>Puna tuge majka staše</i>	Tkon
<i>Ja se kajem Bože mili</i>	Tkon
<i>Stala plačuć tužna mati</i>	Pridraga
<i>Ja se kajem Bože mili</i>	Pridraga
Iz obreda za mrtve	
<i>Oslobodi me Gospodine</i>	Tkon
<i>Iz dubine vapijem (Ako na bezakonja...)</i>	Pridraga
<i>Braćo brata sprovodimo</i>	Tkon
<i>Daj mu Bože, Gospodine, vječni pokoj</i>	Pridraga
Iz obreda Velikog četvrtka	
<i>Dan večere</i>	Tkon
<i>Plač Jeremije proroka</i>	Pridraga
<i>O jeziče spivaj virno</i>	Tkon
Iz obreda Velikog petka	
<i>Puče moj</i> (prijekori, procesija Velikog petka)	Tkon
<i>Kralju kojemu sve živi dodite i poklonimo se</i> (Antifona)	Tkon
<i>Poslušajte braćo mila (Gospin plač)</i>	Pridraga
<i>Puče moj</i> (prijekori, procesija Velikog petka)	Pridraga
<i>Žrtvi vazmenoj</i> (posljednica)	Tkon
<i>Anđeo Gospodnji navijestio Mariji</i> (molitva)	Pridraga

Tematskim koncertom korizmenih i pasionskih napjeva s ophodima kroz *Veliku nedilju* u Tkonu i Pidrugu na ovogodišnjim, jubilarnim, 25. svečanostima *Pasionske baštine* predstavljamo pučku crkvenu pjevanu baštinu Zadarske nadbiskupije. Posebnost predstavljenog repertoara leži u činjenici, da se ova pjevanja izvode isključivo u spomenutim župnim crkvama, a pozna ga samo lokalna, župska zajednica. Šira javnost će ga koncipiranog u koncertnoj formi po prvi puta upoznati izvan granica Tkona i Pidruga. Istraživanja crkvenog pučkog pjevanja na početku novog milenija u Zadarskog nadbiskupiji čitav niz godina provodi udruga *Pjevana baština*; izboru ovih skupina također su prethodila spomenuta istraživanja. Inspirirana istraživanjima akademika Jerka Bezića (1950. i 1960.) *Pjevana baština* nastoji zabilježiti (audio i video zapisi, multimedijalne monografije) ono što je od *starinskog* crkvenog pučkog repertoara preostalo, te na taj način ukazati nositeljima tradicije na važnost, posebnost i ljepotu repertoara koji su naslijedili od svojih prethodnika. Ovim koncertom željeli smo *sudariti* dvije različite vokalne tradicije – onu *bodulsku* Tkonsku i *morlačku* Pidrugu, koje pripadaju istoj nadbiskupiji, ali vrlo različitim glazbenim svjetovima. Geografska udaljenost ova dva lokaliteta puno je bliža od različitosti njihovih glazbenih idioma koji se uvelike naslanjaju na elemente svjetovne vokalne tradicijske glazbe u svojim, lokalnim sredinama. Koncert je koncipiran kao presjek glazbene aktivnosti u korizmeni dio crkvene godine, posebno u razdoblju *Velikog tjedna* kad su pjevači najaktivniji sudionici brojnih crkvenih obreda. Uz navedeno, pjevači će demonstrirati pjevanje dijelova mise koja se u ovim mjestima pjeva tijekom čitave godine, te pjevanja iz *obreda za mrtve*. Upravo su napjevi za mrtve u malim župskim sredinama najizvođeniji i najarhaičniji dio repertoara koji u pravilu asocira na prošla vremena – na sjećanje i počast svim prethodnicima koja su ta pjevanja *gradili* prije današnje generacije aktivnih pjevača.

Tkon, župa sv. Tome Apostola je župa Pašmanskog dekanata Zadarske nadbiskupije. Uz brojne sakralne objekte (crkvice i kapele) Tkon se diči crkvom sv. Tome Apostola iz prve polovine XVIII st. po kojem župa ima naslov. No, treba napomenuti da je za razvoj kulture, pismenosti te posebice pjevanja u tkonskom slučaju izniman utjecaj na zajednicu imao istaknuti muški benediktinski samostan sv. Kuzme i Damjana (XII. st.). Braća benediktinci, pokretači glagoljaštva na ovim prostorima, ustrajno su provodili pismenost, kulturu, pa tako i pjevanu baštinu čiji se relikti u određenoj mjeri mogu prepoznati i u pjevanju današnjih pjevača predvodnika crkvenog pjevanja u Tkonu. Pjevanje na dvije strane ("na dva kora") danas pretvoreno u izmjenjivanje muškog i ženskog zbora upućuje na činjenicu, da je antifonalno pjevanje kontinuirano prisutno u ovoj glazbenoj praksi, ali isto tako i na činjenicu da su pjevanje nekad dominantnih muških pjevača predvodnika danas u velikoj mjeri preuzele



i dostojno zamjenile tkonske pjevačice. Još se nešto nije promijenilo: tijekom crkvenih obreda pjevači su i danas na posebnom mjestu – na *koru* ponad glavnih ulaznih vrata dok žene i dalje sjede u prednjim klupama. I tijekom procesije ili obreda za mrtve, pjevači nastupaju prvi, a pjevačice za njima.

Većina liturgijskih i pobožnih napjeve u korizmeno i uskršno vrijeme, te posebno obredi za mrtve pjevaju se *po starinski*, melodijama koje svojim glazbenim osobinama i tekstualnim predlošcima pripadaju tradicionalnom načinu pjevanja poznatijem pod nazivom *glagoljaško pjevanje*. Današnja formulacija pojma *glagoljaško pjevanje* podrazumijeva crkveno pučko pjevanje na živom hrvatskom jeziku. Razloge za ovakav *prevrat* znanstvenici opravdavaju postepenom supstitucijom *mrtvog* staroslavenskog, a zatim i starog hrvatskog jezika ščaveta, u živi govorni hrvatski jezik, iako će i ovaj koncert potvrditi da u Tkonu postoji priličan broj glazbenih primjera u kojima je pjevani jezik i dalje staroslavenski ili ščavet. Ono što se je u ovom procesu sporije mijenjalo, njegov glazbeni idiom, potpomoglo je *opstanak* vokalne pučke tradicije koju danas nazivamo zajedničkim nazivnikom *glagoljaško pjevanje*, bez obzira na činjenicu da je cijeli obred jezično vrlo daleko od osnovnog arhaičnog staroslavenskog predloška. Prema navedenim tvrdnjama sačuvana praksa crkvenog pučkog pjevanja u Tkonu spada u očuvanije primjere starijeg sloja baštine *glagoljaškog pjevanja*, prepoznatog i registriranog od Ministarstva kulture kao primjer kulturnog nematerijalnog dobra (2008.). Stoga, i ne čudi da je cijeli koncert simbolično nazvan *O jeziče, spivaj virno* prema Kašićevom prijevodu tijelovske himne (*Pange lingua gloriosij*) danas prisutnije u službenoj varijanti teksta *Usta moja, uzdižite* (u redakciji Milana Pavelića).

Pridraga, najveće kotarsko mjesto – župa sv. Martina Biskupa, je župa Novigradskog dekanata Zadarske nadbiskupije. Kroz povijest se nazivala Sumartin, Dolac sv. Martina a tek od 17. st. nosi sadašnje ime Pridraga. Crkva sv. Martina, spomenik nulte kategorije, potječe iz 5. ili 6. st. ili prema nekim izvorima iz 10. st (izgrađena na temeljima starokršćanske crkve). U blizini župnog doma sagrađena je 1977. god. nova crkva u čast Gospe od Ružarija (ili *Gospe Luzarice* kako je Pridražani nazivaju). U ratnim razaranjima agresor je crkvu krajem 1991. teško ošteti, a 17. ožujka 1992. miniranjem potpuno razorio. Ponovno izgrađenu novu župnu crkvu na temeljima porušene posvetio je 5. listopada 2002. nadbiskup Ivan Prenda. Ispod crkve nalazi se velika konferencijska dvorana, a uz crkvu je i zvonik s novim zvonima. Na prostoru između nove crkve i župnog stana stajala je kapelica sv. Marka, podignuta 1882., koja je pri gradnji nove crkve uklonjena. Stara crkvena kuća, zapaljena u *Domovinskom ratu*, temeljito je obnovljena 1997., te je pored nje izgrađena posve nova župna kuća.

Pridraga je jedno od mjesta koje se može podičiti živom i zanimljivom crkvenom pučkom baštinom. Ono što se i danas može primijetiti u njihovu pjevanju i načinima glazbene komunikacije nasljeđe je *glagoljaškog* crkvenog pjevanja. Pjevanje u Pridragi predvode *pivači* – pjevači boljeg sluha učeći usmenom predajom od starijih *pivača*, svojih prethodnika. Obično najstariji i najvještiji od njih predvode pjevanje u *dva kora* (responzorijalno) raspoređeni u prezbiteriju i pjevalištu. Grupa pjevača okupljenih u današnjem crkvenom zboru sastavljena je od tridesetak žena i muškaraca. To su mahom vrsni pjevači, prirodno nadareni, muzikalni, izrazitih pjevačkih sposobnosti. Krasi ih otvorenost glasova, grleni, zvonki ton, visoka intonacija. U Pridragi su i danas dominantni muški glasovi koji pjevanje predvode, kako u svjetovnim prilikama, tako i u crkvenom pučkom pjevanju. Pjevanje novijih, standardnih, napjeva je u pravilu jednoglasno (koralno) uz činjenicu da uvelike dominira dvoglasno pjevanje na poznati način pjevanja u Kotarima (*pod bas*). Dvoglas kod kojeg donji glas prati jednostavnijim pomacima i najčešće završava glisandirajućim skokom na donju kvintu, glavna je karakteristika kako svjetovnog, tako i crkvenog pučkog pjevanja u Pridragi. Muškim glasovima nakon poziva predvodnika pridružuju se ženski glasovi u istim tonskim odnosima, u višem registru što je tipičan način *harmoniziranja* kod pučkog crkvenog pjevanja. *Glagoljaško pjevanje* se izvodi tijekom cijele godine, ali se najviše intenzivira u razdoblju korizme, osobito u Velikom tjednu (*Velika nedilja*) koji završava najvećim kršćanskim blagdanom Uskrsom. Treba napomenuti, da je druženje s istraživačima (Nimac, Čaleta) i snimanje pučkog crkvenog repertoara rezultiralo *prisjećanjem* zaboravljenih napjeva odbačenih u novijim vremenima. Inspirativna tonska snimanja u pridraškoj crkvi Sv. Martina na svijet su iznjedrila *Virovanje* (*apostolsko*) i niz drugih zanimljivih napjeva i načina *slaganja* glasova, koja su radi burne povijesne zbilje u bližoj prošlosti bila odbačena i zaboravljena. Stoga, neka upravo ovaj koncert bude spomen na sve one istaknute pjevače koji su tradiciju crkvenog pučkog pjevanja i u Tkonu i u Pridragi stoljećima gradili, koju ćemo zahvaljujući događaju poput ovog i u nova vremena s ponosom prenositi budućim generacijama.

dr. sc. Joško Čaleta,  
Institut za etnologiju i folkloristiku, Zagreb



# ISUSOVE RUKE RASKRILJENE SU,

korizmene i uskrsne popijevke zapadne Slavonije

izvode: KUD Dika, Slatina

Ženski pjevački sastav Matke, Virovitica,  
Lipovačke dike, KUD Sve lipo, Srednji Lipovac,  
crkveni zbor župne crkve Pohođenje Blažene  
Djevice Marije, Voćin  
Jelka Čikvar, Stari Gradac

tekstove kazuje: Rosanda Tometić

odabir i animacija: Miroslava Hadžihusejnović Valašek

*P r o g r a m :*

## I. dio: pjesme o mucu Isusovoj (Križni put)

1. *Išla Gojspa prikim putem*, ženski sastav, Lipovačke dike, udruga Sve lipo, Srednji Lipovac (pokretno), tekst kazuje Rosanda Tometić
2. *Pred smrt svoju (Gospin plač)*, mješ. sastav, crkveni zbor župe BDM, Voćin
3. *Na visokoj planini*, mješ. sastav, KUD Dika, Slatina
4. *Isuskrste za nas raspeti*, ženski sastav, ŽPS Matke, Virovitica
5. *Čjelivat ću Gospodine*, muški sastav, KUD Dika, Slatina

## II. dio: pjesme o smrti Isusovoj i tuzi Majke Marije

6. *Kada su Isusa sa križa skidali*, ženski sastav, Lipovačke dike, udruga Sve lipo, Srednji Lipovac (pokretno), tekst kazuje Rosanda Tometić
7. *Grešniče jadni*, mješ. sastav, KUD Dika, Slatina
8. *Ah, Isuse mili*, ženski sastav, ŽPS Matke, Virovitica
9. *Slavi puče moj*, mješ. sastav, crkveni zbor župe BDM, Voćin
10. *Isusove ruke raskriljene su*, ženski sastav ŽPS Matke, Virovitica
11. *Nad grobovima sad*, Jelka Čikvar (r. 1931.), solo, Stari Gradac

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

## III. dio: uskrsne pjesme

12. *Iz srca se svi radujmo*, ženski sastav, ŽPS Matke, Virovitica (pokretno), tekst kazuje Rosanda Tometić
13. *Isukrst nam slavni*, zapis I. Sučić, svi izvođači
14. *Radost prosu se*, mješ. sastav, crkveni zbor župe BDM, Voćin

Sjeverno - zapadni dio Slavonije iz kojega dolaze skupine pokazati svoje crkvene pučke popijevke na Pasionku baštinu 2016. godine, pripada Virovitičko podravskoj županiji i Požeškoj biskupiji. U doticaju na zapadu s kajkavskim kulturom, a na sjeveru s prekodravskom srednjom Europom, žitelji ovih krajeva razvili su osebujne glazbene oblike i sadržaje, kako u svjetovnoj (foklornoj), tako i u duhovnoj (crkvenoj pučkoj) glazbi.

Odabir izvođača i programa temelji se na 20-godišnjem terenskom istraživanju i dokumentiranju svjetovne i crkvene pučke glazbe Uredništva narodne glazbe Hrvatskog radija i na projektima Ministarstva kulture Hrvatske. Od 1994. do sada je sakupljeno preko 200 terenskih snimaka, koje se transkribiraju i pripremaju za objavljivanje notne zbirke crkvene pučke glazbe Požeške biskupije.

Virovitica, iz koje dolazi ŽPS Matke, jedno je od najstarijih naselja na kontinentalnom dijelu Hrvatske. U njemu je 1242. herceg Koloman potpisao *zlatnu bulu*, temeljni dokument našeg glavnog grada Zagreba. Središte grada krasi povijesne građevine: franjevački samostan iz 1729., barokna crkva sv. Roka iz 1753., plemićki dvorac obitelji Pejačević i Drašković iz 1804. godine. U gradu djeluje HPD *Rodoljub* od 1880. i *Gradska glazba* od 1883. godine i poznato Virovitičko kazalište. U samostanu je živio plodni skladatelj crkvene glazbe o. Kamil Kolb (1887-1965), čije nabožne popijevke još izvode pjevači iz Bušetine, sela bogatog i originalnog glazbenog života, u kojem već 50 godina koriste iste rukopisne notne pjesmarice crkvenih popijevki.

ŽPS Matke djeluju pri župi sv. Leopolda Mandića, a pod mentorstvom vlč. Ivica Šoha objavili su jedini nosač zvuka crkvenih pučkih po-

pijevaka: *Iz srca se svi radujmo*. Vjernički puk rado koristi tekstovnu pjesmaricu *Hvalimo Gospodina* (Virje, 1984.), ali, poput Jelke Čikvar (1931.) iz Starog Gradca, pjevaju i pjesme čije je podrijetlo nepoznato.

Slatina je rodni grad skladatelja Milka Kelemena, u kojem se od 1995. godine održavaju koncerti avangardne glazbe *Kelemenovi dani*. Razgrnata je djelatnost KUD Dika na amaterskom njegovanju folklorne glazbe, ali u izvođenju crkvenih pučkih pjesama vjerno je lokalnoj baštini. Tako na programu imaju pjesme iz susjednog sela Sopja koje je još 1926. organizirano nastupilo u Zagrebu.

I Čađavica je selo vrijedno za povijest tradicijske glazbe. Na završetku epske pjesme *Pisma od uzetja turske Gradiške* (1789.) Antuna Ivanošića, tadašnjeg župnika u Čađavici, objavljena je *Laudonova zdravica*, najstariji notni zapis folklorne glazbe u Slavoniji. Iz Čađavice potječe i vlč. Ivan Sučić, koji je 50-ih godina prošlog stoljeća, jedini u Slavoniji notama zapisivao uz svjetovnu i crkvenu pučku glazbu. Sučićeva rukopisna zbirka *Narodne pjesme iz Čađavice* i rukopisna notna zbirka Stjepana Stepanova *Narodne popijevke iz kotara Virovitica* (1954.), čuvaju se u Institutu za etnologiju i folkloristiku u Zagrebu, i još čekaju objavljivanje.

Poseban status u crkvenom životu zapadne i središnje Slavonije pripada Voćinu i zavjetnoj crkvi Pohođenja BDM, koji su središte hodočasnika pobožnosti cijele Slavonije. Osim crkvenog zbora kojeg uglavnom čine doseljenici s Kosova, u Voćinu djeluje i KUD Voćin koji osim svjetovne folklorne glazbe izvodi i pučke običaje uz crkvene blagdane i hodočasničke pripovijedne marijanske pjesme, koje istražuje i dokumentira župnik vlč. Mladen Štivin.

Pjevačka skupina Lipovačke dike dio su udruge *Sve lipo*, a dolaze iz malog sela Srednjeg Lipovca, u jugozapadnom dijelu Slavonije, ali iz iste biskupije. Ovo, folklorenim i crkvenim pučkim sadržajima prebogato selo najavit će još neistraženo područje narodnih nabožnih pjesama, pripovijedne pjesme, koje su, kako tvrdi vlč. Štivin: "Biblija opjevana na narodni način."

Iako će nastupiti dva mješovita pjevačka sastava, u Slavoniji nositeljice crkvenih pučkih (i svjetovnih) pjesama (i pjevanja) su žene.

mr. sc. Miroslava Hadžihusejnović Valašek



ŽPS, Matke, Virovitica

Ženski pjevački sastav **Matke** iz Virovitice osnovan je na inicijativu župnika vlč. Ivica Šoha 2012. godine. Matke su aktivne članice župnog zbora virovitičke župe sv. Leopolda Mandića koja je osnovana 2003. odvojivši se od župe sv. Roka. Župa broji oko 4500 vjernika, a ima filijale u selima Rezovac, Rezovačke Krčevine i Čemernica.

Naziv *matka* koristio se za prijateljice koje su se najviše družile od najranijeg djetinjstva pa sve do poznih godina. U spomen na takva prijateljstva, ova pjevačka skupina nosi ime *Matke*.

Matke njeguju sakralnu pučku i tradicijsku narodnu glazbu svoga kraja, nastoje ju sačuvati od zaborava i interpretirati na način kako su naučile od svojih baka. Osim što pjevaju u svojoj župnoj crkvi i filijalnim kapelama na nedjeljnim i blagdanskim misama te proštenjima, nastupaju i na tradicionalnom božićnom koncertu redovito od 2012. godine u Virovitici. Nastupile su i u Voćinu na predmisnom programu hodočašća za Malu Gospu 2012. g., na Kestenijadi u Voćinu 2013., održale su i samostalni božićni koncert iste godine u gradskoj knjižnici u Virovitici, a nastupile su u Slatini u župnoj crkvi sv. Josipa 2014. godine. Značajan nastup ostvarile su sudjelujući u popularnoj HRT-ovoj emisiji *Lijepom našom*.

Skladbe koje će ovom prigodom izvesti redovito su pjevane u korizmeno vrijeme u župi Gradina nedaleko Virovitice. Pjesma *Ah Isuse mili* izvodila se na Nedjelju muke Gospodnje te na Veliki petak u vrijeme obreda ljubljenja križa. Napjev *Isusove ruke raskriljene* su pjevao se u vrijeme cijele korizme svakog petka pred križevima na raskršćima puteva. Uskrsna pjesma *Iz srca se svi radujmo*, zabilježena je samo u Gradinskoj župi, te je rado i s ponosom pjevana na svetim misama Uskrsnog ciklusa liturgijske godine. Ova pjesma zorno prepričava Evangeoski izvještaj o Isusovom uskrsnuću.

Članice ŽVS Matke djeluju u sljedećem sastavu:  
sopran – Ana Ivančević, Božica Žitković, Mira Fiškuš, Erszabet Banić  
alt 1. – Monika Peula, Vera Košić, Terezija Čordaš, Mateja Bušetinčan  
alt 2. – Vera Lazić, Mira Ložnjak, Mirjana Ivančević

### Crkveni zbor župe Pohođenja Blažene Djevice Marije, Voćin

Voćin se spominje 1334. godine u prvom zapisu župa Zagrebačke biskupije kao Parochia sancti Nicolai sub castro Othina, tj. župa sv. Nikole u podgrađu Voćina. Ovu župnu crkvu Turci su srušili. Druga crkva, posvećena 1496. godine, sagrađena je kao samostanska crkva sv. Marije, u sklopu franjevačkog samostana. Turci ovu crkvu nisu srušili, te je nakon protjerivanja Turaka ona postala župnom. Već se u 15. stoljeću spominju hodočašća u crkvu sv. Marije, a nisu prestala ni za vrijeme turskog vakt. Nakon Turaka crkva je obnovljena te je nabavljen kip Majke od utočišta - Gospe Voćinske. Ovo je doprinjelo dolasku brojnih hodočasnika, posebno od vremena lurskih ukazanja kada se u svetištu časti i kip Gospe Lurske. Tako voćinska crkva, koja je bila jedna od najvećih župnih crkava u kontinentalnoj Hrvatskoj (s dužinom od 35 metara i visinom tornja od 40 metara) obnavljana i njegovana prima svoje vjernike do pred kraj II. svjetskog rata, kada je ponovo opljačkana i zapaljena. Od 1963. gotovo 20 godina trajala je obnova ove crkve koja je proglašena spomenikom 0. kategorije. Tragedija ove sakralne građevine se nastavila. 13. prosinca 1991. crkva je ponovo razorena i do 2002. samo je jedan dio zvonika kao prijeteći prst stršio prema nebu. Obnova, zapravo faksimilska rekonstrukcija stare crkve iz 15. stoljeća trajala je do 2011. kada ju je posvetio biskup Požeške biskupije Antun Škvorčević. Župa danas broji oko 2200 vjernika koje čini starosjedilačko šokačko stanovništvo, doseljeni Hrvati iz Bosne, Srijema i Letnice na Kosovu. Veličanstvena crkva Majke Božje Voćinske danas je omiljeno Marijansko svetište u kojega, preko cijele godine hrlji vjernički puk iz cijele Slavonije.

Župni zbor čini četrdesetak pjevača, pjevaju pučki dvoglasno, a pjevanjem prate liturgijske događaje u župi i svetištu. Na repertoaru su im pučke pjesme nepoznatih autora kao i one iz raznih crkvenih pjesmarica. S posebnom pozornošću njeguju se marijanske hodočasničke pripovijedne pjesme. Zbor trenutno vodi s. Tereza Dokić, a za orguljama ih prati prof. Rade Perić.

**Kulturno umjetničko društvo Dika** u Slatini osnovano je 5. lipnja 1967. godine. Od tada radi na očuvanju kulturne baštine slatinskog kraja, drugih dijelova Hrvatske i susjednih zemalja.

U proteklih nekoliko godina Dika je, pod vodstvom različitih voditelja, imala brojne vrlo zapažene nastupe u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Mađarskoj, Sloveniji, Vojvodini (Subotica – Dužijanica 2014.), Makedoniji (Folklorni festival Ohrid 2013.) i Poljskoj (Festival južnoslavenskih kultura – Boleslawiec 2014.).



KUD Dika, Slatina

Dika je danas folklorni ansambl koji pleše koreografirane spletove plesova i pjesama Slavonije (Požeška kotlina, Bizovac, Sopje, Našice, Voćin), Posavine, Podravine (Đurđevac), Baranje, Međimurja, Bačke i Dalmacije (otok Ugljan). Društvo broji osamdesetak aktivnih članova koji djeluju u četiri sekcija: plesni folklorni ansambl, dječja folklorna skupina (mala škola folklor), tamburaški sastav i mješoviti vokalni sastav.

KUD Dika Slatina organizator je i suorganizator brojnih kulturnih manifestacija u gradu – Slatinski maskembal, Dječja smotra folklor, do-brotvorne i humanitarne večeri, Međunarodna slatinska smotra folklor, tamburaške večeri, koncerti tradicionalnih crkvenih pjesama (Božić, korizma, marijanske pjesme, pjesme svecima), te organizira svoj godišnji koncert.

KUD Dika nastupa u korizmenom ruhu slatinske okolice. Predsjednik je Dario Vrbaslija, mag. theologije, a umjetnički voditelj i koreograf Miroslav Šarić



**Pjevačka skupina Lipovačke dike** djeluje u sklopu udruge "Sve Lipo" u Srednjem Lipovcu kod Nove Gradiške. Osnovana je 16. 3. 2010. s namjerom da sačuva stari način pjevanja balada za šetana kola i tradicijsko crkveno pučko pjevanje koje je sačuvano u Srednjem Lipovcu do današnjih dana.

Na temelju kazivanja Lipovačkih pjevačica Ane Bogdanović, Ane Galović i Reze Ivezić, umirovljena kemičarka, rođena Lipovčanka Ana Brkić r. Maričević sakupila je 200 tekstova pjesama i 2012. godine objavila prvu zbirku narodnih balada u Slavoniji: *Pisme iz Srednjeg Lipovca – Balade za šetana kola i druge pisme*. 2013. godine nastavljen je dokumentiranje crkvenih pučkih pjesama prema kazivanju Ana Bogdanović (1935.) i do sada je zapisano oko 100 tekstova pjesama i snimljeno 20-ak napjeva ponajviše nabožnih pripovijednih pjesama.

Lipovačke su dike s crkvenim pučkim pjesmama sudjelovale na brojnim manifestacijama, a od 2013. godine Folklorni ansambl Broda organizira u Srednjem Lipovcu već tradicionalnu Smotru crkvenog pučkog pjevanja.

Od 2015. godine Lipovačke dike su dobile pojačanje u trojici muškaraca. Voditeljica pjevačke skupine je Anka Mladinović, a predsjednik udruge Sve lipo Slavko Maričević.



**Jelka Čikvar**, r. 28. ožujka 1931. godine u Starom Gradcu, gdje i danas živi.

Stari Gradac leži na zapadnom rubu Slavonije, u općini Pitomača. Selo je smješteno uz glavnu prometnicu koja vodi od Virovitice prema Koprivnici.

Župa u Starom Gradcu posvećena je sv. Petru Apostolu i obuhvaća 4 naselja s 1600 stanovnika. Župnik vel. Slavko Patrlje koji se bavi statističkim podacima tvrdi da župa naglo stari i da u 120 domaćinstava danas živi samo po jedna osoba, dok se mladi iseljavaju.

Jedna od tih starih osoba je i Jelka Čikvar, rođena 1931. godine, koja je jedinstvena po svom umijeću. Iako u dubokoj starosti, napamet izvodi na stotine crkvenih pjesama, a glas joj je još uvijek prepoznatljiv. Svoj prvi "javni nastup" Jelka je imala u dobi od samo tri godine. Još se živo sjeća kako se popela na plot i na oduševljenje prolaznika pjevala pjesmu "Vlak mašina". Iako su je mnogi poticali, Jelka nije imala mogućnosti školovati glas, pa je život provela kao i svaka seoska djevojka u

to doba. Udala se za Dragutina, momka iz sela, rodila djecu i bavila se poljoprivredom. Danas Jelka ima 4 kćeri, 9 unuka i 5 praunuka. Ljeta provodi u Starom Gradcu, a zime kod djece u Zagrebu, gdje svojom pjesmom oduševljava mlade. Pjesmom *Nad grobovima sad* oduševila je i tonmajstora Pavu Slabinca iz ekipe Hrvatskog radija, kada ju je snimao u listopadu 2014. godine.

Ovo je Jelkin prvi pravi javni nastup u 85. godini života.

**Rosanda Tometić**, spikerica Hrvatskog radija, čita vijesti i interpretira raznovrsne tekstove: poeziju, prozu i eseje.

**Mr. sc. Miroslava Hadžihusejnović Valašek** (1935.) završila je gimnaziju i Muzičku školu u rodnom gradu Osijeku. Diplomirala je i magistrirala na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Do 1992. bila je prosvjetni radnik, kada je kao profesorica Pedagoškog fakulteta u Osijeku (kao ratna stradalnica) otišla u mirovinu i preselila se k svojoj djeci u Zagreb.

Od 1993.god. stalna je vanjska suradnica Hrvatskog radija za koji je na terenu sakupila preko 4000 primjera folklorne i crkvene pučke glazbe iz Slavonije, Gorskog Kotara, Korduna, Like i Banovine. U isto vrijeme surađuje i sa Hrvatskom televizijom, udrugom Pasionka baština (Kordunski Uskrs, 2001., Korizma hrvatskog Podunavlja, 2006.), vodi projekte Ministarstva kulture (Šetana kola, Starogradske pjesme u Slavoniji i Srijemu, Crkveno pučko pjevanje u Baranji, Slavoniji i Srijemu), na terenu osniva KUD-ove i folklorne smotre.

Od 1980. god. bavi se istraživanjem slavonske tradicijske i suvremene svjetovne i crkvene pučke glazbe i običaja: dječjeg folklor, povijesti slavonske glazbe, starogradske pjesama, pjevanih balada u šetanim kolima, crkvenih pučkih pjesama iz Baranje, Slavonije i Srijema.

Autorica je objavila 3 knjige (notne zbirke): *Pjesmom na Vezove* (Đakovo, 1994.), *Starogradske pjesme i plesovi* (Đakovo 2003.) i *Kada vrime slavno dođe, Crkvene pučke popijevke baranjskih Šokaca* (Đakovo-Zagreb, 2014.), 70-ak znanstvenih i stručnih radova u zbornicima i godišnjacima, 10-ak CD-ova (Kordunski Uskrs, 2002., trostruki album Hrvatske pučke crkvene pjesme, 2003., ...), a nastupila je na oko stotinu znanstvenih i stručnih skupova i simpozija.

Članica je stručnih udruga i društava: Hrvatskog etnološkog društva, Hrvatskog muzikološkog društva, Hrvatskog društva skladatelja, Matice hrvatske, Udruge Šokadija, osnivačica je udruge *Koraci baštine* koja potiče i organizira terenski rad na dokumentaciji tradicijske folklorne glazbe, posebno među nositeljima treće životne dobi.



**ECCE HOMO**, izložba

odabir i postav: Stanko Špoljarić



Lelia Mitchell Vojvoda: Ecce homo

Izložba *Ecce homo* likovnim ostvarenjima opisuje scenu iz Ivanovog evanđelja, Iv.19,5. Tada Isus izađe noseći trnovu krunu i skrletnu kabanicu. Pilat im reče: "Evo čovjeka!" Motiv je to relativno suženog scenarija koji traži od umjetnika koncentraciju na sam ispaćen Kristov lik, prije Spasiteljevog puta križa.

Tridesetak afirmiranih hrvatskih umjetnika odgovorilo je potresnosti teme kroz različitosti svojih poetika gradeći djela i realističnom opisnošću, ekspresionističkom pokrenutošću, asocijativnošću oblika, te približavanjem znaku, sve do slutnje apstraktne slike. Stilskim rasponima ali i vlastitom rukopisnošću umjetnici su osmislili djela u različitim tehnikama, sukladnim likovnom konceptu pojedinaca. U većini ostvarenja uprisutnjen je naglašen emotivni naboj, ali i nota meditativnog. Produbljuje se slojevitost sadržaja i ugođajnosti scene u prizoru kršćanske ikonografije koji traži iskrenu doživljajnost umjetnika.

Neki od autora sliku grade gestom, neki linijom, neki kolorističkom vibratnošću, a neki tonskom odnjegovanošću. Sama izložba pripada slijedu izložbi jasnih autorskih koncepcija održanih u posljednjih nekoliko

godina, kao što su primjerice bile Večere Gospodnje, s propitkivanjem suodnosa Posljednje večere i Večere u Emausu.

Na izložbi sudjeluje tridesetak umjetnika među kojima su: Lončar, Dorotić, Guberina, R. Labaš, Radić, M. Šafran, Berberović, B. Zlatar, Bondora, Šepat, Mokrović

prof. Stanko Špoljarić

\* \* \*

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

Bazilika Srca Isusova | Palmotićeveva 33 | u 20:00 sati

**KONCERT POSVEĆEN  
MO. LJUBI STIPIŠIĆU**Josip Hatze: SMILUJ SE (*Psalam 50*)

Jakov Gotovac: TERRA TREMUIT

Boris Papandopulo: KRALJEVSTVO MOJE (*iz Muke*)KRIŽNI PUT (*iz Muke*)ZAVRŠNI ZBOR (*iz Muke*)Ljubo Stipišić: NA GORI U GALILEJI (*iz Uskrsnuća*)

OČE NAŠ

NAMISTO MOLITVE

GREMO MI PUNTARI

DALMATINO POVIŠĆU PRITRUJENA

Pučko pjevanje iz Solina: IZ DUBINE VAPIJEM TEBI

DAJEM VAM NOVU ZAPOVID

*izvodi:* Gradski zbor Brodosplit*dirigent:* Vlado Sunko

Program je sastavljen od skladbi korizmenog karaktera izuzevši zadnje tri skladbe Ljube Stipišića. Obzirom da je koncert posvećen njemu, namjera je predstaviti ga što potpunije. Program obuhvaća skladbe od izvornog pučkog crkvenog pjevanja iz Splita i njegove okolice, preko fragmenata iz Muke Gospodina našega Isukrsta Borisa Papandopula inspiriranog crkvenim napjevima iz Velog Varoša, do Hatzeovog Smiluj se, jednog od njegovih rijetkih crkvenih djela. Upravo u tom okruženju izabranih skladbi od izvornog, preko komponiranog inspirirano svjetovnim ili crkvenim pučkim pjevanjem skladno se uklapaju djela osebnog i nezaobilaznog Ljube Stipišića.

**Hatzeov** Pokajnički psalam "Smiluj se" nastao je 1920. Jedno je od nekoliko njegovih rijetkih sakralnih djela. Sastoji se od 10 kratkih zbornih a cappella stavaka povezanih recitativima baritona, a poredanih po principu kontrasta. Odlučni finalni fugato zaokružuje djelo u vedrom raspoloženju.

Terra Tremuit **Jakova Gotovca** je jedan od tri ofertorija za muški zbor koji su napisani 1957. godine, a koje je potpisao kao Jacobus Delmata. U ovom djelu iznimne ljepote dolazi do izražaja skladatelj evanđeljski odnos prema odabiru vrijednih tekstova.

Korespondenciju o međusobnoj komunikaciji ljudi s dviju strana ambisa stoljeća, Ljubo Stipišić Delmata demonstrirao nam je u oratoriju Uskrsnuće. Već sami naziv ove velike glazbene forme, odaju nam vrlo značajno i nedvosmisleno u čemu zapravo – po Stipišiću – jest bit čovjekovog nastanka, postanka i poslanja. Kritičari su zabilježili da je oratorij "Uskrsnuće", kojeg je napisao na osnovi života četiriju evanđeljskih, na čakavici, prvo "Uskrsnuće" jednog hrvatskog skladatelja.

"Muka Gospodina našega Isukrsta", ubraja se ne samo u najuspjelije **Papandopulove** skladbe, nego i u vrhunske domete cjelokupnog višestoljetnog hrvatskog glazbenog stvaralaštva. Iako nije izvedena, odnosno iako su među pojedinim izvedbama "stanke" trajale desetljećima, "Muka Gospodina našega Isukrsta" ipak nije bila potpuno nepoznata, barem ne glazbenim stručnjacima.

Antologijska pjesma Oproštaj Tina Ujevića iz 1999. godine poslužila je maestru Stipišiću za skladanje kantate Gremo mi puntari. U čast Marka Marulića, Tin Ujević je pjesmu napisao jezikom koji evocira doba našeg velikog književnika te obnavlja srednjovjekovnu i renesansnu tradiciju parafraziranja teksta.

Bard dalmatinske klapske pjesme maestro **Ljubo Stipišić-Delmata** na vlastiti tekst uglazbio je pjesmu Dalmatino povišću pritrupljena. Na večeri novih skladbi 7. festivala dalmatinskih klapa u Omišu daleke 1973. skladba je osvojila prve nagrade žirija, a oktet "Dalmacijacement" dobio je nagradu za najbolju izvedbu. Maestro vjerojatno nije ni slutio koliko će ogromnu popularnost među pukom steći ova pjesma i s koliko strahopoštovanja će joj prilaziti pjevači. I danas, nakon punih četrdeset godina od praizvedbe.

*De profundis clamavi ad te, Domine!* Iz dubine vapijem tebi, Gospodine! dio iz oficija i pjevane mise za mrtve i sprovod pokojnika.

Pučko pjevanje iz Solina Dajem vam novu zapovijed predstavlja Isusovo obraćanje apostolima u kojem govori o svom skorom odlasku. On odlazi da bi im pripravio mjesto na nebu, ali ih poziva da ostanu sjedinjeni s njim u vjeri i molitvi. Tada im objavljuje novu zapovijed, koja je već predstavljena na svakoj stranici Evanđelja: "... Dajem vam novu zapovijed da se ljubite među sobom kao što sam ja ljubio vas..."



**Muški zbor Brodosplit** osnovan je 1972. godine. Svojim radom, brojem nastupa, zanimljivošću programa, vrijednošću interpretacije, kulturom pjevanja, osebujnom zvučnošću i kompaktnošću glasova, postao je jedan od najcjenjenijih zborova u Hrvatskoj.

Zborom su od njegova osnivanja ravnali ugledni pedagozi i dirigenti, a od 1988. godine skladatelj i dirigent Vlado Sunko, redoviti profesor na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

Za svoj rad Brodosplit je stekao vrijedne nagrade i priznanja diljem domovine: nagrada Grada Splita (1979., 1994. i 2013.), medalja Grada Splita (2002.), nagrada Splitsko-dalmatinske županije za tridesetogodišnji uspješni rad (2002.), prva nagrada i apsolutno prvo mjesto na državnim natjecanjima u Zadru (1990., 1995.), Rijeci (1993.), Umagu (1999.) i Novigradu (2007.).

Na međunarodnim festivalima amaterskih zborova dobio je prvu nagradu u Budimpešti (1991.) i Pragu (2002.), zlatnu medalju na Svjetskim zbornim igrama u Xiamenu u Kini (2006.), te naslov olimpijskog pobjednika na Zbornoj olimpijadi u Linzu (2000.) i šampiona Svjetskih zbornih igara u Grazu (2008.). U Španjolskoj 2012. godine na međunarodnom natjecanju zborova "Canta al mar" zbor je osvojio dvije zlatne medalje u kategorijama muških zborova i sakralne

glazbe te naslov apsolutnog pobjednika u kategoriji muških zborova. U gradu Zwickau (Njemačka) 2014. godine na zbarskom takmičenju "Robert Schumann" zbor je osvojio naslov apsolutnog pobjednika u kategoriji muških zborova kao i posebnu nagradu za najbolju izvedbu djela R. Schumanna.

Predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović im je svojom odlukom u svibnju 2013. godine dodijelio Povelju Republike Hrvatske za osobite zasluge za kulturu koje je Gradski zbor Brodosplit imao kao međunarodni promicatelj hrvatske kulturne baštine i osvajač svjetskih nagrada u zbornom pjevanju, a povodom 40. obljetnice uspješnog djelovanja.

ZBOR BRODOSPLIT: *Tenori I.:* Damir Radovan, Zvonimir Tolić, Ivan Žitko, Branko Kljaković-Gašpić, Boris Viđak *Tenori II.:* Bakotić Igor, Ivica Čović, Ante Smoljo, Mladen Velat, Zoran Slavica; *Baritoni:* Ivan Bošnjak, Valentino Šindija, Josip Knežević, Eduard Grenc, Zdeslav Bilić, Denis Šarić; *Basovi:* Stjepan Mihanović, Tino Babić, Petar Ćurković, Ante Kovačević, Mario Milovčić, Toni Vidović, Pjero Reskušić, Dragan Popović, Nikola Potkonjak.

**Vlado Sunko** (Split, 1954.), glazbeni pedagog, dirigent i skladatelj. Studij glazbene teorije završio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu (1979.). Od 1982. do 1992. radi kao profesor teorijskih predmeta i dirigent djevojačkog zbora na Srednjoj glazbenoj školi Josipa Hatzea u Splitu. Utemeljitelj je i prvi voditelj Zbora dječaka (1991.). Redoviti je profesor na odjelu Glazbene umjetnosti pri Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu.

Dirigent je mješovitog zbora Umjetničke akademije koji je više puta nagrađivan na Danima hrvatske duhovne glazbe Cro-patria. Sveučilište u Splitu dodijelilo mu je plaketu za doprinos razvoju splitskog sveučilišta u 2006. godini.

Godine 1988. preuzima ravnanje Muškim pjevačkim zborom Brodosplit, danas Gradskim zborom Brodosplit, s kojim osvaja brojne nagrade na domaćim i inozemnim natjecanjima.

Za uspješan stvaralački rad u 2000. i 2013. godini dodijeljena mu je nagrada grada Splita. Za svoj skladateljski rad stekao je brojna priznanja i nagrade na natjecanjima i festivalima: *Dona nobis pacem* (Međugorje 1994.), *Capriccio cromatico, Intrada i ples* (Mandolina Imota 1997. i 1999.), *Oče naš, Cum invocarem, Beatus vir, Tvoja i moja tajna, Solinskim mučenicima, Dirnutost, Majka* (Cro-patria 1997., 1999., 2001., 2004., 2005., 2007. i 2010.), *Dalmacija forever* za puhački orkestar (Hrvatski sabor kulture 2007.) i *Missa* za soliste, muški zbor i orkestar (Pasionska baština 2014.).

Predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović mu je svojom odlukom u lipnju 2013. godine dodijelio odlikovanje reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, najveću nagradu za kulturu koja se dodjeljuje na državnoj razini, za osobite zasluge za kulturu posebice kao međunarodni promicatelj hrvatske kulturne baštine i osvajač svjetskih nagrada kao dirigent, skladatelj i pedagog.

Od kompleksnijih radova treba izdvojiti kantatu za soliste, zbor i instrumentalni ansambl *Zlato Gospine milosti* 1996., simfonijsku poemu *In memoriam* 1998., *Koncert za mandolinu i orkestar* 2001., *Rapsodia rustica* za komorni ansambl 2009., te *Missa* za soliste, muški zbor i orkestar 2012.

Kontinuirano vodi seminare u zemlji (Pula, Šibenik, Rovinj, Zagreb, Dubrovnik, Split) i inozemstvu (Čile, Mađarska, BiH). Njegove skladbe za mandolinski orkestar izvode se na međunarodnim festivalima mandolinske glazbe (Italija, Njemačka, Španjolska, Češka, Mađarska i Francuska). Član je ocjenjivačkih sudova brojnih natjecanja (festivali dalmatinskih klapa u Omišu, festivali mandolinista, županijska, državna i međunarodna natjecanja amaterskih zborova). Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja.

Do sada je ostvario dvanaest nosača zvuka: osam s Brodosplitom, dva sa zborom Umjetničke akademije u Splitu i dva s mandolinskim orkestrom Sanctus Domnio.



# Ljubo Stipišić: KALVARIJA,

oratorij za sole, muški, ženski i mješoviti zbor

*izvodi:* Ansambl narodnih plesova i pjesama LADO  
*umjetnički voditelj:* Ivan Ivančan, ml.  
*dirigenti:* Joško Čaleta

U godini u kojoj obilježavamo 5 godina otkako nas je napustio Ljubo Stipišić-Delmata i 25. Svečanosti Pasionske Baštine, Ansambl LADO izvodi oratorij za sole, muški zbor, ženski zbor i mješoviti zbor na temelju hvarskog pučkog pjevanja - "Kalvarija". Ujedno je to prvo složeno vokalno-glazbeno djelo Ljube Stipišića pisano za Ansambl LADO.

## Program :

1. Počinje plač  
*Na gori maslinskoj/ Sin se Božji*
2. Smiluj mi se  
*Dok on jošte govoraše*
3. Vjerni Oče  
*Puče moj*
4. Naslistvo naše  
*Ovaj je rekao/ Pogodi Kriste*
5. Bože sveti  
*Barjaci kreću Kraljevi/ I ovaj je bio/ Doista i ti si*
6. Klanjamo se teb' Isukarste  
*Puče moj*
7. S pogibli života  
*Ne smiju se staviti*
8. Bože, daj mir i jedinstvo  
*Pusti nam Barabu/ Neka se raspe*
9. Za naroda grihe svoga  
*Puče moj/ Krv njegova/ Zdravo kralju*

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

10. Križu sveti  
*Klanjamo se Teb' Isukarste*
11. I dođoše na kalvarije misto
12. Nuder ti koji razvaljuješ hram Božji  
*Druge je spasio*
13. Puče moj  
*Zdrav Isuse*
14. A od šeste ure  
*Bože moj, zašto si me zapustio/ Ovaj zove Iliju/ A Isus opet zavapivši/ Zaista ovaj bješe Sin Božji*

LADO, Pasionska baština 2015. (foto: V. Metelko)





**ANSAMBL NARODNIH PLESOVA I PJESAMA HRVATSKE LADO** osnovan je 1949. godine u Zagrebu kao državni profesionalni folklorni ansambl.

Osnovna značajka umjetničkog djelovanja Ansambla je uvažavanje autentične narodne umjetnosti. Raznolikost hrvatskog plesnog folkloru prati isto takvo bogatstvo glazbenog izraza, vokalnog i instrumentalnog i Lado mu od svojih početaka pridaje izuzetnu pažnju. Bogato glazbeno nasljeđe i stečeno iskustvo zabilježeno je na brojnim nosačima zvuka.

Stalno proširivanje plesnog folklornog repertoara prati i zanimanje za glazbenu tradiciju.

1990. započet je projekt Crkvene godine u hrvatskom pučkom kazivanju, čime je Lado krenuo u sustavno istraživanje hrvatske sakralne glazbe pučke provenijencije, dotada gotovo potpuno zanemarene, potisnute i zaboravljene. Interes su isprava bile božićne pjesme, a zatim trikraljski i uskršnji ciklus. Sakralni repertoar u suradnji sa Pasionskom baštinom izbrusio je dokraja značajne vokalne i instrumentalne vrijednosti Ansambla i osposoblilo ga za izvođenje većih tematskih i kompozicijskih cjelina.

Uz nastupe na najpoznatijim domaćim i svjetskim scenama i koncertnim podijima, koncerti su često priređivani i za znanstvenike na raznim velikim međunarodnim skupovima i simpozijima, na akademijama i proslavama, sajmovima, svjetskim izložbama, Univerzijadama, olimpijskim igrama, te velikom broju svjetskih i domaćih festivala. Treba svakako spomenuti i uspješnu suradnju s baletom HNK u Zagrebu ("Đavo u selu" Frana Lhotke) i s Gradskim kazalištem "Komedijska" ("Đerdan" Jakova Gotovca i "Narodil se mladi Kralj" Vida Baloga i Tomislava Uhlika). LADO je gostovao i na pozive hrvatskih iseljenika diljem svijeta, nastojeći živom izvedbom osviežiti uspomene na glazbenu i plesnu tradiciju rodnog kraja kod onih koji su doselili iz Hrvatske, a kod njihovih potomaka, rođenih daleko od Hrvatske, pobuditi zanimanje za zvuke daleke (pra)domovine.

Na mnogim je gostovanjima, u Hrvatskoj i izvan nje, Ansambl LADO snimao nosače zvuka, video-spotove, TV i radio-emisije, ostavljajući trajni zapis o folklornom izrazu zaustavljenom u jednom trenutku, o načinu njegove glazbene obrade i o vrsnoći njegove izvedbe. Uz zanimanje za tradicijsku glazbu u Hrvata, otvoren je put i cjelovitijem upoznavanju glazbenoga izričaja krajeva za koje još uvijek mnogi stanovnici Europe (svijeta) ne mogu odrediti točne geografske širine i dužine. Djeluje li ta glazba možda pomalo egzotično ili nepristupačno prosječnom europskom slušatelju, teško je procijeniti, ali sigurno je da je Europa (barem njezin strukovni sloj) katkad prepoznala i priznala osobitost izvornoga hrvatskog glazbenog folkloru, kao i neupitnu vrsnoću izvedbe koju je LADO uvijek postavljao kao cilj svojega promicateljskog rada.

**PJEVAČI:** Dijana Banek, Jasenka Blažon-Ivančan, Zrinka Bogat-Malus, Nataša Gluić, Vlatka Hlišć, Tamara Horvat, Anita Huđek, Snježana Hulina, Vlatka Januš-Maroković, Klara Kašnar, Mateja Kovačević, Adrijana Mamula, Irena Matica, Petra Matutinović, Kristina Opačić Vručina, Ivana Prokop, Maja Putak, Iva Sekula, Sandra Sekula, Ana Spišić, Helena Štrbac, Pavo Begovac, Matej Gluščić, Boris Harfman, Igor Horvat, Bojan Kavedžija, Dražen Kurilovčan, Željko Kveštak, Antun Leinveber, Nenad Malić, Dejan Pilatuš, Miljenko Piškorić, Dubravko Radić, Hrvoje Radić, Goran Sekula, Krunoslav Šokac, Alen Šušković, Goran Vašarević, Dražen Zovko, Martin Feller k.g., Branimir Lasan k.g.

**Joško Čaleta** (Trogir, 1964), etnomuzikolog, glazbeni pedagog i dirigent. Diplomirao je glazbenu kulturu na Muzičkoj akademiji u Splitu, a magistrirao etnomuzikologiju na University of British Columbia u Vancouveru, Canada. Od 1997. stručni je suradnik Instituta za etnologiju i folkloristiku. Član je stručnih, savjetodavnih i ocjenjivačkih komisija, smotri i festivala diljem Hrvatske, te viši predavač studija etnologije i kulturne antropologije u Zadru.

Od 1979. klapski je pjevač (klapa *Trogir*), a zatim i voditelj (*Trogir, Radovan, Kairos*). Za vrijeme boravka u Kanadi dirigent je vancouver-skog zbora i klape Zvonimir s kojom osvaja nagrade za najbolji etnički zbor u Kanadi (1994., 1996.). Rad s klapama nastavlja i po povratku u Hrvatsku kao glazbeni suradnik i producent zagrebačkih klapa (*Jelsa, Nostalgija, Sagena, Dišpet, Braciera*) s kojima osvaja prestižne nagrade na festivalima u Hrvatskoj (Omiš, Kaštel Kambelovac) i inozemstvu (Verona, Prag).

2000. godine dobitnik je nagrade *Josip Andreis* koju dodjeljuje Društvo skladatelja Hrvatske za dostignuća na polju muzikologije (za album *Hrvatska tradicijska glazba*) te nagrade *Ivan Lukačić* na *34. Varaždinskim baroknim večerima*. Ova posljednja plod je dugogodišnje suradnje s ansamblom LADO koja mu je osim brojnih koncerata i dvaju nosača zvuka (album *Preveliku radost navišćujem Vama* i album *Kalvarija – Ljubo Stipišić*) donijela i brojne diskografske nagrade *Porin* te nagradu *Orlando* za izniman umjetnički doseg na *54. Dubrovačkim ljetnim igrama* (2003.).

*ravnatelj:* Krešimir Dabo  
*umjetnički voditelj:* Ivan Ivančan ml.

*glazbeni voditelj – dirigent:* Dražen Kurilovčan  
*plesni voditelji:* Verica Radić, Dubravko Radić  
*voditelj orkestra:* Alan Kanski

*voditelj prodaje za hrvatsku:* Vedran Drobina  
*voditeljica za međunarodne odnose:* Tena Franjić  
*voditelj odnosa s javnošću*  
*i marketinga:* Livija Zgurić  
*tehnički voditelj – inspicijent:* Mario Ferenčak  
*ton majstor:* Matija Auker  
*majstorica nošnji:* Vesna Kurilovčan  
*garderobijer:* Miljenka Lenđel

LADO

• Ansambli narodnih plesova i pjesama Hrvatske  
Trg maršala Tita 6a, 10000 Zagreb  
Tel. +385 1 4828 472, 4828 473  
Fax +385 1 4828 474  
e-mail: lado@lado.hr  
web: www.lado.hr

\* \* \*

Crkva sv. Katarine | Katarinin trg bb | u 20:00 sati

# SVJETSKE PASIONSKE SKLADBE –

J. S. Bach: **WEINEN, KLAGEN, SORGEN, ZAGEN**,  
BWV 12, kantata za sole, zbor i orkestar

F. J. Haydn: **MISSA BREVIS SANCTI JOANNIS DE DEO**  
u B-duru, Hob. XXII: 7, za sopran, zbor, gudače i orgulje

W. A. Mozart: **AVE VERUM CORPUS**, KV 618, za zbor, gudače  
i orgulje

*izvode:* Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu  
Barokni ansambli Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu

*solisti:* Ana Jembrek, *sopran*  
Nikolina Virgej Pintar, *mezzosopran*  
Josip Čajko, *tenor*  
Luka Ortar, *bas*

*dirigenti:* Pavao Mašić  
Jasenka Ostojić

## Program :

Johann Sebastian Bach: **Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen**, BWV 12,  
kantata za sole, zbor i orkestar

1. *Sinfonia*
2. *Chorus: Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen*
3. *Recitative: Wir müssen durch viel Trübsal*
4. *Aria: Kreuz und Kronen sind verbunden*
5. *Aria: Ich folge Christo nach*
6. *Aria: Sei getreu, alle Pein*
7. *Chorale: Was Gott tut, das ist wohlgetan*

Franz Joseph Haydn: *Missae brevis Sancti Joannis de Deo*, u B-duru, Hob.XXII: 7, za sopran, zbor, gudače i orgulje

1. *Kyrie*
2. *Gloria*
3. *Credo*
4. *Sanctus*
5. *Benedictus*
6. *Agnus Dei*

Wolfgang Amadeus Mozart: *Ave verum corpus*, KV 618, za zbor, gudače i orgulje

*Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen*, BWV 12, kantata je iz ranijeg skladateljeva stvaralačkog razdoblja nastala 1714. g. za vrijeme Bachova boravka u Weimaru. Kroz sedam stavaka nižu se poetični komentari na temu kršćanskog trpljenja i ljudske patnje koje kršćanin prolazi kako bi postigao nebesko blaženstvo i pridružio se Kraljevstvu Božjem. Uvodnu atmosferu priprema solistički zapjev oboe, te posebno bolnim izražajnim figurama prožet zbor, kojega je Bach kasnije ponovno iskoristio u skladanju stavka *Crucifixus*, središnjeg stavka Mise u h-molu. Arije triju solista kršćanina upućuju kako se treba postaviti prema patnjama ovoga svijeta, te usprkos njima slijediti Krista na putu prema Kraljevstvu Božjem, vječnom prebivalištu na nebesima, odsjaj kojega je izražen u zaključnom koralu kantate.

Pavao Mašić

Iako datum nastanka *Missae brevis Sancti Joannis de Deo* nije naveden u autografu, smatra se da je nastala sedamdesetih godina 18. stoljeća, najvjerojatnije između 1775. i 1778. godine, tijekom Haydnove službe na dvoru Nikoлая II Esterházyja. Haydn je misu posvetio redu Barmherzige Brüder, pod čijim je okriljem radila bolnica u Eisenstadtu, zimskoj rezidenciji Esterházyjevih. Dulji naziv *Missae brevis Sancti Joannis de Deo* nosi po svecu zaštitniku toga reda, sv. Ivanu od Boga. Misa je pisana za skromni izvođački korpus, vokale, gudače, te orgulje koje je na praizvedbi svirao sam Haydn. Zbog orguljskog sola u Benedictusu ova misa je također znana kao Kleine Orgelmesse (Mala orguljska misa). U istom stavku smješten je i jedini, vrlo lijep i izražajan solo povjeren

sopranu. Unatoč svojoj kratkoći, *Missae brevis* obiluje zanimljivim skladateljskim rješenjima, među kojima je i uporaba polytexture, tehnike kojom se različiti tekstualni obrasci koriste istodobno u nekoliko vokalnih dionica. Time se duljina stavka, u ovome slučaju *Gloria* i *Credo*, znatno skraćuje. Haydn završava posljednji stavak reduciranjem svih glazbenih elemenata i smirivanjem dinamike u kojoj posljednje riječi mise gotovo nestaju, u toplom ugođaju pobožnosti.

Motet *Ave verum corpus* dovršen je tijekom posljednje godine Mozartova života. U autografu, koji je u posjedu Austrijske nacionalne biblioteke, upisan je točan datum: 17. lipnja 1791. godine. Smatra se da je Mozart *Ave verum corpus* posvetio svom prijatelju Antonu Stollu, zborovodi iz Badena pored Beča, gdje je često boravila Mozartova supruga Constanze. Iza ove glazbene minijature od svega 46 taktova za zbor uz skromnu orkestralnu pratnju, skladnih proporcija i jednostavne strukture stoji superiorni majstorsko umijeće koje je ovaj motet malih dimenzija pretvorilo u jedno od najvećih glazbenih djela svih vremena.

Jasenska Ostojić

**Barokni ansambl Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu** izvođačko je studentsko tijelo osnovano u ak. god. 2012/13. Riječ je o inicijativi kojom se u okviru obrazovne ponude ove hrvatske najstarije visokoškolske ustanove posvećene poduci glazbe pokušalo korak dalje odvesti onaj segment glazbenog obrazovanja koji se tiče repertoara glazbe 17. i 18. stoljeća. Iz tog razloga, u akad. god. 2011/12 uveden je kolegij pod nazivom *Izvođačka praksa rane glazbe* u okviru kojega studenti svih studija MA imaju priliku upoznavati specifična znanja i vještine spomenutog repertoara ne samo teoretskim putem, već i praktičnim radom u *Baroknom ansamblu*. Kroz rad ansambla dosada je bilo uključeno sedamdesetak studenata u ukupno šest koncertnih nastupa od 2013. g. Večerašnjim koncertom *Barokni ansambl* nastavlja s izvedbama kantati Johanna Sebastiana Bacha; prošlih godina izvedene su tri duhovne i dvije svjetovne kantate tog velikog baroknog majstora, dok se ove godine na repertoaru nalazi čuvena duhovna kantata: *Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen*, kao i liturgijske skladbe skladatelja iz razdoblja klasike, Josepha Havdna i Wolfganga Amadeusa Mozarta.





Komorni zbor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, Pasionska baština 2014.

Sopranistica **Ana Jembrek** rođena je 1986. godine u Koprivnici. Glazbenu naobrazbu je počela kao flautistica u glazbenoj školi "Đuro Ester" u Koprivnici, a srednju glazbenu školu završila je 2006. godine u Glazbenoj školi u Varaždinu, u klasi profesorice solo pjevanja Doroteje Ilčić. Godine 2005. upisuje studij solo pjevanja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi profesorice Lidije Horvat - Dunjko. Diplomirala je s velikim pohvalama u klasi Giorgia Suriana 2009. godine ulogom Pamine u operi "Čarobna frula" W. A. Mozarta u produkciji Sveučilišta u Zagrebu.

Dobitnica je prvih nagrada na Hrvatskom Državnom natjecanju 2003. i 2005. godine, te drugih nagrada na Hrvatskom Državnom natjecanju komornih sastava 2003. i 2005. godine. U studenome 2007. sudjelovala je na 6. Međunarodnom natjecanju sakralne glazbe u Rimu gdje je pjevala u finalnoj večeri i bila nagrađena posebnom nagradom žirija.

Također, uspješno je ostvarila ulogu Pamine u operi "Čarobna frula" W. A. Mozarta u produkciji Sveučilišta u Zagrebu. U HNK-a u Splitu ostvarila je uloge Genovieffe u "Suor Angelici" i Nelle u "Gianni Schicchi" G. Puccinija, te niz uloga u HNK- u Zagrebu kao što su uloga Euridike u "Orfeju" skladatelja C. Monteverdija, Mussette u operi "La Boheme" skladatelja G. Puccinija i uloga Jelene u operi "N.Š.Zrinski" skladatelja Ivana pl. Zajca. U HNK-u u Varaždinu nedavno je nastupala u baroknoj operi "Le malade imaginaire", francuskog skladatelja M. A. Carpentiera.

Solistički je nastupala širom Hrvatske, te u Ujedinjenom Kraljevstvu, Austriji, Njemačkoj, Mađarskoj, BiH, Italiji, Češkoj i Španjolskoj. Stalna je članica vokalnog ansambla "Antiphonus".



**Nikolina Virgej Pintar** rođena je u Čakovcu. Srednju glazbenu školu završila u Varaždinu, smjer solo-pjevanje u klasi prof. Darije Hreljanović.

2000.g upisuje studij solo pjevanja u klasi O.Univ.Prof. Agathe Kania Knobloch na Akademiji za glazbu i glumu u Grazu. Paralelno upisuje i pedagoški odjel solo-pjevanja s Schwerpunkt Chor- und Ensembleleitung. Diplomirala s odličnim uspjehom 2007. Magistrirala s odličnim uspjehom u ožujku 2011.

Nastupala u Zagrebu, Grazu, Zuerichu, Solunu, Ateni, Parizu, New Yorku...

Majstorski kursevi: Lisbeth Brittain-Carter (SAD) und Silvia Bartoli (Italia).

Od 2015. Član zbora HRT-a i ansambla "Projekt Lazarus".

Ostvarene operne uloge:

- Bara u "Božićnoj priči" R. Matza u HNK Varaždin,
- u operi u Grazu "Das Traumfresserchen", Mrs Noa u Brittenovom "Noahs Flut" ,
- u Mumuthu u Grazu Dorothea u Donizettievij "Viva la Mamma", Badessa i Suora infermiera u Puccinijevoj "Suor Angelica", Magdalena u Kienzellovom "Evangeliman".

Koncertni nastupi: J.Rutter – Magnificat, CH. P. E. Bach – Magnificat, G.F.Haendl – Dixit Dominus, W.A.Mozart: Requiem, M.Durufle – Requiem, A.Honegger – King David, W.A. Mozart: Spatzenmesse, Kroenungsmesse, Orgelsolomesse

**Josip Čajko** postao je magistar solo pjevanja (tenor) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Snježane Bujanović Stanislav 2015. godine. Solo pjevanje prije akademije učio je u glazbenoj školi Pavla Markovca, u klasi prof. Nataše Šurine, u Zagrebu. Paralelno sa studijem pjevanja završio je studij poslovne ekonomije na Ekonomskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu 2012. godine, te stekao zvanje magistra ekonomije. Prvi susret sa glazbom ostvario je u osnovnoj školi kada upisuje glasovir. U toku osnovne škole član je dječjačkog zbora "Zagrebački dječaci" kojim dirigira prof. Jasenka Ostojić. Nedugo nakon završetka karijere u zboru, upisuje solo pjevanje u srednjoj glazbenoj školi. Nakon pet godina učenja upisuje studij pjevanja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i završava ga 2015. godine ulogom Don Ottavia u operi "Don Giovanni" sa kojom je debitirao u Hrvatskom narodnom kazalištu u Osijeku. Dobitnik je dvije prve nagrade (2009. i 2011. godine) te druge nagrade (2007. godine) na Hrvatskom državnom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa, održanom u Dubrovniku. U kategoriji komorne glazbe dobitnik je prve nagrade sa komornim sastavom na istoimenom natjecanju 2009. godine, u Opatiji. Do sada je nastupio na brojnim koncertima diljem Hrvatske, između kojih treba izdvojiti ulogu Le Remendado u operi "Carmen" u izvedbi Muzičke akademije u Zagrebu 2011. godine za koju je dobitnik Posebne Rektorove nagrade te solističke nastupe u Bachovu "Magnificatu" i Mozartovu "Requiemu" 2012. godine. Uz mentorstvo i umjetničko vodstvo prof. Pavla Mašića izvodi Kantatu o kavi (Schweigst stille, plaudert nicht), BWV 211, Johanna Sebastiana Bacha u ciklusu Virtuoso u Hrvatskom glazbenom zavodu, 2014. godine. Iste godine nastupa u muzeju Mimara sa vokalnim ansamblom Antiphonus, uz dirigenta Tomislava Fačinija, na festivalu suvremene zbarske glazbe. Nastupom u Hrvatskom glazbenom zavodu, pjevajući Molitvu Vukmira iz opere "Ban Leget", op. 300, obilježio je 100. godišnjicu smrti velikog hrvatskog skladatelja Ivana pl. Zajca, uz dirigenta Zorana Juranića. Sa akademskim zborom "Palma" i komornim orkestrom Bazilike Srca Isusova u Zagrebu izveo je djelo "Demyestvennaya Liturgia" op. 79, Aleksandra Tihonovića Gračanjinova, pod dirigentskim vodstvom Alana Kljaića. Godinu 2014. završio je pjevajući ulogu Evandeliste u djelu J. S. Bacha "Božićni oratorij" BWV 248, u suradnji sa dirigentom Višeslavom Jaklinom i komornim orkestrom i zborom Varaždinske katedrale. U organizaciji kazališta "Mala scena" u Zagrebu 2014. igrao je glavnu ulogu (Tata Trifun) u opereti "Momci na brod" Ivana pl. Zajca. Godine 2011./2012. bio je solist na međunarodnoj turneji u Kini uz pratnju Philadelphia National Symphony i Baltimore Opera Choir.

Nakon studija nastavlja se usavršavati, te u ljeto 2015. pohađa Masterclass na Međunarodnoj ljetnoj akademiji Biel (Švicarska) kojeg vode Alessandra Althoff Pugliese (vokalna tehnika i interpretacija) te Mathias Behrends (režija).

Bas baritonist **Luka Ortar** je rođen u Ljubljani 1985.godine. Glazbeni put započinje na osnovnoj glazbenoj školi F. Šturm u Ljubljani gdje završava s uspjehom instrumentalni odjel – smjer truba.Trenutno upisuje 4. godinu studija u klasi prof.Dunje Vejzović na Glazbenoj akademiji u Zagrebu.

Preko ljeta 2015. bio je na Internacional Opernkurs im Rahmen mit Musikfestivals OperOderSpree u Njemačkoj, gdje je radio sa prof. Peter Mausom, prof. Snežano Neno Brzaković i redateljem Larsom Frankejom. Na kraju dobio je nagradu za najboljeg interpreta, koju je podijelio direktor festivala i svi profesori.

Dirigent Emmanuel Villaume, šef dirigent Slovenske filharmonije, ga je 2012.godine na audiciji izabrao kao zamjenskog solistu za ulogu Bertranda u operi Jolanta P.I.Tchaikovskog i tako je u studenom 2012. krenuo kao solist na cijelomjesečnu turneju po Europi sa svjetski poznatom sopranisticom Annom Netrebko, orkestrom Slovenske filharmonije i Slovenskim komornim zborom. Na toj turneji imao je 12 koncerata u prestižnim evropskim opernim i koncertnim dvoranam.

Na državnim takmičenjima TEMSIG u Sloveniji je iz solo pjevanja u svojoj kategoriji primio tri zlatne plakete. 2006. godine treće mjesto, te 2008. i 2010. godine prvo mjesto sa izrazito visokim bodovima (99 od mogućih 100) te nagradu za najbolju izvedbu obavezne skladbe. Kao pobjednik na takmičenju koncertira u maloj dvorani Slovenske filharmonije za snimanje RTV Slovenije te u velikoj dvorani Slovenske filharmonije u pratnji orkestra SNG Opere i baleta Ljubljana.

U ljubljanskim Stožicama je 2011.godine pjevao kao jedan između šest solo pjevača solista u pratnji simfonijskog orkestra i Bečkih mališana. Usavršavao se na majstorskim tečajevima iz solo pjevanja u klasi prof. Giorgia Surianija, Dunje Vejzović i pedagoga kao što su Matjaž Robavs, Helena Fojkar – Zupančič te je imao konzultacije kod prof. Marcosa Finka.Bio je član komornog zbora Veter s kojim je nastupao i kao solist te član Komornog zbora Ave. S Komornim zborom RTV Slovenija sudjeluje na raznim koncertima i snimanjima. Projektno je sudjelovao sa zborom SNG Opere i baleta Ljubljana.

U ljeto 2014. je sudjelovao na međunarodnom seminaru *Oper oder spree* u Berlinu gdje je dobio nagradu za najbolju interpretaciju. U svibnju 2015. osvaja prvu nagradu na međunarodnom natjecanju *Lav Mirski* održanom u Osijeku te istog mjeseca dobija drugu nagradu na međunarodnom natjecanju *Iuventus Canti* u Slovačkoj. U lipnju 2015. u HNK *Ivana pl. Zajca* u Rijeci postaje cover za ulogu Leporella u operi *Don Giovanni W.*

**Pavao Mašić** (Šibenik, 1980.), dobitnik nagrade *Grand Prix Bach* i nagrade publike na Bachovom natjecanju orguljaša u Lausanni (2006.), razvija uspješnu karijeru koncertnog orguljaša i čembalista. Raznovrsni interesi njegovog umjetničkog djelovanja obuhvaćaju repertoar baroka i romantizma – s naglaskom na opusima J. S. Bacha i francuskih skladatelja – koji, u kombinaciji s temeljitim istraživačkim radom, kao i konstantnom potragom za što izražajnijim interpretacijama, rezultiraju upečatljivim, virtuoznim i vrlo cijenjenim nastupima. Jedan od najafirmiranijih hrvatskih glazbenih umjetnika mlade generacije, Mašić djeluje kao glavni orguljaš crkve sv. Marka na Gornjem gradu i docent na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Kvaliteta njegova umjetničkog djelovanja prepoznata je s više od 20 važnih inozemnih i domaćih nagrada među kojima se izdvajaju nagrade *Kantor*, *Ivan Lukačić*, *Jurica Murai*, *Orlando* i *Ivo Vuljević*. Snima za HRT i Croatia Records; raznolika diskografija uključuje tri albuma ovjenčana s ukupno sedam Porina. Tako je njegov prvi album pod nazivom *1685.* s djelima za čembalo Bacha, Handela i Scarlattija proglašen najboljim albumom klasične glazbe u 2012., dok je albumom 100% BACH, ostvarenom u suradnji s orguljašem Antom Knešaurekom, predstavljen djelić orguljskog opusa J. S. Bacha za čiju su prvu integralnu izvedbu u Hrvatskoj dvojica orguljaša osvojili nagrade *Milka Trnina* i *Nagradu grada Zagreba*. Posljednji, dvostruki album *Skladbi za orgulje Anđelka Klobučara* također osvaja čak četiri Porina u više kategorija klasične glazbe. Među nizom uspješnih projekata valja istaknuti i autorski projekt *L'Amour tendre, l'Amour cruel* (Ljubav nježna, ljubav okrutna) ostvaren s Hrvatskim baroknim ansamblom za koji je u 2014. Mašić osvojio nagradu *Orlando* Dubrovačkih ljetnih igara i HRT. Od 2015. stalni je član Zagrebačkih solista.

**Jasenska Ostojić**, diplomirala je dirigiranje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi prof. Pavla Dešpalja, kod kojeg je završila i jednogodišnje stručno usavršavanje. Tijekom studija bila je stipendistica Fonda *Lovro & Lilly Matačić*. Pročelnica je III. Odsjeka za dirigiranje, harfu i udaraljke u zvanju izvanrednog profesora na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2000. vodi Zbor Muzičke akademije i Komorni zbor Muzičke akademije, s kojima ostvaruje izvrsne projekte pohvaljene od javnosti i glazbene kritike.

Istaknuta su sudjelovanja Zbora Muzičke akademije u izvedbama: *Requiem u c-molu* L. Cherubinja (2010. u Ravenni i Trstu), *Messa da Requiem* G. Verdija (2014. u Redipugliji, Italija) pod ravnanjem mo R. Mutija, te u *VIII. simfoniji* G. Mahlera pod ravnanjem mo V. Gergieva u Ljubljani (Slovenija) i u zagrebačkoj Areni. Jasenska Ostojić također je surađivala s Hrvatskim komornim orkestrom, Komornim orkestrom Muzičke akademije i Samoborskim gudačima, te osvaja najviše državne i međunarodne nagrade: *Grand Prix*, *Zlatni pehar* i *Posebnu nagradu stručnog žirija za najbolju izvedbu programa* na 15. Međunarodnom natjecanju pjevačkih zborova u Veroni (Italija); nagradu "Ivan Lukačić" na *Varaždinskim baroknim večerima*; sveukupno osam zlatnih plaketa i "Prijelazni pehar Hrvatskog Društva Skladatelja" na *Glazbenim svečanostima hrvatske mladeži* u Varaždinu; prvu nagradu na *36. hrvatskom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa* u Rijeci, "Posebnu nagradu Hrvatskog Društva Skladatelja", "Zlatni križić opatice Čike" i "Grand Prix grada Zadra" na *8. Međunarodnom natjecanju u Zadru* (2012.); dvije prve nagrade i "Posebnu nagradu za najbolju dirigenticu natjecanja" na *5. Međunarodnom natjecanju pjevačkih zborova u Ohridu* (Makedonija, 2012.) te dvije treće i novčane nagrade na *62 Concorso Polifonico Internazionale Guido d'Arezzo 2015*. Ravnala je praizvedbama niza djela hrvatskih skladatelja te nastupa na festivalima u Hrvatskoj i u inozemstvu (Slovenija, Austrija, Italija, Bosna i Hercegovina, Makedonija, Velika Britanija i Sjedinjene Američke Države).

Specijalizirala se za vokalnu izobrazbu pjevača mladalačke dobi kod vokalnih pedagoga u Hrvatskoj te kod Bečkih dječaka. Stalna je dirigentica Zagrebačkih dječaka od 1994. g. Godine 2006. osniva *Hrvatsko društvo Collegium pro arte* pri kojem djeluje *Capella Zinka*, a od 2010. godine i *Cappella Odak*. Članica je stručnih ocjenjivačkih sudova na državnim natjecanjima i susretima orkestara i zborova u Hrvatskoj i inozemstvu. Bila je predavač i voditelj seminara u Zagrebu, Varaždinu, Osijeku, Splitu, Puli, Rovinju, Rijeci i Opatiji. Gost je predavač na sveučilištima u SAD-u, Poljskoj, Austriji i Sloveniji. Umjetnička je ravnateljica *World Choir Festival on Musical*, u Solunu (Grčka).



# SVITLA NOĆ – Narode moj ljubljeni,

korizmeni koncert klapa grada Zagreba

izvode klape: Sagena, Faganel, Poj, Petrada, Nostalgija,  
Kampanel, Barun, Slavić, Grdelin, Jelsa,  
Vokalni ansambl Angeluš i solo: Pavo Begovac  
organizacija: Vedran Bonačić, Davor Capković, Mislav Čaljušić

## Program :

1. *Svitla noć* (tekst Pere Ljubić, glazba: Dinko Fio)– klapa Sagena
2. *Poslušajte braćo mila* (Zaton kod Šibenika, obradio: Joško Čaleta)– klapa Faganel
3. *Puna tuge Majka staše* (tekst i glazba: Ljubo Stipišić)– klapa Poj
4. *Na gori Maslinskoj* (tekst: Stanka Klanac Tulić, glazba: Ljubo Stipišić)– klapa Poj
5. *Gospin plač* (Mirca/Donji Humac, obradio: Joško Čaleta)– klapa Petrada
6. *Divnoj dakle* (Pučišća, obradio: Joško Čaleta)– klapa Petrada
7. *Klanjamo se teb' Isukrste* (Pučišća, obradio: Marko Rogošić)  
*U Gospodina mučenje* (Zaton kod Šibenika, obradio: Marko Rogošić)– klapa Nostalgija
8. *Puče moj* (Brist, obradio: Joško Čaleta)– klapa Nostalgija
9. *Smiluj se meni Bože* (Vodice, obradio: Joško Čaleta)– klapa Kampanel
10. *Križu sveti* (Bol, obradio: Joško Čaleta)– klapa Kampanel
11. *Pučki Requiem* (stihovi iz pučke korizmene tradicije, glazba: Ljubo Stipišić)– klapa Barun
12. *Gdi si o ljubezni* (Topolje– Baranja, obradio: Pavo Begovac)– V.A. Angeluš
13. *Počivaj o moj Neven* (Topolje– Baranja)– solo: Pavo Begovac
14. *Narode moj ljubljeni* (Lađevac kod Slunja, obradio: Joško Čaleta)– V.A. Angeluš

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

15. *Skupite se svi narodi* (Vela Luka, obradio: Vedran Bonačić)– klapa Slavić
16. *O biči priljuti* (Veli Varoš, obradio: Nino Kordić)– klapa Slavić
17. *Dan večere Gospodina* (Tisno, obradio: Joško Čaleta)– klapa Grdelin
18. *Ovo je moje tijelo* (liturgijski tekst, glazba: Šime Marović)– klapa Grdelin
19. *Golgota* (tekst: Lucija Rudan, glazba: Dinko Fio)– klapa Jelsa
20. *Pomiluj mene Bože* (predvode Grdelini i Slavići, obradio: Vedran Bonačić)– svi izvođači

Četvrti po redu korizmeni koncert dalmatinskih klapa grada Zagreba pod nazivom *Svitla noć* predstavlja dio bogate hrvatske korizmene vokalne tradicije i kompozicija pisanih za muška vokalna izvođačka tijela inspiriranih pasijom – univerzalnom temom koja zaokuplja brojne umjetnike, pa tako i kompozitore vokalne (klapske) glazbe. Iako izvedeni napjevi uglavnom pripadaju tradiciji pjevanja u Južnoj Hrvatskoj, posebnost ovog koncerta je i predstavljanje repertoara tradicijskih korizmenih napjeva kontinentalne Hrvatske (VA *Angeluš*).

Kontinuitet događaja možemo pratiti i u samom nazivu koncerta nazvanog po istoimenoj skladbi istaknutog klapskog kompozitora Dinka Fia uglazbljenog na tekst Lucije Rudan, inspiriranog višestoljetnom tradicijom procesije *Za križen* na otoku Hvaru u noći muke Gospodnje. Dosadašnji koncerti *Svitla noći* (2003.g., 2004.g. i 2010.g.), od kojih je prvi objavljen i na nosaču zvuka, izazvali su nepodijeljeno oduševljenje struke i publike, kako klapske, tako i one kojoj klapsko pjevanje nije posve blisko. Zahvaljujući tome,



skrenuta je pažnja na bogatstvo i ljepotu korizmenih napjeva koji polako nalaze svoje mjesto u standardnom repertoaru velikog broja klapa.

Od posljednjeg se koncerta *Svitle noći* mnogo toga na klapskoj sceni promijenilo; najvažnije je spomenuti činjenicu da je klapsko pjevanje 2012.g. uvršteno na UNESCO-v popis svjetske nematerijalne baštine. Pojavile su se neke nove klape i neki novi pjevači no, fascinacija jednostavnošću, čistoćom, dubinom i duhovnom snagom korizmenog i glagoljaškog pjevanja i dalje je ostala ista. Neosporna je činjenica, da korijeni dalmatinskog klapskog višeglasja dobrim dijelom leže upravo u višestoljetnoj tradiciji pučkog crkvenog (glagoljaškog) pjevanja. Stoga, je posve prirodno, da se klape svako toliko vraćaju izvoru ili *vrilu* iz kojeg su potekle. Svojim dosadašnjim radom, pogotovo u proteklom stoljeću, stručnjaci, etnomuzikolozi i entuzijasti zaboravu su otrgli nemali broj pučkih crkvenih (korizmenih) napjeva. Usponom pučke dalmatinske pjesme svjetovnog karaktera i organiziranjem manifestacija i festivala posvećenih toj vrsti tradicijske pjesme *glagoljaško pjevanje* koje joj je prethodilo pomalo pada u zaborav. U devedesetim godinama prošlog stoljeća, kroz napor stručnjaka i entuzijasta, a i manifestacija kao što je *Pasijska baština*, ponovno dolazi do povratka svijesti o vrijednosti tog vrijednog dijela baštine i povećanog interesa za njegovim očuvanjem i obnovom. *Pasijska baština* je otvaranjem serije klapskih pasionskih koncerata i audio izdanja pokrenula novu tradiciju neograničenu isključivo na izvedbenu odrednicu nego i na istraživački rad – prikupljanje, obradu i objavljivanje zanimljivih glazbenih primjera iz prebogate ostavštine južnohrvatske korizmene glazbene tradicije. Nemale zasluge u tome pripadaju upravo klapama i klapskim pjevačima; sve ovo ne bi bilo moguće realizirati bez svesrdne potpore zagrebačkih klapa koje su se i do sada više puta dokazale kroz niz vrlo zanimljivih, visoko kvalitetnih, zajedničkih, tematskih programa. Velik broj pjevača u zagrebačkim klapama podrijetlom je iz Dalmacije i ovo im je jedinstvena prilika oživiti dio tradicije koja se još aktivno proživljava u njihovim rodnim mjestima na obali i otocima, po zaleđu, južne Hrvatske.

Večerašnji program *Svitle noći*, poput tri prethodna, pokušat će prikazati dio tog velikog bogatstva. Tu su probrane skladbe i napjevi u obradi priznatih klapskih stručnjaka (Čaleta, Rogošić, Stipišić...) čije su obrade i skladbe izvađane i na prethodnim koncertima, te zahvaljujući tome postale dijelom standardnog duhovnog repertoara klapa, ali i brojnih vokalnih ansambala. Kako bi se i dalje zadržao istraživački i stvaralački duh na kojem su se temeljili programi prethodnih izdanja *Svitle noći* i na ovom će se koncertu naći do sada neobrađeni i neizvođeni napjevi (Brač, Korčula, Split...), a koje su vrijedni sakupljači i obrađivači (Bonačić, Čaleta, Rogošić) priredili upravo za ovu priliku. Novina ovog koncerta u odnosu na prethodne bit će i uključivanje u program korizmenih napjeva kontinentalnih krajeva (Kordun, Baranja...) prilagođenih za izvedbu muškog vokalnog ansambla. Suprotstavljanjem kontrastnog zvuka kroz sličan pjev kao i tekstualne predloške sličnog sadržaja, moguće je osjetiti ljepotu različitosti melosa i glazbenog sloga dviju strana iste medalje – korizmenog pjevanja Južne (primorske) i Sjeverne (kontinentalne) Hrvatske u izvedbama zagrebačkih vokalnih ansambala koji zahvaljujući *Pasijskoj baštini* imaju priliku taj skladan pjev i pjevačku vještinu prikazati na dostojan način.

Davor Capković, Joško Čaleta

Kako klapi i priliči, **klapa "Sagena"** nastala je u jednoj konobi u kojoj je skupina prijatelja shvatila da se njihova zajednička druženja uz pjevušenje i hvatanje akorda mogu pretvoriti u nešto više i bolje. Došlo se to u jesen 1993. godine, što znači da taj gušt druženja i zajedničkog pjevanja traje već više od 20 godina. Naziv klape neka objasni bizantski car Konstantin VII Porfirogenet koji piše da je Hrvatska u doba kralja Tomislava "imala 80 velikih brodova (sagena), na svakome do 40 mornara-ratnika, i 100 manjih brodova (kondura), na svakome 10-20 mornara-ratnika" te da "ni sagene ni kondure Hrvata ne polaze u rat ni protiv koga, osim ako ih netko napadne, nego s tim brodovima hrvatski trgovci plove od luke do luke po neretvanskom kraju i po dalmatinskom zaljevu sve do Venecije."

Klapa "Sagena" plovila je i malo dalje: održavala je samostalne cjelovečernje koncerte i brojne druge nastupe u Hrvatskoj i inozemstvu – u Bosni i Hercegovini, Sloveniji, Austriji, Češkoj, Slovačkoj, Francuskoj, Grčkoj, sve tamo do Turske prijestolnice Ankare u Maloj Aziji. Mnogi od tih nastupa bili su dobrotvorne prirode. Sagena sudjeluje na božićnim i korizmenim koncertima u Zagrebu i Hrvatskoj, redovito nastupa na Susretima zagrebačkih glazbenih amatera od 1994., kao i klapskim večerima u Mimari, HGZ-u, Lisinskom ili Šalati, uz brojne popularne goste. Što se nastupa na festivalima tiče, klapa se ponosi svojim višegodišnjim sudjelovanjem na natjecateljskim večerima omiškog Festivala dalmatinskih klapa od 1995. godine (nastupili 16 puta), sudjelovanjem na Auktorskoj večeri maestra Dinka Fia 1998., te na Večerima novih skladbi, na kojima su pjesme u njihovim izvedbama osvajale jednom 1. nagradu i dva puta 3. nagradu stručnog ocjenjivačkog suda. Od ostalih festivala treba spomenuti nastupe na festivalu Cro Patria u Splitu 1995. (3. nagrada) i 2003., nastup na BrodFestu 2004., nastup na Festivalu klapa u Skradinu 2005., nastup na Festivalu dalmatinske pisme u Kaštelima 2006. godine (1. nagrada publike za pjesmu "Trešeta" po kojoj je nazvan ovaj CD), nastup na X. natjecanju ZG glazbenih amatera 2010. (srebrna plaketa), kao i nastupe na brojnim klapskim susretima i smotrama u drugim gradovima.

Klapa je izdala tri nosača zvuka od kojih je jedan "Trešeta" nominiran za *Porina*, u kategoriji najboljeg folklornog albuma za 2014. godinu.

**Klapa "Faganel"** osnovana je početkom 2012. godine, s ciljem očuvanja tradicionalnog, dalmatinskog a cappella pjevanja. Njezini članovi kako oni bivši, tako i sadašnji, su sve redom pjevači sa već velikim pjevačkim iskustvom, kako u smislu izvođenja repertoara svjetske vokalne glazbene baštine (Lasso, Palestrina, Mozart, Beethoven, Verdi, Rahmanjinov...), tako i onom izvođenja skladanog klapskog repertoara, te dalmatinskih pučkih napjeva. Iskustvo su stekli pjevajući u ponajboljim Splitskim, Šibenskim i Zagrebačkim pjevačkim zborovima, ansamblima i klapama (Brodosplit, Šibensko "Kolo", IGK, Palma, INAe, KZIF, zbor HRT, kazališta HNK i Komedije, te klapama Luka Ploče, Fortica, Grdelin, Gajeta, Fjabula, itd...)

**Klapa Poj** je osnovana 2008. godine pod imenom klapa "Samobor" i u svojim počecima radila je pod umjetničkim vodstvom prof. Dražena Habuša. Od kraja 2008. do početka 2011. god. djelovala je pod umjetničkim vodstvom maestra Ljube Stipišića - Delmate. Vrijedni rad nastavio je mr. art. Bojan Pogrmilović koji je vodio klapu do sredine 2013. god. Drugu polovicu 2013. i 2014. god. klapu je umjetnički vodio maestro Robert Homen, a od početka 2015. god. ponovno je vodi mr. art. Bojan Pogrmilović.

Klapa je do sada sudjelovala na raznim priredbama, koncertima, festivalima, manifestacijama, humanitarnim prigodama, tv emisijama te smotrama klapa diljem hrvatskog sjevera i juga. Gostovala je u Mađarskoj i u Francuskoj. Nastupala je i na koncertima pod nazivom "Ljubi s ljubavlju"; povodom odavanja počasti preminulom mastru Ljubi Stipišiću - Delmati. U zahvalnost Mastru i poštujući njegovu želju, klapa je odlučila uzeti ime "Poj" pored imena grada iz kojega dolazi te od prvog koncerta iz navedenog ciklusa ("Ljubi s ljubavlju", održanog 29.11.2011. god. u KD "Vatroslav Lisinski") djeluje pod novim imenom.

Osim izvornog repertoara, klapa posebno njeguje i sakralnu baštinu. Treba istaknuti niz božićnih i korizmenih koncerata (samostalni koncerti u Franjevačkoj crkvi u Samoboru, svečanoj dvorani Instituta za povijest RH, korizmeni koncerti u sklopu "Pasionske Baštine") te nastup na tradicionalnom Marijansko-duhovnom festivalu "Klape Gospi Sinjskoj". Klapa je sudjelovala u večerima FDK Omiš (2009. godine u kategoriji debitanta u Bolu na Braču, 2010. 2011. i 2014. godine u izlučnim večerima FDK u Omišu). Od 2011. godine organizira zimsku smotru klapa u Samoboru - nastalu na poticaj pok. maestra Stipišića koji je predložio i naziv po staroj samoborskoj pjesmi "Tebe lepo ja pozdravljam". Tradicionalno se održava u veljači, a do sada je uspješno održano 6 smotri.

**Klapa Petrada**, koju čine Bračani i oni vezani za Brač, osnovana je u jesen 2007. godine u Zagrebu. U dosadašnjem se radu može pohvaliti nagradom stručnog žirija za najbolje debitante na Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu 2009. godine, zlatom i pobjedom u folklornoj kategoriji i nastupom na Grand Prixu festivala *Venezia in Musica* 2010. godine, pobjedom na festivalu Klape Gospi Sinjskoj 2013. godine, nastupom na prestižnom klapskom festuvalu *Aklapela* 2015. godine te brojnim zapaženim nastupima na domaćim i međunarodnim festivalima i smotrama. Iza sebe imaju i samostalni album "Čuj slaviča di propiva- Serenade" koji je koncertnu promociju doživio 2010. godine u rasprodanom zagrebačkom kinu "Europa". Trenutno je u pripremi novo izdanje na kojem će se naći do sada rijetko izvođene skladbe i obrade narodnih napjeva pokojnog maestra Dinka Fia.

**Klapa Nostalgija** osnovana je 1983. godine u Zagrebu, prvenstveno s nakanom njegovanja a cappella tradicionalnog i skladanog klapskog repertoara, ali se tijekom godina okušala i u brojnim drugim vokalnim i vokalno-instrumentalnim žanrovima. Klapa je nastupala u Zagrebu, širom Hrvatske i na gostovanjima u inozemstvu (Njemačka, Poljska, Slovačka, Austrija, Španjolska, Slovenija, Turska, Danska, Italija, Bosna i Hercegovina, Japan, Australija). Priređivala je brojne cjelovečernje koncerte, kako samostalno, tako i u sklopu glazbenih festivala (Ciklus Musikanten bečkog Konzerthausa, Festival vokalnih skupina Mediterana u Malagi, Ljetni glazbeni festival u Aarhusu, Dubrovačke ljetne igre, Pasijska baština Zagreb, Dalmatinska šansona Šibenik i dr.). Klapa je surađivala s mnogim skladateljima (Emil Cossetto, Joško Čaleta, Dinko Fio, Pero Gotovac, Krešimir Magdić, Ljubo Stipišić, Dušan Šarac, Duško Tambača, Tomislav Uhlík i dr.) i reproduktivnim umjetnicima. Nostalgija je za potrebe radija i nosača zvuka snimila oko 800 minuta glazbe, a vrlo često je sudjelovala i u televizijskim programima – u emisijama zabavne i folklorne glazbe, uključujući i pet samostalnih TV-emisija. Na Festivalu dalmatinskih klapa u Omišu klapa Nostalgija nastupa kontinuirano od 1987. i dobitnik je 30-ak festivalskih nagrada i priznanja. Naslov apsolutnog pobjednika osvaja 1994. i 1995. godine, a 1989, 1992, 1993 i 2002. godine prima nagradu za najbolju interpretaciju na večerima autorske klapske pjesme. Na jubilarnom 40. Festivalu pobjeđuje u večeri obrada popularnih skladbi i tzv. predfinalnoj večeri, a 2013. pjeva pr-

vonagrađenu pjesmu na večeri novih skladbi. Klapa je objavila nekoliko nosača zvuka: u počast svome osnivaču i nekadašnjem voditelju dvostruki CD «Dalmatinske pjesme Dinka Fia» iz 2000. u izdanju BeSTMU-SIC-a, «Na omiškoj stini» iz 2002. u izdanju Cantusa, «Dalmatinska» i «Veseljenje» iz 2003. u izdanjima Croatia Recordsa, «Sotto voce» iz 2005. u izdanju Orfeja, te CD «Nostalgija Sacra» iz 2009. u izdanju Croatia Recordsa u suradnji s Hrvatskim katoličkim radijom i etiketom CRO Sacro, s dvije klapske mise i biranim skladbama duhovne tematike. Gotovo su svi diskovi nominirani za nagradu «Porin» u više kategorija, a nagrade (ukupno 4) dobivaju CD-i «Na omiškoj stini», «Dalmatinska» i «Sotto Voce». U listopadu 2014. Croatia Records objavljuje i kompilacijski dvostruki album «Klapa Nostalgija – Zlatna kolekcija».

**Klapa Kampanel** nastala je u Zagrebu 1996 godine. U svom radu klapa njeguje izvorno tradicionalno a capella pjevanje i pjevanje autorskih pjesama uz instrumentalnu pratnju mandolina i gitara te duhovne šansone.

Klapa je osobito prepoznatljivost dobila obradama suvremenih pop skladbi. Na taj način je postala jedinstvena po spajanju, na prvi pogled, nespojivih glazbenih pravaca.

Klapa je izdala dva nosača zvuka. Prvi je studijski album "Aj ča, volin te" kojim se predstavlja u jednom novom vokalno instrumentalnom izričaju složenom kombinacijom autorskih i pjesmama koje su obrade popularnih pop izvođača 80-ih godina u Hrvatskoj.

Drugi nosač je DVD i CD kojim je predstavljen live nastup koncerta iz Gavelle 12.11.2008.

Od nagrada treba istaknuti:

- treća nagrada ocjenjivačkog suda i treća nagrada publike na Omiškom festivalu 2013.
- prva nagrada ocjenjivačkog suda na "Hrvatskom festivalu klapa i mandolina" Opatija 2011.
- nagrada za najbolju glazbu na Zadarfest 2010. za pjesmu "Ja iden doma"
- prva nagrada ocjenjivačkog suda na "Hrvatskom festivalu klapa i mandolina" Opatija 2010.
- nominacije za Porin, najprestižnije diskografske nagrade u Hrvatskoj za 2009. godinu. Album "Aj ča volin te" bio je nominirana u 3 kategorije, a jedan Porin je osvojen u kategoriji br. 20. za najbolju klapsku izvedbu.
- Grand prix na festivalu duhovne šansone Uskrs festu 2006.g. u Zagrebu za pjesmu "Lanterna moje duše".

**Klapa Barun** dolazi iz Rakitja u gradu Svetoj Nedelji, a osnovana je 2007. godine s ciljem njegovanja izvorne i komponirane klapske pjesme, pučke duhovne glazbe i duhovne glazbe općenito. To je prava obiteljska klapa u kojoj pjevaju sedmorica braće: Josip, Ivan, Hrvoje, Trpimir, Tvrtko, Mihovil, Krešimir i njihova sestra Ana, pa je klapa i dobila naziv po njihovu prezimenu Barun, a sve to ju čini jedinstvenom u hrvatskim i svjetskim razmjerima. Klapa sudjeluje na raznim koncertima, smotrama, festivalima i susretima klapa u Hrvatskoj (Sveta Nedelja, Biograd na Moru, Mali Lošinj, Samobor, Vrbovec, Zagreb, Sisak, Samobor, Marija Bistrica, Opatija, Kutina, Senj, Klis, ...) i inozemstvu (Bosna i Hercegovina, Mađarska, Slovenija, Francuska, Italija). Ove jeseni Klapa Barun održala je cjelovečernji koncert u crkvi Sv. Jeronima u Rimu. Organizatori su klapskog susreta "Klape u Svetoj Nedelji" pod pokroviteljstvom Grada Svete Nedelje, i Turističke zajednice grada Svete Nedelje, dok tijekom kolovoza organiziraju još jedan klapski susret na otoku Lošinju, "Klape u Ćunskom" pod pokroviteljstvom Grada Malog Lošinja i Turističke zajednice grada Malog Lošinja.

Umjetnički voditelj Klape Barun je mr. art. Bojan Pogrmilović.

**Vokalni ansambl Angeluš** nastao je na inicijativu grupe pjevača ansambla Lado koje je vodila želja da i kroz Angeluš njeguju pučke napjeve cijele Hrvatske, te ih na taj način otmu zaboravu. Iskustvo članova sakupljeno kroz dugogodišnji rad u LADU, ali i drugim ansamblima (Akademski zbor SKUD-a "Ivan Goran Kovačić", zbor HRT-a, klape) omogućilo je da VA "Angeluš" vrlo brzo ostvari zapažene nastupe i projekte. Posebnu pažnju ovaj ansambl posvećuje njegovanju napjeva i načina pjevanja koji su zapostavljeni u našoj javnosti i na glazbenoj sceni. Svojim izvedbama trudi se što više približiti izvornom izričaju napjeva koje izvode. Raznolikost tih glazbenih izraza čini svaki koncert vokalnog ansambla Angeluš posebnim i atraktivnim široj publici. Tematskim koncertima pučkih korizmenih i božićnih napjeva Angeluš se predstavio publici u sklopu različitih manifestacija (Pasijska baština, Dani kršćanske kulture), a u više navrata je promovirao hrvatsku glazbenu baštinu i u inozemstvu. Osim izvornog folklor, Angeluš njeguje kajkavske popevke, te popularnu glazbu drugih krajeva Hrvatske naslonjenu na folklor. Nastupi na festivalima u Pitomači (Pjesme Podravine i Podravlja), Karlovcu (Kupafest - Pokuplje u pjesmi), Velikoj Gorici (VGF) primjeri su takvog djelovanja. 2013.g. na festivalu "Klape Gospi Sinjskoj" Angeluš si izveli pobjedničku skladbu Joška Čaleta "Zdrava o Divice, mnogo milostiva".

**Klapa Slavić** osnovana je 2008. godine u Zagrebu. U svom radu uz tradicionalne klapske napjeve osobitu pažnju posvećuje sakralnoj pučkoj pjevanoj baštini te 2012. izdaje nosač zvuka "Počinje plač" na kojem su zastupljeni pučki glagoljaški i korizmeni napjevi. U pripremi za izdavanje je novi CD snimljen i izveden u okviru Pasijske baštine 2015. u suradnji s klapama Dišpet i Pižolot. Od svog osnutka klapa djeluje bez glazbenog voditelja.

**Klapa Grdelin** osnovana je u Zagrebu u veljači 2000. godine, te je kroz proteklih 16. godina postojanja i djelovanja postupno istraživala i proširivala repertoar pjesama, koji obuhvaća izvorne dalmatinske pjesme u obradi poznatih skladatelja i etnomuzikologa (J. Gotovac, Lj. Stipišić, D. Fio, D. Tambača i dr.), obrade popularnih napjeva, te tradicionalne pučke korizmene napjeve, Božićne pjesme i kolende. Kroz godine postojanja, klapa Grdelin je bila česti i višestruko nagrađivani sudionik brojnih festivala i koncerata raznog karaktera, usputno surađujući s brojnim hrvatskim pop izvođačima. Bitan dio rada klape odnosi se i na gostovanja u raznim zemljama EU, Sjeverne Amerike i Indije u funkciji predstavnika Republike Hrvatske na bitnim diplomatskim događanjima, od kojih je zadnji nastup u New Delhiju na dan primanja Republike Hrvatske u članstvo Europske unije. Klapa Grdelin njeguje pretežno narodni izričaj, što i dokazuje glavnina pjesama na dosadašnja dva izdana nosača zvuka, "Parvi" i "Drugi krug".

**Klapu Jelsa** osnovala je 1995. godine skupina jelšanskih studenata iz Zagreba, da bi na taj način nastavila svoje amatersko kulturno djelovanje, započeto u rodnom mjestu. Klapi se ubrzo pridružuju i drugi članovi, studenti porijeklom iz drugih dalmatinskih mjesta te samog Zagreba. Ozbiljan pristup pjevanju ubrzo je rezultirao nizom zapaženih nastupa, brojnim cjelovečernjim koncertima diljem Hrvatske, mnogim nastupima na omiškom festivalu (uključujući i pobjedu 2003.g.), sudjelovanjima na raznim radijsko televizijskim emisijama, izdavanjem 3 samostalnih albuma i sudjelovanjem u još petnaestak kompilacija.



# Andelko Igrec: PASHALNE SLIKE, oratorij

za mezzosopran i tenor solo, mješoviti zbor, dječji zbor i orkestar

*izvode:* Zagrebačka filharmonija,  
Akademski zbor *Ivan Goran Kovačić*,  
Djevojački zbor *Zvezdice*,  
*solisti:* Dubravka Šeparović Mušović, *mezzosopran*  
Dejan Vrbančić, *tenor*  
*dirigent:* Vladimir Kranjčević

Tematika oratorija obuhvaća i pasionski i uskrsni misterij, zato i naziv "Pashalne". Iz različitih knjiga Svetoga pisma, kao i liturgije, tekst su oblikovali sam skladatelj, te profesor Svetoga pisma sa Sveučilišta u Beču dr. Georg Braulik.

Oratorij je u Varaždinu 2007. godine praisveo zbor i orkestar HRT-a, te dječji zbor Varaždinske biskupije, pod ravnanjem mo. Vladimira Kranjčevića. Solisti su bili Dubravka Šeparović-Mušović i Tomislav Mužek. Live-snimka koncerta objavljena je na nosaču zvuka u izdanju Orfeja HRT-a i Glasa Koncila. Skladatelj je za oratorij nagrađen Vjesnikovom nagradom "Josip Štolcer Slavenski", nagradom Pasijske baštine, nagradom grada Čakovca, te poticajnom nagradom Ministarstva kulture RH.

## O Pashalnim slikama Andelka Igreca

*Zadatak je bio iznimno zahtjevan: kako danas, u vremenu posvećenoj individualizaciji glazbenih ideja i njihovih realizacija, stvoriti trajanjem i sastavom opsežno vokalnoinstrumentalno djelo u kojemu će se usuglasiti visoki umjetnički standardi s polazišnim duhovnim sadržajem?*

*U novijoj hrvatskoj glazbi malo je djela sakralnoga sadržaja. Stoga nije bilo niti oslonca u tradiciji koja bi bogatstvom i raznolikošću mogla činiti čvrsti temelj za vlastito promišljanje djela.*

*Pashalne slike stoga su u cijelosti: s idejnoga, formalnog i sadržajnog aspekta ovisile o svom autoru.*

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

Što pokazuje ova opsežna partitura? Najprije izvrsno školovano-ga skladatelja koji je temeljito svladao umijeće skladanja i s lakoćom ozvučuje svoje ideje. Dakako, na toj bi se pretpostavci trebalo temeljiti svako umjetničko djelo, pa ipak, u za glazbu teškim vremenima posvećenoj svedopustivosti imponira čitkost, razvedenost i usklađenost složenoga notnog zapisa.

To je, međutim, tek polazište četverodijelnom ustroju oratorija koji, osim što je oblikom uglavnom građen po načelima tradicionalnog oratorija prateći tijek, sadržaj i smisao teksta, sadrži i niz autorski zanimljivih pojedinosti koje čine bit skladateljskoga rukopisa Andelka Igreca.

Svojevrsna spekulativnost jedna je od odlika tog rukopisa. Ona se odražava u svim parametrima, a možda najviše u skladateljevu osjećaju za proporcije kojim promišljeno gradi dramaturgiju djela. Silnice rasta i opuštanja napetosti neprestance su u trostrukom dosluhu: vode računa o tekstu na koji se relacioniraju, logično slijede ustroj stavka, ali istodobno slijede i misao o cjelini djela. Taj spekulativni preplet se, međutim, tu ne zaustavlja.

On obuhvaća i način kako autor proporcioniira pojedine elemente instrumentacije, koja ima važnu ulogu u kretanju spomenutih silnica. Veliki orkestralni aparat, izrazita udaraljkaška sekcija, sve poduprto orguljama i glasovirom, pa ipak, pojedine se instrumentalne linije skladno nadovezuju jedna na drugu, zvuk se nikada ne guši u pretjeranom obilju, glazbena je struktura uvijek pregledna. Preglednost i čitkost nadopunjuje izrazit smisao za boje koji zaokružuje instrumentalni svijet Pashalnih slika uvijek uzimajući u obzir dva smjera: sadržajni i tonski. Kao dobar primjer može poslužiti početak stavka Crv sam, a ne čovjek iz prvog dijela skladbe u kojemu je solistička dionica tenora skladno i uravnoteženo uokružena solističkim nastupima puhačkih glazbala, ali i stavak Plač nad Jeruzalemom, u kojemu će se u zanimljivim i skladnim linijama ispreplesti harfa, engleski rog i vibrafon prateći solo mezzosoprana.

*U neprekidnom i uspjelom nastojanju da se postigne jedinstvo sadržajnoga i tonskog obzora djela nije bilo moguće, a niti potrebno, pod svaku cijenu izbjeći i poneki deskriptivni element, glazbeni motiv koji karakterom odgovara sadržaju teksta u trenutku kada se autoru činilo potrebnim nešto doslovnije podcrtati asocijaciju na tekst. Rabeći takve deskripcije s mjerom i ukusom Igreg potpomaže dramaturgiji pojedinog stavka, rastu i opadanju napetosti, a oboje – i rast i opadanje – umjerno su i skladno usuglašeni s formom kao cjelinom. Na primjer, već u Prologu neprestane će promjene metra – a one se u partituri javljaju kao znak drame – naznačiti stanoviti nemir što proizlazi iz značenja teksta, a repetitivni element u govorenom tekstu bit će sredstvo kojim autor postiže željenu dramatičnost. Slični će zadatak česte promjene metra imati i u stavku Jaganjac, u kojemu je motiv jaganjca taj koji preuzima ulogu repetitivnosti što naglašava ideju žrtve. U tom je smislu karakterističan i završetak stavka Večera u trećem dijelu oratorija gdje se dramatičnost postiže u repetitivnoj liniji zbora koji tekst izgovara u parlandu, a taj parlando – kako upućuje i autorska bilješka – mora iskazivati opsežnu ljestvicu osjećaja. Dramatičnost trenutka naglašava i orkestralni odlomak bez sudjelovanja ljudskoga glasa koji slijedi.*

*Dakako, jedan od bitnih parametara u građenju tih silnica rasta i opuštanja napetosti, u arhitektonici i pojedinih stavaka i djela u cjelini, je harmonijski jezik. Ni iz kakve spektakularne vizure Igreg ne motri vlastiti harmonijski izraz. On sve što hoće može izraziti unutar – uvjetno rečeno – slobodne tonaliteta i dovoljne su mu ponekad i opore disonance da tonski oblikuje sadržaj teksta, poneki akord će se razriješiti a poneki i neće, što ovisi o tome kakav učinak želi postići. Isto vrijedi i za vodoravne linije, ne prečesto izrazito melodijski naglašene, ali slobodne, uvijek usklađene s tekstom, u finim kontrapunktskim odnosima i u pretežno manjim intervalskim pomacima. U stavku Čovjek boli solistički će se glasovi mezzosoprana i tenora naći u finom, izražajnom prepletu i – podržani najprije gudačima a potom i zborom – oblikovati dojmljivu tužaljku iskazanu jednostavnim kretanjem ujednačenih ritamskih pomaka.*

*Sve su pojedinosti Igrečova skladateljskog izraza u Pashalnim slikama u ovisnosti o poruci koje djelo kao cjelina želi i uspijeva izraziti. Misao da umjetnički čin može posvjedočiti duhovni status autora, povezala je slike predočivši poznati sadržaj, ideju žrtve, s izrazito osobnim pogledom skladatelja, s pogledom čovjeka čija je vjera neupitna. "Hodit ću pred licem Gospodnjim u zemlji živih", završni je tekst oratorija i na stanovit način zaključna poruka svima koji u toj zemlji živih nastoje časno proživjeti svoj vijek.*

*Erika Krpan*

**Andelko Igreg** – je 1990-tih završio studije kompozicije i crkvene glazbe na Sveučilištu za glazbu u Beču. Od 1999. je katedralni orguljaš i zborovođa u Varaždinu, te voditelj Ureda za crkvenu glazbu te biskupije. Osnivač je i voditelj zbora "Chorus angelicus" s kojim redovito sudjeluje i na Varaždinskim baroknim večerima. Pedagoški djeluje na Institutu za crkvenu glazbu KBF-a u Zagrebu i Ljetnoj orguljaškoj školi u Šibeniku.

Pisao je skladbe za Varaždinski i Hrvatski komorni orkestar, Zbor i simfonijski orkestar HRT-a, Vojni orkestar RH, Bečku katedralu, kvartet Sebastian. Neke skladbe su zabilježene i na nosačima zvuka (*Kyrie, Psalmi, Pashalne slike, Pjesme štovanja i hvale...*).

Dobitnik je više nagrada: Vjesnikova nagrada "Štolcer Slavenski", "Jurica Murai" Varaždinskih baroknih večeri, "Porin", itd. Dirigati u HNK u Varaždinu, kao i suradnja s domaćim i međunarodnim ansamblima potakli su ga na studij orkestralnog dirigiranja, koji je u klasi Uroša Lajovica i Johannes Wildnera završio ove godine koncertom u Musikvereinu u Beču.

**Zagrebačka filharmonija** – orkestar 140-godišnje tradicije vrhunskog muziciranja u Zagrebu i Hrvatskoj. Danas, bez sumnje, broj 1 simfonijski orkestar u domovini i jedan od najpoznatijih u ovom dijelu Europe. Promotor glazbene umjetnosti diljem Hrvatske i kulturni veleposlanik Hrvatske u svijetu.

Zaštitni znak grada u kojem djeluje, glazbena institucija slavne prošlosti i velike tradicije koja utjelovljuje urbanu sliku Zagreba kao srednjoeuropskog središta glazbe, umjetnosti i kulture. Daleke 1871. započela je profesionalna orkestralna aktivnost u Zagrebu, a 1920. orkestar je dobio ime koje i danas nosi. Kroz cijelo vrijeme, u hrvatsku prijestolnicu donosio je najbolju klasičnu glazbu, a njegovu povijest pisali su prvorazredni šefovi dirigenti Friedrich Zaun, Milan Horvat, Lovro pl. Matačić, Mladen Bašić, Pavle Dešpalj, Kazushi Ono, Pavel Kogan, Alexander Rahbari i Vjekoslav Šutej. Maestro Uroš Lajovic česti je gost dirigent u ZF, a pomogao je i kao umjetnički savjetnik nakon preranog odlaska maestra Šuteja.

Mnogi proslavljeni dirigenti nastupali su sa Zagrebačkom filharmonijom: Bruno Walter, Leopold Stokowski, Paul Kletzki, Sir Malcolm Sargent, Kiril Kondrašin, Kurt Sanderling, Carlo Zecchi, Jean Martinon,



Zagrebačka filharmonija (foto: zgf.hr)

Milan Sachs, Krešimir Baranović, Boris Papandopulo, Stjepan Šulek, Milko Kelemen, Igor Stravinski, Krzysztof Penderecki i drugi. U bližoj prošlosti gostovali su: Dmitri Kitajenko, Lorin Maazel, Leopold Hager, Valery Gergiev, Marko Letonja, Rafael Fruehbeck de Burgos, Hans Graf, Sir Neville Marriner, Berislav Klobučar, Jesus Lopos-Cobos, Antoni Witt, Peter Maxwell-Davis i drugi.

Gostovali su i veliki solisti: Yehudi Menuhin, Antonio Janigro, Mstislav Rostropovich, Henryk Szering, Emil Gilels, Leonid Kogan, Luciano Pavarotti, Ivo Pogorelić, Montserrat Caballe, Mischa Maisky, Enrico Dindo, Alexander Rudin, David Garrett, Julian Rachlin, Schlomo Mintz i Sara H. Chang. ZF nastupala je u gotovo u svim zemljama Europe, u Rusiji, SAD-u, Meksiku i Japanu. Redoviti je sudionik na Dubrovačkim ljetnim igrama i Muzičkom biennale-u Zagreb. Ove sezone ZF gostovat će u Poljskoj (Kitajenko-Leskovar: Papandopulo, Šostakovič, Čajkovsky-Manfred Symphony), Sloveniji (Kitajenko-Rudin), Hungary (Lajovic-Cavallin), Austriji (Sieghard, Draušnik-Mrčela), Srbiji (Perry-Feng) i Njemačkoj.

Kroz desetljeća potiče hrvatsko stvaralaštvo izvodeći, praizvodeći i snimajući brojna djela hrvatskih autora. Posebnu brigu vodi o mladim talentiranim glazbenicima, a najboljima dodjeljuje nagradu za Mladog glazbenika godine. ZF je ostvarila suradnju s jednim od svjetski najprestižnijih natjecanja mladih dirigenata – natjecanjem Malko u Kopenhagenu, pa će se zagrebačka publika već ove sezone upoznati s ovogodišnjim pobjednikom ovog natjecanja. ZF krasi i bogata diskografija ovjenčana brojnim nagradama poput hrvatske diskografske nagrade Porin i izdanjima za cijenjene hrvatske i svjetske diskografske kuće (Virgin Classics). U novo tisućljeće ZF ušla je s posebnim ciljem da na svoje koncerte privuče još širu i brojniju publiku, a ponajprije mlade.

**Akademski zbor "Ivan Goran Kovačić"** utemeljen je 1948. godine. Zbor su vodili ugledni hrvatski glazbenici Mladen Jagušt, Duško Prašelj, Lovro Županović, Adalbert Marković, Dinko Fio, Vladimir Kranjčević i Saša Britvić, a od početka 2003. godine umjetnički je voditelj Luka Vukšić.

Zbor je nastupao pod ravnanjem najvećih domaćih i svjetskih dirigenata. Među njima su Lovro pl. Matačić, Milan Horvat, Pavle Dešpalj, Nikša Bareza, Vjekoslav Šutej, Ivo Lipanović, Zubin Mehta, Sir Yehudi Menuhin, Krzysztof Penderecki, Lorin Maazel, Uroš Lajovic, Gerd Albrecht, Kazushi Ono, Alun Francis, Patrick Fournillier, Hans Graf, Kurt Masur, Pinchas Steinberg, Gustav Kuhn, Dmitrij Kitajenko, Yakov Kreizberg, Valerij Gergijev i Sir Neville Marriner.

Zbor je ostvario mnogobrojna inozemna gostovanja u SAD-u, Kini, Koreji, Velikoj Britaniji, Portugalu, Francuskoj, Njemačkoj, Austriji, Nizozemskoj, Italiji, Mađarskoj, Meksiku, Slovačkoj, Makedoniji, Sloveniji te Bosni i Hercegovini, a nastupao je na međunarodnim festivalima Maggio Musicale Fiorentino, Settembre musica u Torinu, Flaneries musicales u Reimsu, Bečkim svečanim tjednima, XXI. Festivalu francuske glazbe u La Chaise Dieu, Festivalu Ljubljana, Varaždinskim baroknim večerima, Dubrovačkim ljetnim igrama i Pulskom ljetu.

Među uglednim su orkestrima s kojima je Zbor nastupao Bečki simfoničari, Moskovska državna filharmonija, Orkestar gradskog kazališta u Firenzi, Orkestar Nacionalne opere u Monte Carlu, Litvanski nacionalni simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar Bari, Orkestar glazbene mladeži Njemačke, Slovenska filharmonija, Sarajevska filharmonija te Simfonijski puhački orkestar HV.

Zbor kontinuirano surađuje sa Zagrebačkom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom HRT-a i Hrvatskim baroknim ansamblom.

Visoki interpretativni dosezi Akademskog zbora "Ivan Goran Kovačić" potvrđeni su brojnim nagradama i priznanjima među kojima izdvajamo Rektorovu nagradu Sveučilišta u Zagrebu, Nagradu grada Zagreba i Nagradu "Vladimir Nazor".

**Djevojački zbor ZVEZDICE** osnovan je 18. 2. 1985. godine i do danas je postao i ostao jednim od najreprezentativnijih predstavnika i simbola glazbenog Zagreba i Hrvatske. Članice zbora su odlične učenice zagrebačkih osnovnih i srednjih škola.

Tijekom više od trideset godina djelovanja Zbor je razvio intenzivnu suradnju s najpoznatijim hrvatskim orkestrima, ansamblima i solistima te mnogim hrvatskim i stranim dirigentima u mnogobrojnim umjetničkim projektima i opernim produkcijama. Zboru su posvećene skladbe niza istaknutih hrvatskih skladatelja, među kojima se posebno ističe ciklus *Četiri godišnja doba* Davorina Kempfa, skladba *Orion, Venus, Andromeda* Milka Kelemena i *Djevojačke vede* Ive Josipovića.

Zvezdice su dobitnice mnogih domaćih i međunarodnih nagrada (Norveška, Italija, Austrija, Slovenija, Wales, Irska) među kojima valja spomenuti dvostruku pobjedu na Međunarodnom festivalu zborova u Llangollenu u Sjevernom Walesu (Llangollen International Musical Eisteddfod), nagrade Outstanding na međunarodnim festivalima u Sligo u Irskoj (Sligo International Choral Festival) te u Stavangeru u Norveškoj, nagradu za najbolju izvedbu suvremene skladbe na Međunarodnom festivalu zborova mladih u Celju u Sloveniji, diskografska nagrada Porin (2010) te nagrada Milka Trnina za koncert u povodu 25. godišnjice Zbora.

U bogatoj djelatnosti zbora u Hrvatskoj izdvajaju se koncerti na Festivalu djeteta u Šibeniku (1990.), Dubrovačkim ljetnim igrama (2000.), Međunarodnom festivalu zvorske glazbe u Rovinju (2008.), Muzičkom biennalu Zagreb (2011) te "Danima Milka Kelemena" u Slatini (2014).

U nizu velikih međunarodnih uspjeha posebno valja istaknuti dvije turneje po Sjedinjenim Američkim Državama: vrlo uspješnu turneju 2003. (New York, Pittsburgh, Dayton, Northern Kentucky) kao i podjednako uspješnu turneju 2004. godine (Cincinnati, Pittsburgh, Cleveland, Los Angeles, Chicago, New York). Uspjesi Zvezdica potvrđeni su 2006. godine na turneji u Australiji (Melbourne, Canberra, Sydney) i Maleziji (Kuala Lumpur) te 2008. na gostovanju Zbora u Kanadi (Toronto).

Najnoviji međunarodni uspjesi Zvezdica su: koncert u glasovitom Lincoln Centru u New Yorku (2010) u sklopu 3. američke turneje, koncert u povodu Dana Europe u čuvenoj Milanskoj katedrali (2011), sudjelovanje u hrvatsko-slovenskom projektu G. Mahler : Simfonia Tisuća (Ljubljana, Zagreb) (2011), gostovanje na Festivalu zborova u Sankt Petersburgu (2012) te sudjelovanje u internacionalnom projektu "1000 voices for Peace" u Bruxellesu povodom 100. obljetnice 1. Svjetskog rata u suradnji sa Bruxellskom filharmonijom (2014) te koncert u Kennedy Memorial Centre for Performing Arts (Washington), u sklopu najnovije 4. američke turneje (2015). Europska federacija zborova Unije koja djeluje pri Europskom parlamentu u Bruxellesu proglasila je Zbor i njihova

dirigenta, maestra Zdravka Šljivca veleposlanicima kulture.

Zbor je do sada snimio više stotina tonskih zapisa, niz samostalnih nosača zvuka među kojima se izdvajaju CD *Ave Mundi Gloria*, dvostruki CD *Zvezdice jubilej* izdan u povodu 15. godišnjice djelovanja, DVD izdanja u povodu 20. i 25. godišnjice djelovanja, CD izdanje *Zvezdice 20 godina* s djelima hrvatskih skladatelja te božićna izdanja ostvarena u suradnjama sa Zagrebačkim solistima i Zagrebačkim puhačkim triom, Zagrebačkom filharmonijom te Orkestrom Hrvatske vojske.

CD izdanje "Najveći božićni hitovi" ostvaren u suradnji sa Zagrebačkim solistima i Jacquesom Houdekem dobitnik je hrvatske diskografske nagrade Porin za 2010. godinu. Povodom 30. obljetnice Zbora izdano je najnovije CD izdanje : "Brahms, Britten".

Od početka do današnjih dana zbor vodi maestro Zdravko Šljivac zahvaljujući kojem Zvezdice i postižu ovakve uspjehe.

**Vladimir Kranjčević** (Zagreb, 1936.) hrvatski je glazbenik, dirigent, pijanist i pedagog. Diplomirao je klavir na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Ladislava Šabana. Dirigiranje je studirao kod Slavka Zlatića (Zagreb) i Igora Markevića, a magistrirao 1980. kod Vojislava Ilića.

Bio je šef-dirigent: Komornog orkestra Vatroslav Lisinski (1972.-1976.), Akademskog zbora Ivan Goran Kovačić (1974.-1987.), Mješovitog zbora HRT-a (1976.-1982.), Zagrebačkih madrigalista (1980.-1985.), Simfonijskog orkestra HRT-a (1983.-1988.), u muzičkoj produkciji RTB-a (1988.-1991.), Komorne opere b.b. Zagreb (od 2006.)

Obavljao je dužnosti: direktora Muzičke škole Vatroslav Lisinski u Zagrebu (1972.-1976.), ravnatelja Opere HNK-a u Zagrebu (1994.-2002.), umjetničkog rukovoditelja (jedan je od utemeljenja 1971.), te ravnatelja Varaždinskih baroknih večeri (1994.-2006.).

Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu predavao je neprekidno od 1978. do 2007.; od 1995. u zvanju redovnog profesora, a od 2000. redovnog profesora u trajnom zvanju.

Predsjednik je Oratorijskog društva sv. Marka - Cantores sancti Marci.

U svojoj karijeri maestro Vladimir Kranjčević nagrađen je brojnim inozemnim i domaćim priznanjima.

Kao pijanist i dirigent, samostalno i s ansamblima, gostovao je u Austriji, Bosni i Hercegovini, Francuskoj, Grčkoj, Italiji, Kubi, Makedoniji, Njemačkoj, Sloveniji, Sjevernoj Koreji, bivšem Sovjetskom Savezu, Srbiji, Švicarskoj, Španjolskoj, Velikoj Britaniji.

Kao dirigent snimio je oko 5 tisuća minuta trajnih snimaka za radio i televiziju, dvadesetak gramofonskih ploča i 20 CD-a, uglavnom hrvatske glazbe, kao i djela iz svjetske glazbene literature.



# LIRIKA VELIKOG PETKA –

NOVIJE HRVATSKO PASIONSKE PJSNIŠTVO

– izbor iz stvaralaštva pjesnika nagrađenih na trienalnim  
književnim natjecanjima Pasionske baštine

(Daniel Načinović, Denis Peričić, Božica Jelušić, Gojko Sušac,  
Tomislav Milohanić, Drago Čondrić, Tomislav Marijan Bilosnić,  
Tomislav Žigmanov i Božica Brkan)

*sudjeluju:* Božidar Petrač, predsjednik Društva hrvatskih književnika  
Dunja Sepčić i Joško Ševo, dramski umjetnici

\* \* \*

*Glazbeni program:*

G. Fauré: *Sicilienne*, op. 7

C. Francka: *Sonatu za flautu i klavir u A-duru*, 2. stavak Allegro

*izvode:* Lucija Petrač, *flauta*  
Pavao Mašić, *klavir*

*Lirika Velikog petka* se kao pjesnički recital u suradnji Pasionske baštine i Društva hrvatskih književnika održava punih dvadeset i pet godina. Tijekom tih godina hrvatska se javnost susretala i upoznavala s hrvatskim pjesnicima koji su što u davnim vremenima, što u našoj suvremenici ispjevali stihove nadahnute velikim temama kršćanstva, Mukom i Uskrsnućem Kristovim.

Kako je od 1997. uveden natjecaj *Pasionske nagrade* koji se za književnost dodjeljuje svake tri godine, ovogodišnju *Liriku Velikog petka* posvećujemo pjesnicima dosadašnjim dobitnicima Nagrade. Riječ je pjesnicima Danielu Načinoviću, Denisu Peričiću, Božici Jelušić, Gojku Sušcu, Tomislavu Milohaniću, Dragi Čondriću, Tomislavu Marijanu Bilosniću, Tomislavu Žigmanovu i Božici Brkan.

\* \* \*

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

Crkva sv. Katarine | Katarinin trg bb | u 20:00 sati

## PASIONSKE SKLADBE

(J. S. Bach, G. B. Pergolesi, J. Haydn, F. Liszt, S. Jadassohn,  
A. Dvorak, K. Kolb)

*izvode:* Željka Martić, *sopran*  
Neda Martić, *mezzosopran*  
Mirta Kudrna, *orgulje*



\* \* \*

## Paula Fabinger-Orešković: STAŠE POLAG KRIŽA SUZNA (Gospin plač)

*izvode:* Djevojački vokalni sastav *Zlatne note*,  
Mali dječji zbor *Bim-bam-bom*  
Lucija Petrač, *flauta*,

*solistica:* Antonija Dunjko, *sopran*  
*dirigentska:* Paula Fabinger-Orešković

## Program :

J. S. Bach: *Magnificat*

"*Et misericordia*" - duet

"*Esurientes implevit bonis*" - arija alta

"*Vergnügte Ruh, beliebte Seelenlust*"

- arija alta iz kantate BWV170

Koralna predigra

"*O Mensch, beweine deine Sünde groß*" BWV 622

- orgulje solo

G. B. Pergolesi: *Stabat Mater*

"*Inflammatum et accensum*" - duet

"*Quae moerebat et dolebat*" - arija alta

"*Eja mater fons amoris*" - arija alta

J. Haydn: *Stabat Mater*

"*Fac me vere tecum flere*" - arija alta

F. Liszt: *Kreuzandachten*

*Andante maestoso-Lento-Andante-Lento-*

*-Andante moderato* - orgulje solo

S. Jadassohn: "*Erkennet, daß der Herr ist Gott*"

arioso alta iz 100-tog Psalma op.60.

Dvořák: *Stabat Mater Op.58*

"*Inflammatum et accensum*" - arija alta

K. Kolb: "*Narode moj židovski*"

Varijacije na koralnu temu - orgulje solo

Vokalna djela odabrana za ovaj koncert su sva redom poznata remek-djela majstora baroka i klasike koji su živjeli i radili na prijelazu iz 18. st. u 19 st.

J. S. Bach (1685.-1750.)

*Magnificat*

Ovo djelo Bach je napisao kao dio nedjeljne liturgijske službe. Izvodilo se prilikom svih velikih crkvenih blagdana. Pisano je na latinskom jeziku što je rijetko za Bachov opus jer je on uglavnom sve pisao na njemačkom jeziku. Tekst se u solističkim arijama ponavlja što je karakteristično za staru talijansku školu.

Koralna predigra "*O Mensch, beweine deine Sünde groß*" BWV 622

Velikan barokne kako duhovne tako i svjetovne glazbe. U svojem maestralnom skladateljskom opusu orguljaških skladbi posebnu pažnju posvetio je koralnim predigramama za orgulje. Ova koralna predigra iz zbirke "Orgelbüchlein" izričito je pasionske tematike, a temeljena je na luteranskom koralu iz 16. stoljeća.

*Vergnügte Ruh, beliebte Seelenlust*" Arija br.1 iz kantate BWV 170

Preljepa barokna arija koju krase duboka ekspresija i osjećajnost. Pisana je i izvedena u ljeto 1726.godine u Leipzigu za mali orkestar sastavljen od oboe d'amore, dvije violine, viole, orgulja i basso continuo. Kantata ima pet stavaka, a ova arija je njen prvi stavak.

G. B. Pergolesi (1710.-1736.)

*Stabat Mater* skladao je 1736. godine, zadnju godinu života. Jedno je od remek-djela tog majstora, a i sakralne literature uopće. Njegovi dueti predstavljaju najsavršenije i najdirljivije duete iz pera nekog skladatelja. Pisao je opernim stilom. Njegova melodijska linija je osjećajna i ornamentirana pa je tako bio često uzor i inspiracija drugim skladateljima. Djelo je pisano za sopran, alt, tenor i bas, gudače, orgulje i zbor.

J. Haydn (1732.-1809.)

*Stabat Mater* je pisan 1767.godine za sopran, alt, tenor i bas, miješani zbor i orkestar.

Haydnovo djelo *Stabat Mater* po mišljenju kritičara toga doba smatrano je vrlo serioznim djelom za razliku od Pergolesijevog *Stabat Mater* koje je u ono doba bilo vrlo popularno, ali se smatralo manje ozbiljnim djelom. Usprkos tome ono je poslužilo Haydnu kao uzor u pisanju ovog djela. Njegove 4 izvedbe u Parizu doživjele su veliki uspjeh.

F. Liszt (1811.-1886.)

*Kreuzandachten*

F.Liszt je jedan od najistaknutijih majstora glazbene romantike. Skladao je djelo "Via Crucis" (Križni put) za zbor, sole i orgulje/klavir između 1878.godine i 1879.godine. Na istu temu križnog puta nastalo je pet stavaka za orgulje solo pod nazivom Kreuzandachten koji su objavljeni nakon Lisztove smrti.

S. Jadassohn (1831.-1902.)

*Arija alta iz 100.-og Psalmi op.60.*

Salamon Jadassohn, vrlo plodan poljski skladatelj, pijanist, predavač, Židov koji je najveći dio svog stvaralaštva proveo u Njemačkoj. Napisao je 140 djela - simfonija, opera, koncerata, sonata, komorne glazbe i solo pjesama. Njegova komorna glazba spada u njegova najuspjelija djela. Smatrao se velikim majstorom kontrapunkta i harmonije. Njegova melodika slijedi tradiciju Mendelsohna, ali je vidljiv i utjecaj Wagnera i Liszta koji su ga duboko impresionirali. To posebno majstorstvo melodike vidljivo je i u ovoj ariji za alt "Erkennet, daß der Herr ist Gott" iz 100.-og Psalmi op.60 "Jauchzet dem Herrn" za alt, zbor i orkestar (cca.1881.godina)

Dvořák (1841.-1904.)

*Stabat Mater op.58*

Češki kompozitor, violist, violinist i orguljaš. Stabat Mater za sole, zbor i orkestar započeo pisati 1876., a završava konačnu verziju 1877. U Pragu. To je njegovo prvo djelo religiozne tematike. Ima 10 stavaka od kojih su prvi i zadnji tematski povezani. Za skladatelja je to djelo bilo od posebnog značenja, predstavljalo djelo žalosti, ali i ozdravljenja zbog osobne obiteljske tragedije - smrti troje djece koja ga je zadesila.

K. Kolb (1887.-1965)

*Narode moj židovski varijacije na koralnu temu.*

Kamil Kolb, franjevac, hrvatski skladatelj, orguljaš, pjevač, zborovođa, glazbeni kritičar, publicist i pedagog. U njegovoj bogatoj ostavštini od oko 1300 pretežno crkvenih skladbi nalazi se sedamdesetak skladbi za orgulje solo. Varijacije Narode moj židovski napisane su na temu koralna iz srednjovjekovne himnodije koja se i danas pjeva za vrijeme korizme.

Program večerašnjeg koncerta je pomno odabran, ne samo zbog svoje ljepote, rijetkosti izvođenja velike umjetničke vrijednosti nego i zbog toga što odgovara senzibilitetu umjetnica, njihovim glasovima koji su posebno u duetima kompatibilni zbog timbra, volumena i ljepote glasova. Ovim koncertom napravljen je presjek kroz stilove i razdoblja, a uz pomoć i pratnju vrsne orguljašice Mirte Kudrne sigurno će dočarati ljepotu djela i vremena u kojima su nastala.

**Neda Martić** rođena je u Zagrebu, gdje je učila najprije klavir, a zatim solo pjevanje, te nastavlja studij pjevanja na Akademiji za glasbo, Ljubljana, Slovenija, gdje je s odličnim uspjehom i diplomirala. Već za vrijeme studija nastupala je kao solistica na brojnim koncertima, prouzvela mnoga djela, te surađivala sa Slovenskom filharmonijom i Simfonijskim orkestrom Radio Televizije Slovenije. Debitirala je u Slovenskom narodnom gledalištu Ljubljana, Slovenija, 1993. god. kao Arminda u Mozartovoj operi "La finta giardiniera". Nakon Akademije odlazi na postdiplomski studij u Graz, Austrija, na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u klasi svjetski poznate Kammersängerin Lilian Sukis. Vrativši se u Zagreb s velikim uspjehom sudjelovala je u projektu Teatra "Vero-Vision" proslavljene vagnerijanke Dunje Vežović. Nakon debia u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, u operi "Carmen" G. Bizeta u ulozi Mercedes slijede nastupi u drugim ulogama i glavnim teatrima Hrvatske, što ju odmah svrstava u sam vrh hrvatske reproduktive.

Sudjelovala je na mnogo seminara i majstorskih tečajeva poznatih pjevača i pedagoga: Marjana Lipovšek, Alfreda Burgstallera, Kurta Widmmera i dr. Na jednom od najvećih i najjačih svjetskih pjevačkih natjecanja "Maria Callas- Nuove voci per Verdi" u Napulju, Busettu i Parmi 2000.god postigla je izvanredan uspjeh. Bila je favorit za prvu nagradu i ušla je u finale natjecanja među 4 najljepša verdijanska mezzosoprana, od 800 natjecatelja koliko je bilo u polufinalu (prva nagrada nije bila niti dodijeljena). Nakon toga joj je ponuđena stipendija Verdi festivala u Parmi. Usavršavala se u nekoliko navrata u Italiji i surađivala sa mnogim uglednim pedagogima, dirigentima i režiserima.

Značajne nastupe i kreacije ostvaruje u nizu uloga, među kojima posebno dolazi do izražaja njen talent i smisao za komične i karakterne uloge. S posebnim uspjehom izdvajamo: Mutter u "Die Geschichten aus dem Wienerwald" M. Belamarića, Mercedes u operi "Carmen" G. Bizeta, La Marquise da Berkenfield u "La fille de regiment" G. Donizettia, Zaida u "Il turco in Italia" G. Rossinia, Azucena u "Il Trovatore", Ulrica u "Un ballo in Maschera", Amneris u "Aidi", Messa di Requiem, Fenena u "Nabucco" G. Verdia, Brangäne u "Tristan und Isolde" R.Wagnera, La Cieca u "La Gioconda" A. Ponchielia, Zita u "Gianni Schicchi" G.Puccinia, Doma u "Ero s onoga svijeta" J. Gotovca, Mamma Lucia u "Cavalleria Rusticana" P. Mascagnia, Larina i Filipjevna u "Eugen Onegin" P. I. Čajkovskog, Drite Dame u "Die Zauberflöte" W. A. Mozarta.

Partneri u mnogim produkcijama bili su Valentin Enčev, Alexandru Agache, Denis O'Neil, Ines Salazar, Salvatore Licitra, Alberto Mastromarino, Tomislav Neralić, Janez Lotrič, Ildar Abdrazakov, Mikhail Petrenko, Luis Lima, Giorgio Surian, Aleksandra Rezza, Boris Trajanov, Boris Martinić, Jolana Fogasova, Vittorio Grigolo i dr.

Kao koncertna i operna umjetnica nastupa u domovini i u inozem-

stvu – Austrija, Njemačka, Slovenija, Liechtenstein, Italija. Suraduje sa mnogim orkestrima – Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar Hrvatske radio televizije, Orchestra Sinfonica Nazionale della RAI, Slovenska filharmonija, Simfonijski orkestar Radio televizije Slovenije, Cantus ansambl, Varaždinski komorni orkestar, Orkestar Slovenske vojske, te sa dirigentima Kazushi Ōno, Hartmut Haechen, Rafael Frühbbeck de Burgos, Donato Renzetti, Sergio La Stella, Lü Ja, Nikša Bareza, Ivo Lipanović, Harmen Uilkes Cnossen, Michael Helmraath, Milivoj Šurbek, Robert Stanovsky, Berislav Šipuš, Nada Matošević.itd.

**Željka Martić** rođena u Zagrebu, Hrvatska, diplomirala je prvo obou, a zatim pjevanje s odličnim uspjehom na Akademiji za glasbo u Ljubljani, Slovenija. Za vrijeme studija oboe bila je stipendistica ljubljanske Opere kao najperspektivniji mladi oboist, a zatim kao pjevačica postiže zapažene uspjehe i tako se potpuno posvećuje pjevačkoj karijeri. Još za vrijeme studija debitirala je u ulozi Arminde u operi "La finta giardiniera" W. A. Mozarta u Slovenskom narodnom gledalištu u Ljubljani, Slovenija, 1993. god. Nakon Akademije odlazi na postdiplomski studij u Graz, Austrija, na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u klasi svjetski poznate Kammersängerin Lilian Sukis. Nakon Graza slijedi njen debi u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, Hrvatska, u ulozi Pamine u operi "Die Zauberflöte" W. A. Mozarta i izuzetno uspješna suradnja sa poznatom vagnerijankom Dunjom Vejzović. Svoje usavršavanje nastavlja u Italiji gdje radi sa uglednim dirigentima i režiserima. Na Državnom natjecanju mladih umjetnika Slovenije 1993.god. prima prvu nagradu i četiri posebne nagrade žirija i publike. Za ulogu Pamine u Mozartovoj operi "Die Zauberflöte" dobiva najveću nacionalnu nagradu "Nagradu hrvatskog glumišta" 1996. god. Također dobiva i nagradu "Marijana Radev" za najbolje umjetničko ostvarenje u sezoni 1996/97. za ulogu Pamine u operi "Die Zauberflöte" W. A. Mozarta i Micaele u operi "Carmen" G. Bizeta.

Nižu se značajni nastupi ,nagrade i priznanja, te niz uspješnih uloga i kreacija među kojima izdvajamo Paminu iz opere "Die Zauberflöte" W. A. Mozarta, Micaelu u operi "Carmen" G. Bizeta, Tatjanu u "Eugen Onegin" P. I. Čajkovskog, Leonoru u "Il Trovatore", Ameliu u "Simon Boccanegra", Ameliu u "Un Ballo in Maschera", Messa da Requiem", G. Verdia, Mimi u "La Bohème" G. Puccinia, Madame Lidoine u "Dialogues of the Carmelites" F. Poulenca, Euridice u "Orfeo ed Euridice" C.W.Glucka, Female Chorus u "The Rape of Lucretia" B. Brittena, Nedda u operi "I Pagliacci" R. Leoncavalla, Virgilia u "Koriolanu" S. Šuleka, Jelena u "Nikola Šubić Zrinski" I. pl. Zajca ...itd.

Osim u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu, nastupala je i u Hrvatskom narodnom kazalištu u Rijeci i Splitu, Državnoj operi u Ankari, Turska, glasovitim Altes Residenztheater Cuvillús – Theater u Münche-

nu, Njemačka, Teatro Reggion u Parmi, Italia, International summer festival Ljubljana, Slovenija, "Varaždinske barokne večeri", Varaždin, Hrvatska, Slovenskom narodnom gledalištu u Ljubljani, Slovenija, Wörthersee Classics Festival u Klagenfurtu, Austrija, "Festival musicale internazionale" Monfalcone, Medea, Italija, Internacionalni Operni festival u Miškolcu, Mađarska.

Koncertni i operni nastupi u domovini i inozemstvu donijeli su i suradnju sa svjetski poznatim orkestrima i imenima. Suraduje u produkcijama s orkestrima: Slovenskom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom RTV Slovenija, Orchestra Sinfonica della RAI, Orchestra Sinfonica Internazionale Carmelós, dirigentima Lü Ja, Sergio La Stella, Gianpaolo Maria Bisanti, Tschaikowsky simfonijskim orkestrom Radio Moskve i šefom dirigentom amsterdamskog Simfonijskog orkestra Peterom Sántom, Zagrebačkom filharmonijom i dirigentima kao što su Milan Horvat, Milivoj Šurbek, Kazushi Ōno, Hartmut Haechen, G. A. Albrecht, Pavle Dešpalj, Nikša Bareza, Ivo Lipanović...

**Mirta Kudrna**, rođena u Zagrebu, diplomirala je orgulje na Akademiji za glasbo u Ljubljani u klasi prof. Huberta Berganta. Tijekom i nakon studija nastupala je solistički i u komornim sastavima, sudjelovala na orguljaškim natjecanjima u zemlji i inozemstvu, te na snimanjima nekoliko nosača zvuka sakralne glazbe. U sezoni 1994/95 osvojila je nagradu HDS-a za najbolju izvedbu djela hrvatskog autora (Toccatu u g-molu Franje Dugana). Usavršavala se na nekoliko stručnih seminara Hannfried Lucke (Austrija), José Luis González Uriol (Španjolska), Bine Katrine Bryndorf (Danska), Roman Perucki (Poljska).

Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu se u akademskoj godini 2004/05 usavršavala u klasi prof. Maria Penzara u interpretaciji barokne glazbe sa osobitim naglaskom na 18 leipziških korala J. S. Bacha. Članica je Hrvatskog društva glazbenih umjetnika te The Incorporated Association of Organist (London). Zajedno sa orguljašicom Elizabetom Zalović 2006. godine osnovala je orguljaški duo "Quattro obbligato" koji do danas iza sebe ima brojne nastupe na festivalima u zemlji i inozemstvu, kao i snimljena dva nosača zvuka u izdanju nakladničke kuće Croatia Records. Predaje orgulje na Institutu za crkvenu glazbu "Albe Vidaković" Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i glazbena je urednica na Hrvatskom radiju i televiziji.



**Paula Fabinger-Orešković:**  
**STASE POLAG KRIŽA SUZNA (Gospin plač)**

*Skladba je nastala 2015. godine na tekst iz knjige Jeronima Kornera i Mihe Demovića "Kajkavske popijevke Cithare octochorde". Nadahnuta patnjom Svete Marije nad žrtvom Sina Božjeg skladbu posvećujem svim majkama koje su izgubile djecu.*

*Paula Fabinger-Orešković*

**Paula Fabinger-Orešković**, skladateljica i dirigentica. Rođena je u Zagrebu, zbarska dirigentica, profesorica glazbene kulture, osnovala je dječji zbor Bim-bam-bom, djevojački zbor Zlatne note i 1992. godine Glazbeni atelier Angelus. Odgojila je veliki broj glazbenih amatera, a neke uputila u glazbene profesije. Kao zbarska dirigentica nastupala je u Parizu, Beču, Veneciji, Mirandoli-Mo, Luzernu, Zurichu, Badenu, Triese-nu, Moskvi, Budimpešti i hrvatskim gradovima Zagrebu, Splitu, Šibeniku, Poreču, Varaždinu i dr. Producirala je dva koncerta u v.d. KDVL, mjuzikl Šegrt Hlapić, operu Jež mladoženja, te pripremala dječje zborove i dje-cu-soliste za izvedbe s orkestrima ZF, HRT, HV, te za ZKM i operni studio HNK. Na zbarskim natjecanjima osvajala je najviše nagrade. Snimala je obrazovne emisije za HTV i održavala stručne seminare zbarskog pje-vanja. Snimila je 10 nosača zvuka i skladala veći broj vokalnih skladbi. Članica je HDGU-a.

Skladba "Stase polag križa suzna" (Gospin plač) nastala je 2015. godine na tekst iz knjige Jeronima Kornera i Mihe Demovića "Kajkavske popijevke Cithare octochorde".

Nadahnuta patnjom Svete Marije nad žrtvom Sina Božjeg skladbu je posvetila svim majkama koje su izgubile djecu.

**Zlatne note i Bim-bam-bom**, djevojački i dječji zbor su amaterski zborovi koji djeluju u Glazbenom atelieru Angelus Zagreb od 1992. godi-ne. Osnovateljica i stalna dirigentica zborova je profesorica Paula Fabinger-Orešković. Zborovi su ostvarili brojne nastupe i samostalne koncerte u Hrvatskoj i u europskim gradovima, te stvorili lijepa prijateljstva sa zborovima mladih po Europi. Posjeduju mnoga priznanja za humanitarne koncerte (Pazi, ne gazi-igrališta bez mina, u organizaciji Hrvatske kulturne zajednice Zurich-CH), te 10 samostalnih nosača zvuka-CD-a, DVD ZAGORJANA i mnoge snimke na kompilacijskim izdanjima.

**Antonia Dunjko**, sopran. Rođena je 1992. u Va-raždinu. Na osnovnoj glazbenoj školi završila je flautu, a nastavila pjevanje u Zagrebu na Glazbenoj školi Pa-vla Markovca u klasi prof. Nataše Šurine. Maturirala je na II gimnaziji u Zagrebu. Upisala je studij pjevanja na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Sada je studentica 4.g. u klasi red.prof. Lidije Horvat Dunjko. Sudjelovala je na mnogim državnim i međunarodnim natjecanjima te osvojila vrhunske nagrade. U posljednje tri godine dobiva niz značajnih uloga u glazbeno-scenskim djeli-ma te koncertne nastupe u Zagrebu, Beču, Budimpešti, Travisiu i Washingtonu. Za postignute rezultate u ak. godini 2012/13 nagrađena je Dekanovom nagradom.

**Lucija Petrač** (Zagreb, 1990.) diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi prof. Renate Penezić. Završila je srednju glazbenu školu Pavla Markovca u Zagrebu kod prof. Nevenke Preiss. Kao Erasmus studentica studirala je i u klasi prof. Ulf-Dietera Schaaffa na Visokoj školi *Franz Liszt* u Weimaru. Redovito nastupa na raznim događanjima, natjecanjima i koncertima. Postigla je nagrade u domovini i inozemstvu – 1. nagrada na međunarodnom natjecanju u Povolettu (Italija), 4. na-grada na flautističkom natjecanju u Koprnu, četiri 1. nagrade na komor-nim natjecanjima HDGPP-a te dvije 1. nagrade na državnom natjecanju, također HDGPP-a te zlatnu nagradu na *Svirel* natjecanju u Štanjelu. Sudjeluje i na brojnim seminarima, festivalima i projektima (Pablo Ca-sals festival i seminar komorne glazbe u Francuskoj, Euro Young Classic orkestar u Njemačkoj, Flute Forum International u Luksemburgu), te se usavršavala kod priznatih profesora, Andrésa Adorjána, Michael Mar-tin Koflera, Benoît Fromangera, Jánosa Bálinta, Andree Olive, Hansge-org Schmeisera i drugih. Kao solist uz orkestar Zagrebačke filharmo-nije izvela je Mozartov D-dur koncert za flautu i orkestar. Od ostalih važnijih nastupa, ističu se: projekti Virtuoso, salon Očić, tribina "*Darko Lukić*", Umjetničke večeri u Društvu hrvatskih književnika, Trogirske ljet-ne večeri itd. Suradnju je ostvarila s orkestrom HNK-a u Zagrebu, Za-grebačkom filharmonijom te Hrvatskim komornim orkestrom. Redovito nastupa s akademskim sastavom Trio Lur u domovini i inozemstvu (Ita-lija, Njemačka, Rusija). Trenutno je na specijalizaciji u klasi prof. Andree Olive u Imoli te se bavi pedagoškim radom u Glazbenoj školi u Novskoj.

**Pavao Mašić** (vidi str. 91)

# KRIŽNI PUT I IZBJEGLICE,

izložba studenata ALU, Zagreb

	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			
P	U	S	Č	P	S	N
OŽUJAK 2016.						

*odabir i postav:* izv. prof. art Tomislav Buntak

Križni put, stradanja pravednika, kršćana kroz povijest, izbjeglištvo i tragedije na osobnim križnim putovima obilježili su svako vrijeme, nažalost, i danas su jednako aktualni i živi kao u Kristovo doba.

Empatija i djelatna pomoć ljudski su postupci za olakšavanje tuđe muke.

Budući umjetnici, studenti ALU Zagreb pokazat će prepoznatljive i osobnije pristupe misteriju sučeljavanja s patnjom, u kršćanskoj tradiciji sučeljavanja s zahtjevima stvarnog življenja.

Tomislav Buntak



Izložba studenata ALU, Pasionska baština 2015.



Izložba studenata ALU, Pasionska baština 2015.







